രസികരഞ്ജിനി

പ്രസന്ന പ്രൌഢസരസ
പ്രസംഗങ്ങൾനിറഞ്ഞിനി
രസജ്ഞൎക്കു കൊടുക്കട്ടേ
രസം രസികരഞ്ജിനി

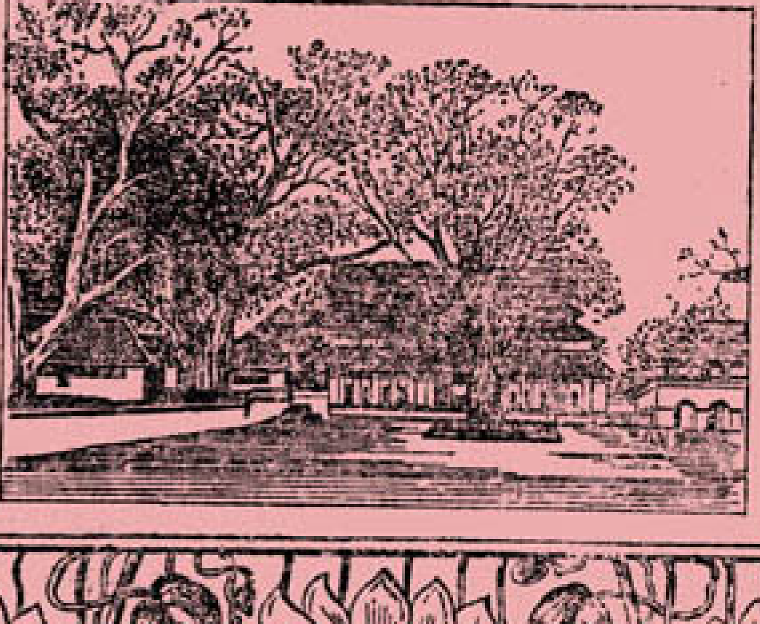

സംഗതിവിവരം.

1. ശുചീന്ദ്രത്തു കൈമുക്കൽ 117
2. ലണ്ടൻനഗരത്തിലെ ചില അതിശയങ്ങൾ — ലണ്ടൻ വിദ്യാൎത്ഥി, ബി. എ. 124
3. ഒരു നനതിരവന്റെ ആവലാതി (മച്ചുമലയാളം) — പി. ജി. രാമയ്യർ, ബി. എ. ബി. എൽ. 129
4. വിക്രമോൎവ്വശീയസാരം — കൊ. കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ 132
5. പാക്കനാറ് — കണ്ടൂര് നാരായണമേനോൻ, ബി. എ. 137
6. യവം 142
7. ജാതിനിൎണ്ണയം — പാഴൂര് വടക്കില്ലത്ത ജാതവേദൻ നമ്പൂരിപ്പാട് 146
8. ഒരു ലേഖകന്റെ അരങ്ങേററം 150
9. ആരഷാ — കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ 152
10. ശരീരം — കെ, എം. 154
11. അച്ചുണ്ണി മൂപ്പിൽനായര 157
12. പലവക 170

"വിദ്യാവിനോദിനി" അച്ചുകൂടം.

രസികരഞ്ജിനി

൧൦൮൦

പുസ്തകം ൩. തുലാമാസം ലക്കം ൩.

മംഗളം.

നിത്യൻനിരീഹൻനിരുപാധിമായാ
കൃത്യത്തിൽവിശ്വംഗുണദോഷമിശ്രം
പ്രത്യക്ഷമായിട്ടുതിരിച്ചുകാട്ടും
സത്യസ്വരൂപൻതുണചെയ്തിടട്ടേ.

ശുചീന്ദ്രത്തെ കൈമുക്കൽ.

പഴമക്കാർ ഓരോ വിഷയത്തെപ്പററി കക്ഷിപിടിച്ചു സംസാരിക്കുന്നതിനിടക്ക് 'ഇതുസത്യമാണ്; വേണമെങ്കിൽ നെയ്യുതിളപ്പിച്ചു കയ്യുമുക്കാം' എന്നു പറയുന്നതു പലരും കേട്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. എന്നാൽ ഈ വാചകത്തിൻെറ ഉത്ഭവം അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവരോ അന്വേഷിച്ചറിവാൻ ശ്രമിക്കുന്നവരോ വളരെ ചുരുങ്ങും. കേവലം 'ഗതാനുഗതികന്യായേന' പറഞ്ഞുവരാറുള്ള ഈ വാചകത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനമായ പ്രവൃത്തിവിശേഷത്തെക്കുറിച്ചു അറിവു

ള്ളേടത്തോളം വിവരിക്കുന്നതു കേവലം വ്യൎത്ഥമാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

കേരളത്തിലുള്ള നമ്പൂരിമാരുടെയിടയിൽ അന്തൎജ്ജനങ്ങൾക്കു വ്യഭിചാരശങ്കയുണ്ടായാൽ 'ദോഷവിചാരം' ചെയ്യുന്ന സമ്പ്രദായം പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ആ വിചാരത്തിൽ സാധന(സ്ത്രീ)മുഖത്തിൽനിന്നു കേട്ട പുരുഷന്മാരോടുകൂടി ആ സാധനത്തെ സ്വജാതിയിൽനിന്നു വൎജ്ജിച്ചു നിൎത്തുന്ന പതിവ് ഇന്നും നടന്നുവരുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ കേവലം സ്ത്രീ പറഞ്ഞതിനെമാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കി പുരുഷന്മാൎക്കു ജാതിഭ്രഷ്ട് കല്പിക്കുന്നതു വലിയ അന്ന്യായമാണെന്നു പറയുന്ന നവീനന്മാർ ഇപ്പോൾ ഒട്ടും അപൂൎവ്വമല്ല. ഇതിൽ സ്ത്രീയുടെ ജാതിഭ്രംശനത്തോടുകൂടി ഭ്രഷ്ടനാണെന്നു സമ്മതിച്ച് ഒഴിയുന്നവനെപ്പററി ആൎക്കും തൎക്കത്തിന്നിടയില്ല. 'ഞാൻ വ്യഭിചരിച്ചിട്ടില്ല' എന്നു വാദിക്കുന്ന പുരുഷന്മാരെപ്പററി മാത്രമേ ഇവിടെ ആലോചിപ്പാനുള്ളു. അവൎക്കു വ്യഭിചാരിയല്ലെന്നുള്ള തെളിവു കൊടുക്കേണ്ടുന്ന ചുമതലയുണ്ട്. പക്ഷെ വ്യഭിചരിച്ചുവെന്നു പറയുന്ന സ്ത്രീ വിചാരംകഴിക്കുന്ന സ്മാൎത്തമീമാംസകാദിബ്രാഹ്മണരുടെ യോഗത്തിൽവെച്ചു മഹാജനങ്ങളെ തെളിവോടുകൂടി ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തീട്ടുള്ളതും വിവിക്തസ്ഥലത്തു സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ തനിച്ചു നടത്തിയതായിരിക്കാൻമാത്രമിടയുള്ളതുമായ ആ നിഗ്ഗൂഢകൃത്യം, ഒരുവൻ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു പറയുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം ആ പുരുഷൻ നിൎദ്ദോഷിയാണെന്നു ജനബോദ്ധ്യം വരുവാനും തരമില്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഘട്ടത്തിൽപ്പെട്ട പുരുഷനു 'സത്യപ്രഖ്യാപനം' ചെയ്കയല്ലാതെ മറെറന്തൊരു നിവൃത്തിയാണുള്ളത്? 'സത്യപ്രഖ്യാപനം' പലവിധത്തിലും പൂൎവ്വാചാൎയ്യന്മാർ വിധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ കൂട്ടത്തിലൊന്നാണ്, 'നെയ്യുതിളപ്പിച്ചു കയ്യുമുക്കുക' എന്നു മുമ്പെ പറഞ്ഞ കൃത്യം. ശുചീന്ദ്രമെന്ന മഹാക്ഷേത്രത്തിൽ ചന്ദ്രശേഖരസ്വാമിസന്നിധിയിൽവെച്ച് ഈ മഹാകൎമ്മം പണ്ട് ചെയ്തുവന്നിരുന്നു. ഈ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെപ്പററി ശുകസന്ദേശകാവ്യത്തിൽ താഴെ കാണുന്നപ്രകാരം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്:—

ഇന്ദ്രനാംശുദ്ധിവന്നോരിടമരിയശുചീന്ദ്രാഖ്യയോടുംപ്രസിദ്ധം
ചന്ദ്രച്ചീരോത്തമീശൻതിരുവടിയരുളുംക്ഷേത്രമങ്ങുള്ളകാണാം
മുന്നാംസൂക്ഷ്മത്തിലാണെങ്കിലുമൊരുഗുണമോദോഷമോചെയ്തിരുന്നാ-
ലിന്നാംലോകത്തിന്നുള്ളൊരുഫലമിവിടെക്കയ്യിലാണ്ണമല്ലൊ.

കൊല്ലവർഷം [illegible], ഈ കാലംവരെ ഈ അത്ഭുതകർമ്മം നിലനിന്നുപോന്നിട്ടുണ്ട്. ആ കാലങ്ങളിൽ കൈമുക്കിയതിൽ നിർദ്ദോഷികളായ രണ്ടു നമ്പൂരിമാരുടെ കൈ പൊള്ളിയിട്ടില്ല. ഇതു കൂടെനിന്നുകണ്ടിട്ടുള്ള ഒരു മഹാവൃദ്ധനായ സ്വാമിയാരുടെ തിരുമുഖത്തിൽനിന്നു ഞങ്ങൾതന്നെ കേട്ടിട്ടുണ്ട്.

കൈമുക്കലിന്റെ നടവടിക്രമത്തെപ്പറ്റിയും കുറച്ചൊന്നു പറയാം. ദോഷവിചാരത്തിൽ 'സാധനം' ദോഷപ്പെട്ടത്തി എന്നു പറയുന്ന പുരുഷൻ താൻ നിർദ്ദോഷിയാണെന്നു വാദിക്കുന്നതായാൽ ആ പുരുഷനു പമ്പുകൊടുക്കുക എന്നൊരു സമ്പ്രദായമുണ്ട്. 'പമ്പ്' എന്നുവെച്ചാൽ 'സത്യപ്രഖ്യാപന'ത്തിന്നുള്ള അനുവാദക്കുറിപ്പാകുന്നു. ഇതു ദോഷവിചാരത്തിൽ പ്രഥമപുരുഷനായി തെളിഞ്ഞിട്ടുള്ള ആൾക്കുമാത്രം കൊടുക്കുക പതിവില്ലത്രെ. പമ്പു കൊടുക്കുന്നത്, ദോഷവിചാരംചെയ്യുവരുടെ സമ്മതത്തോടുകൂടി, രാജ്യത്തെ രാജാവാകുന്നു. പമ്പുവാങ്ങുന്ന പുരുഷൻ ദ്വിജനാണെങ്കിൽ മാത്രമേ ശുചീന്ദ്രത്തു കൈമുക്കുവാൻ സമ്മതിക്കുകയുള്ളൂ. താണജാതിക്കാരനാണെങ്കിൽ, കാർത്തികപ്പിള്ളിക്കടുത്ത ഏതോ ഒരു ക്ഷേത്രത്തിൽവെച്ചാണ് കൈമുക്കുക പണ്ടു നടത്തി പോന്നിരുന്നത്. ഇങ്ങിനെ പമ്പുവാങ്ങിച്ച ബ്രാഹ്മണൻ ശുചീന്ദ്രക്ഷേത്രത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥനും രാജ്യാധിപതിയുമായ തിരുവിതാങ്കൂറ് മഹാരാജാവിന്റെ തിരുമുമ്പാകെ ഈ പമ്പോടുകൂടി വിവരം ബോധിപ്പിക്കണം. അപ്പോൾ ജ്ഞാതികളും ഇണങ്ങരുംകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതു മുറയാകുന്നു. തിരുവിതാംകൂർ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു കല്പിച്ചു തീട്ടൂരയച്ചാൽ അതുപ്രകാരം ശുചീന്ദ്രത്തു മഹാക്ഷേത്രത്തിൽ കൈമുക്കലിന്നുള്ള ഒരുക്കം കൂട്ടുകയായി. 'സത്യപ്രഖ്യാപനം' ചെയ്യുവാനുള്ള നമ്പൂരിയും സഹായികളും ശുചീന്ദ്രത്തു ചെന്നു ചന്ദ്ര

ശേഖരസ്വാമിയെ ഭജിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലൊ.

കൈമുക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള ദിവസത്തിന്റെ തലേനാൾതന്നെ പല ക്രിയകളും നടത്തുവാനുണ്ട്. അന്നു കൈമുക്കുവാനുള്ള പുരുഷൻ നിരാഹാരനായി സ്ഥലോപവാസം ചെയ്യണം. ശുദ്ധോപവാസംചെയ്യുവാനശക്തനാണെങ്കിൽ പാലും പഴവും മാത്രം ഒരു കറി ഉപയോഗിക്കാറില്ലെന്നില്ല. അസ്തമനത്തിനു മുമ്പായി അദ്ദേഹം കുളിച്ചുവന്നാൽ അമ്പലത്തിൽ ബലിക്കൽപ്പുരക്കടുത്ത് നവഗ്രഹങ്ങളെ പൂജിക്കയായി. അതിനു നവഗ്രഹസ്ഥാനത്ത് ഒമ്പതു പോററികളാണ് പൂജ്യന്മാരായി വന്നുകൂടുക.

നവഗ്രഹപൂജ കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ സ്വാമിസന്നിധാനത്തിൽ ചെന്നു സത്യം ചെയ്യുകയായി. ആ സമയത്തു ചന്ദ്രശേഖരസ്വാമിയുടെ പിന്നിൽ മങ്ങിപ്രകാശിക്കുന്ന ഒരു വിളക്കുമാത്രമല്ലാതെ അമ്പലത്തിന്നകത്തു വെളിച്ചത്തിന്റെ ലേശംപോലും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. ദോഷശങ്കയുള്ള നമ്പൂരി സത്യംചെയ്യുന്നതിന്നായി ക്ഷേത്രത്തിലേക്കു കടക്കുമ്പോഴും ‘നല്ല ഉറപ്പുണ്ടെങ്കിലെ കടക്കാവൂ’ എന്നും മററും ക്ഷേത്രാധികാരികളിൽ പ്രധാനിയായ മൂത്തത് ഉപദേശിക്കും. പിന്നെ അകത്തേക്കു കടക്കുകയായി. ആ പ്രവേശത്തിൽതന്നെ കാര്യം ശുദ്ധമായിട്ടോ അശുദ്ധമായിട്ടോ പരിണമിക്കാൻ പോകുന്നത് എന്ന് ഒരുമാതിരി തീർച്ചയാക്കുവാനുള്ള ചില ലക്ഷണങ്ങളും മൂത്തതു കണ്ടുവെച്ചിരിക്കും. സ്വാമിസന്നിധാനത്തിൽ ചെന്നാൽ സത്യംചെയ്യുകയായി. സത്യവാചകം മൂത്തതുതന്നെയാണ് ചൊല്ലികൊടുക്കുവാൻ. ആ ശാന്തഗംഭീരദാരുണമായ സമയത്തു ഭഗവാന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു സത്യംചെയ്യുന്നതിന്നാരംഭിക്കുമ്പോഴും ഒന്നു നടുങ്ങി നെഞ്ഞുപിടക്കുകയും ഒച്ചയിടറുകയും ചെയ്യാതെ ആരുംതന്നെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. മൂത്തതു ചൊല്ലിക്കൊടുക്കുന്ന സത്യവാചകത്തിൽ ആദ്യം ചൊല്ലുവാനുള്ളത് താഴെ എഴുതുന്ന ശ്ലോകമാകുന്നു:—

ആദിത്യചന്ദ്രാവനിലോനലശ്ച
ദ്യൗൎഭൂമിരാപോഹൃദയംയമശ്ച
അഹശ്ചരാത്രിശ്ചഉഭേചസന്ധ്യേ
ധൎമ്മശ്ചജാനാതിനരസ്യവൃത്തം

പിന്നെ പ്രകൃതകാൎയ്യവും വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിരിക്കും. സത്യംചെയ്തുകഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം മാത്രമെ വിളക്കുകൾ കൊളുത്തുകയും കൊട്ടും കുഴലും ദീപാരാധനയും മററും പതിവുള്ളു. അന്നത്തെ കൃത്യം ഇത്രമാത്രമെ പറയത്തക്കതായിട്ടുള്ളു.

പിറെറന്നാൾ ഉദയത്തോടുകൂടി കൈമുക്കൽ കാണ്മാനുള്ള ജനങ്ങൾ വന്നുകൂടി തുടങ്ങും. അപ്പോഴത്തെ തിക്കും തിരക്കും എത്രമാത്രമുണ്ടാവുമെന്നു വായനക്കാൎക്ക് ആലോചിച്ചുനോക്കിയാൽ അറിയാവുന്നതാണല്ലൊ. തലേനാൾ രാത്രി മൂത്തതും മററും പറഞ്ഞുകൊടുത്ത ഉപദേശങ്ങൾ കേട്ടു തനിയെ പലതുമാലോചിച്ചു ഹൃദയത്തിൽ ആകപ്പാടെ ഒരു കിടുകിടുപ്പോടുകൂടി നില്ക്കുമ്പോൾ കൈമുക്കുന്ന നമ്പൂരിയോടു കുളിക്കാൻ പോകാം എന്നു മൂത്തതു പറയും. 'പ്രജ്ഞാതീൎത്ഥം' എന്ന പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട കുളത്തിന്റെ വിജനമായ ഒരു മൂലയ്ക്കുള്ള കടവിലാണ് അദ്ദേഹം കുളിക്കേണ്ടത്. കുളിച്ചുവന്നാൽ പിന്നെ കൈമുക്കാതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അതുകൊണ്ട്, കുളിപ്പാൻ പോകുന്നതോടുകൂടി ഭയമുള്ളപക്ഷം വേണമെങ്കിൽ ഒളിച്ചുചാടിപ്പോകുന്നതിന്നാണത്രെ വിജനസ്ഥലത്തു കുളി എന്നു വെച്ചിട്ടുള്ളത്. കുളിച്ചു മാററുടുത്തു വരുമ്പോഴേക്കും ധ്വജത്തിന്റേയും വൃഷഭത്തിന്റേയും ഇടയിലായിട്ട് ഗണപതിയുടെ മുമ്പിൽ അപ്പക്കാരയുടെ ആകൃതിയിലുള്ള ഒരു ഇരിമ്പുപാത്രത്തിൽ നെയ്യു തിളപ്പിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കും. ഇന്നസമയം മുതൽ ഇത്രപൊളുമ്പിട്ടു കത്തിച്ചു നൈ തിളപ്പിക്കേണമെന്നും നിശ്ചയമുണ്ട്. കൈമുക്കുന്നവൻ കുളികഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ മൌനവ്രതമനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം. കുളിച്ചെത്തിയാൽ തലേനാളത്തെ സത്യവാചകം എഴുതിയ ഓല അദ്ദേഹത്തിന്റെ അരയിൽ

മൂത്തതു തിരുകിക്കൊടുക്കും. ആ മൂത്തതുതന്നെ കപാതിങ്ങുകൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള ഒരു സുവൎണ്ണവൃഷഭവിഗ്രഹം തിളച്ചുമറിയുന്ന നെയ്യിലിടും. വെണ്മാടമായ മേല്പുരയിലുള്ള സുഷിരത്തിൽകൂടി സൂൎയ്യരശ്മി നെയ്യിൽകിടന്നു തിളച്ചുമറിയുന്ന ആ വൃഷഭത്തിന്മേൽ തട്ടുന്ന സമയത്താണ് കൈമുക്കുക എന്ന കൎമ്മം ചെയ്യേണ്ടത്. അപ്പോഴക്കും നവഗ്രഹപൂജാദികൃത്യങ്ങളൊക്കെ സമാപിച്ചിരിക്കും. പന്തീരടി പ്രസന്നപൂജക്കു നടതുറന്ന് ചന്ദ്രശേഖരസ്വാമിയും പ്രത്യക്ഷമായി പ്രകാശിക്കും. സത്യരൂപനായ ഭഗവാന്റെ സന്നിധാനത്തിൽ അസംഖ്യംജനം നോക്കിനില്ക്കെ സത്യപ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്ന ബ്രാഹ്മണൻ തിളച്ചുമറിയുന്ന നെയ്യിൽ കയ്യുമുക്കി ആ വൃഷഭത്തെ എടുത്ത് മുമ്പിൽ വെച്ചിട്ടുള്ള തൂശനിലയിലേക്കിടണം. ഇലയിലിട്ടാൽ ഉടനെതന്നെ ആ വൃഷഭത്തെ ചാണകംകൊണ്ടു മൂടുവാൻ ഒരവകാശിയുണ്ട്. അയാൾക്കു രണ്ടുപണം പ്രതിഫലമാണ്. കൈമുക്കി കഴിഞ്ഞാൽ ആ കയ്യുമുയൎത്തിപിടിച്ചുകൊണ്ട് ക്ഷേത്രത്തിന്നൊരു പ്രദക്ഷിണം വെയ്ക്കണം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആ പ്രദക്ഷിണത്തിന്ന് അനേകം അനുയാത്രക്കാരുണ്ടാവുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. സ്വാമിയുടെ നടയിലെത്തിയാൽ മൂത്തതു കയ്യുമൂടികെട്ടും. പിന്നെ മൂന്നാദിവസം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാസം മൂത്തതിന്റെ ഇല്ലത്താണ്. ഭക്ഷണം കൊടുപ്പാനുംകൂടി മൂത്തതുതന്നെയാണ്. ഇതാണ് ശുചീന്ദ്രത്തു മൂത്തതിനൊരു പ്രാശസ്ത്യം. കൈ പൊള്ളിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും അന്നു കൈ നീറിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അതിന്നു വ്യത്യാസമില്ല. നേരത്തോടുനേരം കഴിഞ്ഞാൽ നീററൽ നില്ക്കും. പിന്നെ കൈ പൊള്ളീട്ടുണ്ടോ എന്നു മൂത്തത് സ്വകാൎയ്യമായി പരീക്ഷിച്ചു നോക്കും. പൊള്ളീട്ടുള്ളപക്ഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ രക്ഷാധികാരിയായ മൂത്തത് ഒളിച്ചുചാടി പൊയ്ക്കൊള്ളുന്നതിന്നനുവാദം കൊടുക്കാറുണ്ട്. ആളെ കാണാതായാൽ മൂത്തതു പതിനാലു പണം പിഴചെയ്താൽ മതി. ചാടിപ്പോയില്ലെങ്കിൽ ക്ഷേത്രത്തിൽ നാലായിരം പണം ചിലവുണ്ട്. മഹാഘോഷമായിട്ടുള്ള ശുദ്ധിമുതലായതു കഴിക്കണം. ദോഷപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു തീൎച്ചവന്നിട്ടുള്ള ആളെ മുപ്പത്തിര

ണ്ടു ദേവിമാരുടെ സമാജ്ഞിനീസംഭാവനയോടുകൂടി പുഴുക്കരെ കടുത്തുകയും വേണം.

കൈ പൊള്ളിട്ടില്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചാരിതാർത്ഥ്യവും, അത്ഭുതവും ജനങ്ങളുടെ സന്തോഷവും, മഹോത്സവവും, പറയാനില്ല. മൂന്നാംദിവസമേ കളിയുള്ളൂ. അന്നു കളിച്ചുവന്നു ക്ഷേത്രത്തിൽ പ്രദക്ഷിണമായിച്ചെന്നു വിഘ്നേശ്വരന്റെ നടയിലെത്തിയാൽ കണ്ണു മൂടിക്കെട്ടിയതഴിച്ചുകളയും. പിന്നെ അദ്ദേഹം അമ്പലത്തിൽതന്നെ ഒരു സ്ഥലത്ത് എവർക്കും കണ്ടു കാണത്തക്കവിധത്തിൽ ഉച്ചപ്പൂജയോടെ ജപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം. പലപ്രകാരത്തിലും പലരും കൈ പൊള്ളിട്ടുണ്ടോ എന്നു പരീക്ഷിച്ചുനോക്കും. 'സത്യേ സർവ്വം പ്രതിഷ്ഠിതം' എന്നുണ്ടല്ലോ. സത്യമുണ്ടെങ്കിൽ പൊള്ളിട്ടുണ്ടാവില്ല നിശ്ചയം തന്നെ. ഉച്ചപ്പൂജക്കു നമസ്കാരത്തിനു ബ്രാഹ്മണർക്ക് 'കുടിക്കുനീർ' വിളമ്പുവാൻ അന്നദ്ദേഹംതന്നെയാണ്. ആ ബ്രാഹ്മണപങ്ക്തിയിൽ ഇരുന്ന് അദ്ദേഹം ഉണ്ണുകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങിനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശുദ്ധഭോജനവും കഴിഞ്ഞു. പിന്നെ അദ്ദേഹത്തിനെ വളരെ ബഹുമാനിച്ചു വാഹനത്തിൽകയററി ഒരു പട്ടണപ്രവേശം കഴിപ്പിക്കും. തിരിയെ തിരുവനന്തപുരത്ത് എത്തിയാൽ മഹാരാജാവു ബഹുമാനിച്ചു രണ്ടുകൈക്കും വീരശൃംഖലയും മററും കൊടുക്കും. അദ്ദേഹം സകലബ്രാഹ്മണയോഗങ്ങളിലും മാന്യസ്ഥാനത്തിന്നർഹനായും ഭവിക്കും.

ഈ 'ശുചീന്ദ്രത്തു കൈമുക്കൽ' എതുകാലത്തു തുടങ്ങി എന്നുള്ളത് ഇപ്പോഴും ആക്കും നിശ്ചയമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ൧൦൧൦-ാമാണ്ടാണ് ഇതിന്റെ അവസാനകാലം. പിന്നെ ഒരുകുറി തിളപ്പിക്കാത്ത നെയ്യിൽ കൈമുക്കുക എന്നൊരു ഗോഷ്ഠി കാണിച്ചില്ലെന്നില്ല. പക്ഷെ അതു ജനസമുദായത്തിനു തൃപ്തിക്കും അത്ഭുതത്തിനും മതിയായില്ല. ഈ പ്രയോഗത്തിൽ സത്യമുള്ളവന്റെ കൈ പൊള്ളും എന്നായിരുന്നു നിശ്ചയിച്ചിരുന്നത് എങ്കിൽ ഒരു വിധം സമാധാനമാകുമായിരുന്നു. ബ്രിട്ടീഷ് ഗവമ്മേണ്ടിലെ ഒരു ഉപദേശംകൊണ്ടോ, നിർബ്ബന്ധംകൊണ്ടോ, ശാസ്യംകൊണ്ടോ, എന്തുകൊ

ണ്ടെങ്കിലും, മലയാളികൾക്ക് ഈ അത്യത്ഭുതമായ സത്യപ്രഖ്യാപനമാൎഗ്ഗം അടഞ്ഞുപോയതു കഷ്ടവും നഷ്ടവുമാണെന്നു പൂൎവ്വചരിത്രജ്ഞന്മാരാരും പറയാതിരിക്കയില്ല നിശ്ചയംതന്നെ.

ലണ്ടൻനഗരത്തിലെ

ചില അതിശയങ്ങൾ

ശീമയിലെ അത്ഭുതങ്ങൾക്ക് അവസാനമില്ല. അവിടെ പൊള്ളയല്ലാത്ത സ്ഥലം എവിടെയാണെന്ന് അറിവാനാണ് ഞെരുക്കം. ഭൂമിയുടെ അടിയിലുള്ള ഒരു തീവണ്ടിസ്റ്റേഷനിൽനിന്നു പുറത്തുവന്നാൽ (St. P. Churchyard) എന്ന സ്ഥലത്തിന്നു സമീപം എങ്ങാണ്ടാ ചെന്നു ചേരും. ഇവിടെ വഴി നടുവിലായിട്ടു വൃത്താകാരത്തിൽ സ്ഫടികംകൊണ്ടുള്ള ഒരു സ്ഥലം കാണാം. അത് ഒരു പലഹാരക്കച്ചവടസ്ഥലത്തിന്റെ മേല്പുരയാകുന്നു. ഈ വിശ്രമസ്ഥലം ഒരു അന്തൎഗ്ഗൃഹമാണ്. ഫ്ളീററ് സ്ട്രീററ് (Fleet street) എന്ന തെരുവിൽകൂടി നാം ദിവസംപ്രതി നടക്കുന്നതായാലും ഒരു നദീതീരത്ത് എത്തി എന്നോ, അതിന്റെ ഒഴുക്ക് അനുസരിച്ചു നടക്കുന്നുവെന്നോ, വിലങ്ങടിച്ചു കടന്നുപോകുന്നുവെന്നോ, നമുക്ക് അറിയുവാൻ തരമില്ല. നദി ഭൂമിയുടെ ഉള്ളിൽ ഒളിച്ചുകിടക്കുന്നു. അതാണ സൂൎയ്യരശ്മി തട്ടാത്ത വെള്ളമുള്ളതെന്നു ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ (Fleet River) നദി. പിന്നെ റായൽ എക്സ്ചേഞ്ച് (Royal Exchange) എന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ മുൻഭാഗത്തായി. കച്ചവടബഹളം ഇത്ര അധികമുള്ളസ്ഥലം ലണ്ടനിൽ മറെറങ്ങുമില്ല. ദിനസരി അവിടെക്കൂടുന്ന ജനസംഖ്യ നൂറും ആയിരവും മററുമല്ല അനേകലക്ഷംവീതം കണക്കാക്കേണ്ടതാകുന്നു. പക്ഷെ അവരിൽ കുറച്ചുപേർ മാത്രമെ ഒരു മൂന്നുനിലമാളികയുടെ തട്ടിൻപുറത്തുകൂടി നടക്കുകയാണെന്ന് അറിയുന്നുള്ളു. എന്തെന്നാൽ, അവരുടെ കാലടികൾക്കു നേരെ താഴെ ഒരു തീവണ്ടിസ്റ്റേ

ഷനിലുള്ള സാമാനം തൂക്കുന്ന ആപ്പീസ്സാണ്. അതിനു ശരിക്കു ചോട്ടിൽ പട്ടണത്തിലെ പ്രധാനവെള്ളക്കുഴലും ഗാസ് കുഴലും ശേഖരപ്പെട്ടുത്തീട്ടുള്ള ഒരു വിശാലമായ സ്ഥലമുണ്ട്; എല്ലാററിലും താഴത്തുകൂടി വിദ്യുച്ഛക്തികൊണ്ടോടിക്കുന്ന വണ്ടി വഴിയാത്രക്കാരെ കയററിപോകുകയും ചെയ്യുന്നു. സമഭൂമിയിൽനിന്ന് എഴുപതും, ചിലപ്പോൾ നൂററിമുപ്പതും, അടി ആഴമുള്ള പാതാളത്തിൽകൂടിയാണ് ആവിവണ്ടിയുടെ യാത്ര. കുറച്ചുമുമ്പിൽ നാം ഉറച്ച ഭൂമിയിൽനിന്നിരുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കും; പക്ഷെ നമ്മുടെ കാലടിക്കു താഴെ ഒരു നദി ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മറെറാരുസ്ഥലത്ത് വിദ്യയൊന്നും ഇല്ലെന്നു തോന്നും; അവിടെ തലക്കുമീതെയാണ് നദിയുടെ ഒഴുക്കു. തെക്കെ ലണ്ടനിലെ ഒരു വൈദ്യുതവണ്ടി സ്റ്റേഷനിലുള്ള പ്ലാററ് ഫോറത്തിൽ ചെന്നു നില്ക്കുന്നവരുടെ തലക്കുമീതെ തെംസ്നദി ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. തലക്കുമീതെ നദി, അടിക്കുതാഴെ നദി, അത്ഭുതനഗരികളിൽ വെച്ചത്യത്ഭുതമായ ലണ്ടൻപട്ടണത്തിൽ എന്താണ് അസാദ്ധ്യമായിട്ടുള്ളത്! ഭൂമിയുടെ അന്തർഭാഗത്തുള്ള നദിയിൽ സ്നാനംചെയ്യാം; അന്തർഗ്ഗൃഹങ്ങളിൽ പചിക്കാം; അന്തരാലയങ്ങളിൽ ഇരുന്നു ഭക്ഷിക്കാം; ഗർഭമന്ദിരങ്ങളിൽ ഇടനേരം കഴിക്കാം; ഭൂമിക്കുതാഴെ ചെന്നു നേരമ്പോക്കും ചെലുത്താം. വർത്തമാനക്കടലാസ്സും അവിടെ കിട്ടും; ഉഷ്ണകാലത്തു ശൈത്യസുഖം അനുഭവിപ്പാനായി ഹേമമന്ദിരങ്ങളും അന്തർഭാഗത്തിലുണ്ട്; പിന്നെ വേണമെങ്കിൽ മണ്ണിൻചുവട്ടിൽ തന്നെ കിടക്കുകയും ചെയ്യാം. ചാവാൻ പറയുന്നതല്ല.

ക്ഷണനേരംകൊണ്ട് എല്ലാം പ്രവൃത്തിക്കേണമെന്നാണ് ഇംഗ്ലീഷുകാരന്റെ ശാഠ്യം. നിശ്ചയിച്ച സമയംകൊണ്ടു കാര്യം കലാശിച്ചാൽ ഭാഗ്യമായി എന്നാണ് മറുരാജ്യക്കാരുടെ വിചാരം. ഒട്ടും സമയംകൂടാതെ ഒരു പ്രവൃത്തിചെയ്യാൻ വസ്തുത പ്രയാസംതന്നെ. എന്നാൽ വെള്ളക്കാരന്റെ പ്രവൃത്തികൾക്കു സമയംതന്നെ വേണ്ട; അതിലും എളുപ്പത്തിൽ പണി നടത്തുവാനാണ് അവരുടെ ഉത്സാഹം. കാലദേശങ്ങളെ ഇല്ലായ്മചെയ്യാനാണ് വെള്ളക്കാരന്റെ ശ്ര

മം എന്നുള്ള വാക്കിൽ മനസ്സിരുത്തേണ്ടതാകുന്നു. വൎത്തമാനപത്രങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിലും, വണ്ടി ഓടിക്കുന്നതിലും, തപാൽ ഇടപെട്ടകാൎയ്യത്തിലും, കമ്പി അടിക്കുന്നതിലും, അവരുടെ താല്പൎയ്യം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഒരു മണിക്കൂറുസമയം ൬൦ മിനിട്ടുകൊണ്ടാണല്ലൊ അവസാനിക്കുക. എന്നാൽ വണ്ടി ഓടിക്കുന്നവർ ആ സമയം ൪൯ മിനിട്ടുകൊണ്ടു അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ നോക്കും. അതി വേഗത്തിൽ പായുന്ന വണ്ടികൾക്കു ചില്ലറ താവളങ്ങളിൽ നില്ക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഇതിനിടക്കു തപാൽകൊടുത്തു വാങ്ങാതെ തരവുമില്ല. സമയം പിശുക്കുപിടിക്കുവാനായി ഒരു കൈക്കാരൻ ഇതിലേക്കും ഉപായം കണ്ടുപിടിച്ചു. സ്റ്റേഷന്റെ മുൻഭാഗത്ത് വഴിയോരത്തായി ഒരു കുന്തക്കോലിൽ തപാൽസഞ്ചി കെട്ടിത്തൂക്കീട്ടുണ്ടായിരിക്കും. വണ്ടി ഓടിച്ചുപോകുന്നവഴിക്കു തൂങ്ങികിടക്കുന്ന സഞ്ചി അകത്തേക്കും അകത്തുള്ളസഞ്ചി പുറത്തേക്കും വലിച്ചിട്ടേച്ചുപോകും. ഈ വക ഏൎപ്പാടുകളെ കുറിച്ചാലോചിക്കുമ്പോൾ ലണ്ടനിൽനിന്ന് 'എഡിമ്പറോ' വിലെക്കും 'ഡബ്ളിൻ' പട്ടണത്തിലേക്കൊ ഒരു ചാട്ടത്തിന്ന് എത്തികളെയാമെന്നുകൂടി തോന്നും.

വിസ്മയനീയമായ വേഗത്തിൽ കാൎയ്യങ്ങളെ ഒരുക്കുകൂട്ടുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതിലയ്ക്കു 'തീക്കെടുത്തി' യന്ത്രം (Fire Engine) ഒരു നല്ല ഉദാഹരണമാണ്. പൊല്ലീസ്സുകാരന്റെ സൎവ്വശക്തിയുള്ള കൈ ഒരു വണ്ടിയുടെ നേരെമാത്രം പൊങ്ങുകയില്ല. അതിന്റെ ഗതിനിരോധത്തിന്നായി അയാൾ ശ്രമിക്കുന്നതുമല്ല. ആ വണ്ടി മഹാജനസഭയിലെ സഭാനായകന്റെ വണ്ടിയല്ല. പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ വണ്ടിയും അല്ല. മഹത്തായ ഇംഗ്ലീഷുപള്ളിയുടെ പ്രധാനമെത്രാന്റെയൊ, 'ലോഡ്മെയർ' എന്ന മഹാപുരുഷന്റെയൊ വണ്ടികളും അല്ല. ചക്രവൎത്തിയുടെ വണ്ടിക്കും ഈ അവസ്ഥയില്ല. അതാ ഒരു ഭയങ്കരശബ്ദം കേൾക്കുന്നു. അതി തേജസ്സോടുകൂടിയതും ദ്രുതഗതിയിൽ പായുന്നതുമായ ആ വരുന്ന വണ്ടിയിലുള്ള അഞ്ചാറു ജീവികളുടെ കണ്ഠോദ്ഘാടനിയാണ് കേൾക്കുന്നത്. കുതിരകളുടെ ചാട്ടം ശരംപോട്ടുന്ന വേഗത്തിലാണ്. ആളുകൾ ലഹളകൂട്ടുന്നു. കവചങ്ങൾ

മിന്നൽപോലെ പ്രകാശിക്കുന്നു, മററുവണ്ടികളും ജനങ്ങളും ബദ്ധപ്പെട്ടു വഴിയോരത്തേക്ക് ഒതുങ്ങുന്നു. പൊല്ലീസ്സുകാരനുംകൂടി ബഹുമാനപുരസ്സരം വഴി വിട്ടുമാറി നില്ക്കുന്നു. ഇതു തീക്കെടുത്തി യന്ത്രത്തിൻെറ പുറപ്പാടാണ്. ശീമയിൽ അഗ്നിബാധ ശമിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള വേഗത അതിശയിക്കത്തക്കതുതന്നെ. ഒരു പുര തീപ്പിടിക്കുമ്പോൾ വല്ലവരും ഓടിച്ചെന്ന് അടുത്തുള്ള ആപൽസൂചനസ്തംഭത്തിൻെറ ഒരു ചില്ലുപൊട്ടിച്ച് ഒരു മൊട്ടാണി പിടിച്ചുവലിക്കും. ഉടനെ യന്ത്രശാലയിൽ മണിയടിക്കുന്നതു കേൾക്കാം. അറിവു കൊടുത്ത സ്ഥലത്തിൻെറ പേർ എഴുതിട്ടുള്ള ഒരു കുറിമാനവും യന്ത്രശാലയിൽ കിട്ടും. അറിവു കിട്ടീട്ടു ൨൦ നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ യന്ത്രം പുറപ്പെട്ടു. മണിയുടെ ശബ്ദംകേട്ടു ക്ഷണത്തിൽ ഇരുപതുപേർ അവരവരുടെ പ്രവൃത്തിക്കു ചാടി പുറപ്പെട്ടു. രണ്ടുപേർ ചെന്നു സദാ ഭദ്രമാക്കി നിർത്തിട്ടുള്ള രണ്ടു കുതിരകളെ കൊണ്ടുവന്നു യന്ത്രവണ്ടിയോടു ജോടിച്ചു; രണ്ടുപേർ വാറുവലിച്ചുകെട്ടി; രണ്ടുപേർ കടിഞ്ഞാൺ വെച്ചു; രണ്ടുപേർ വാരെടുത്തു കാലെക്കൂട്ടി സ്ഥലംപിടിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള കുതിരക്കാരൻെറ കയ്യിൽകൊടുത്തു. വാറ് കയ്യിൽകിട്ടിയാൽ അയാൾ വണ്ടിവിട്ടു. ഓടുന്നതിനിടയിൽ മററുള്ളവർ അതിൽ ചാടിവീണു. ഉദ്ദേശിച്ചസ്ഥലത്ത് എത്തുന്നതുവരെ വഴിക്കുള്ള പ്രതിബന്ധങ്ങൾ ഒന്നും വകവെയ്ക്കാതെ വണ്ടി പാഞ്ഞപടി പായും. സ്ഥലത്തെത്തിയാൽ ആളുകൾ താഴത്തുചാടി തീയുംകെടുത്തി.

തീവണ്ടിക്കും തീക്കെടുത്തിയന്ത്രത്തിനും ഉള്ള വേഗതപോലെതന്നെ കമ്പിത്തപാലാപ്പീസ്സുകളിൽ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികൾക്കും വേഗതയുണ്ട്. അവയുടെ ബ്രാഞ്ചാപ്പീസ്സുകൾ ശീമയിൽ അസംഖ്യമാണ്. എന്നാൽ എല്ലാകമ്പിവർത്തമാനങ്ങളും ഹേഡാപ്പീസ്സിൽ അറിവു കൊടുക്കുകയും വേണം. കമ്പിമാർഗ്ഗമല്ല ഈ അറിവുകൊടുക്കുന്നത്. കമ്പി എഴുതി എടുത്തിട്ടുള്ള കടലാസ്സ് ഒരു പൊള്ളക്കുഴലിലിട്ടാൽ വായുഭഗവാൻ ഞൊടിയിടകൊണ്ട് അതിനെ ഹേഡാപ്പീസ്സിൽ എത്തിച്ചു കൊടുക്കും. അതിൻെറ ചുമതലക്കാരൻ വായുവാണ്. എല്ലാ ആപ്പീസ്സുകളും ഇങ്ങിനെയുള്ള ക

മ്പികളെക്കൊണ്ടു സംബന്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ലണ്ടനിൽ നൂറ് നാഴികനീളം ഇത്തരം കമ്പികൾ ഏൎപ്പെടുത്തീട്ടുണ്ട്. ദൂരം കുറയ്ക്കുവാനുള്ള വിദ്യയാണിത്. കാൎയ്യനടപ്പിലുള്ള സൌകൎയ്യം കാണുമ്പോൾ എല്ലാ ബ്രാഞ്ചാപ്പീസ്സുകളും ഹെഡാപ്പീസ്സിൻെറ ഒരു ഭാഗമാണെന്നുതോന്നും. വസ്തുത അവ ആ ആപ്പീസ്സിലുള്ള ഒരോ മുറികളാണെങ്കിൽകൂടി ഇത്ര എളുപ്പമുണ്ടാകുന്നതല്ലാ. 'ടൈംസ്സ്' എന്ന പ്രസിദ്ധവൎത്തമാനപത്രത്തിൻെറ ആപ്പീസ്സിലേക്കു പാർളിമെണ്ടിലെ പ്രസംഗങ്ങൾ അയക്കുന്നതിന്നും ഈ വിദ്യതന്നെ ഉപയോഗിക്കുന്നു. പ്രസംഗം കുറിച്ചെടുത്തകടലാസ്സു ചുരുട്ടിക്കെട്ടി കുഴലിൽ ഇടും. അല്ലാതെ ഓട്ടക്കാരും മററും ആവശ്യമില്ല. ഇങ്ങിനെ കാലദേശങ്ങളെ ഇല്ലായ്മചെയ്യുന്നു. സഭയിൽ പ്രസംഗിച്ച ആൾ പുറത്തുവരുന്നതിന്നു മുമ്പു സഭയിൽ പറഞ്ഞതെല്ലാം അച്ചടിച്ച് അദ്ദേഹത്തിൻെറ കയ്യിൽ കൊടുക്കുവാൻ പത്രങ്ങൾക്കു സാധിക്കുന്നതും ഈ വഴിക്കാണ്. ക്ലബ്ബുകളിലും നാടകശാലകളിലും കമ്പികൾ എഴുതി എടുക്കുന്നതിന്നും യന്ത്രങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഒന്നിനു പിമ്പു മറെറാന്നായി തുടൎന്നുവരുന്ന വൎത്തമാനങ്ങളെല്ലാം മുറക്കു കടലാസ്സിൽ പകൎത്തി പുറത്തേക്കു തള്ളുവാനായി ഒരു യന്ത്രം ഉണ്ട്. ഇതിന്ന് അഹോരാത്രം അനദ്ധ്യായംകൂടാത്ത ജോലിയാണ്. എന്നാൽ അനദ്ധ്യായം തീരെ ഇല്ലെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. ആസമയങ്ങളിൽ ചിലപ്പോൾ ഒന്നുരണ്ടു നിമിഷനേരത്തെ സ്വസ്ഥത ഇവക്കു കിട്ടാറില്ലെന്നില്ല. ഇതുകൊണ്ടു കമ്പിവൎത്തമാനം കുറിച്ചെടുപ്പാനുള്ള സമയവും വേണ്ടെന്നുവെച്ചു. ലണ്ടനിൽ സമയംകൂടാതെ വേല എടുക്കാമെന്നുള്ളതിലേക്കു പോസ്റ്റാപ്പീസ്സ് ഒരു നല്ല ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. മദ്രാസ്സിയിലുള്ള എല്ലാതപാലാപ്പീസ്സുകളിലും ചെയ്യുന്ന ഒരു ദിവസത്തെ പണി അവിടെ ഒരു ആപ്പീസ്സിൽ രണ്ടുമണിക്കൂറിടകൊണ്ട് അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. തപാലിൽ കാലത്തു കത്തുകൾ ലക്ഷത്തിൽപുറം കാണും. വൈകുന്നേരത്തെ തുക ൨൨ ലക്ഷമാകുന്നു. ഉച്ചക്കു നാലുലക്ഷത്തിനാല്പതിനായിരം. ൩ ലക്ഷം അദ്ധരാത്രിയിലും. ൨൲ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ കാലത്തെ പണിക്കായി ഏൎപ്പെ

ടുത്തിട്ടുണ്ട്. സന്ധ്യക്കുള്ള തുക ൨൧൫൦ ആകുന്നു. ഉച്ചക്കു ൧൦൦൦ പേരും, അദ്ധരാത്രിയിൽ ൪൫൦ പേരും ജോലിനോക്കുന്നു. ഇവർ കത്തുകളെല്ലാം ആപ്പീസ്സുമുറക്കു എന്നും തിരിച്ചു മുദ്രകുത്തി സഞ്ചിയിലാക്കി മുദ്രവച്ചു മെയിൽ വണ്ടിയിൽ എത്തിക്കുന്നതിന്നു് ആവശ്യപ്പെടുന്ന സമയം രണ്ടുമണിക്കൂറു മാത്രം. ലണ്ടനിൽ സാധിക്കാത്ത കാൎയ്യമില്ല. റയിൽവേ സ്റ്റേഷൻ ൫൫൦. ഭൂമിയിലെ നാനാഭാഗങ്ങളിലേക്കും ലക്ഷോപലക്ഷം എഴുത്തുകളും കയററി ഒരു സ്റ്റേഷനിൽകൂടി പോകുന്ന വണ്ടികളുടെ തുക ൧൩൫൦൦. മദ്രാസ്സിൽ മൂന്നു റയിൽവെ സ്റ്റേഷനും ദിവസത്തിൽ മൂന്നുനേരം ചിലവുള്ള തപാലാപ്പീസ്സുകളും കണ്ടു തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു സാത്വികനായ (?) മലയാളി ഈ വക കോലാഹലങ്ങളെല്ലാം കണ്ടു കൈകളുയൎത്തി അത്യത്ഭുതത്തെ സൂചിപ്പിക്കുവാനുള്ള വാക്കുപോലും കിട്ടാതെ കിടന്നു കുഴങ്ങുമ്പോൾ പുറപ്പെടുന്നതു്—അനിൎവ്വചനീയം, ദുൎഗ്രാഹ്യം, ദുസ്സഹം.

ലണ്ടൻ വിദ്യാൎത്ഥി, ബി. എ.

ഒരന്തിരവന്റെ ആവലാതി

(പച്ചമലയാളം)

പാരെല്ലാംപുകഴ്ംപൂണ്ടിടുന്നതറവാടാണെന്റവീടെന്നത-
ല്ലാരെല്ലാംമുറപോലെകാരണവരെക്കുപ്പുന്നതാണങ്ങിനെ
പേരെല്ലാംവലുതാണന്തിരവരാംഞങ്ങൾക്കുസാപ്പാട്ടിനും
നേരെല്ലാംപറയുന്നതാകിലിവിടെക്കിട്ടുന്നതില്ലൊട്ടുമേ. ൧

മുററംമൂത്തുപഴുത്തനെല്ലുതിർവിളങ്ങീടുന്നപാടങ്ങളും
ചുററാതെങ്ങുകവുങ്ങുമാവിവകളാൽമിന്നുന്നതോട്ടങ്ങളും
ഏററംചന്തമൊടംപടന്നുളകംധാരാളമുണ്ടെങ്കിലും
പാററന്നില്ലിതുകൊണ്ടുമൂപ്പിനുകടംകൊള്ളേണ്ടമട്ടായിപോൽ ൨

പാട്ടംകൊണ്ടുകുറച്ചിലേതുമിയലാതെല്ലാക്കുമുണ്ണാംകുടി-
പ്പാട്ടംകൊണ്ടുമുറക്കുമേഞ്ചിലവിനുംമുട്ടില്ലതെല്ലെങ്കിലും
നേട്ടംവേണ്ടതുബാക്കിയുള്ളമുതലാൽനേടാംകടംകൊള്ളുവാൻ
വട്ടംകൂട്ടിവരുന്നവിട്ടമുടിയുംമട്ടാണിതെന്നോതിടാം. ൩

മൂപ്പക്കിങ്ങിനെവീട്ടുകാർചിലരിരിപ്പുണ്ടെന്നുമെല്ലാക്കുമി-
ങ്ങൊപ്പംനാൾകഴിയേണ്ടതാണിവിടെവെച്ചെന്നുംകുറച്ചെങ്കിലും
ഉൾപ്പൂവിങ്കലൊരോർമ്മയില്ലമുഴുവൻമക്കൾക്കൊരുക്കേണമെ-
ന്നെപ്പോഴുംകരുതുന്നുഞങ്ങളിനിമേൽചെയ്യേണ്ടതെന്താണിതിൽ ൪

ആരാണങ്ങുകടന്നുചെന്നിതുപറഞ്ഞീടാൻപറഞ്ഞാലുടൻ
നേരാക്കാൻനിരുപിക്കുമോനെടിയരിച്ചോറുംചുരുക്കീട്ടുമോ
നേരാക്കില്ലതെളിഞ്ഞിടില്ലമറിയാമെന്നൊരുന്നതെന്നോതിടും
നേരാരാണറിയുന്നവൻവഴിപിഴച്ചിട്ടാണ്മട്ടൊക്കെയും ൫

പത്തായപ്പുരപുത്തനായ്പണിയണംകുമ്മായമിട്ടീടണം
പത്താമൊന്നുചമക്കണംപുതിയതായ്ഞാത്തൊന്നുതീർത്തീടണം
മെത്തക്കൊപ്പുപുതുക്കിടാതെകഴിയില്ലെന്നൊക്കെയോരോന്നുതാ-
നോർത്തമ്മായിപറഞ്ഞുമൂപ്പരെമയക്കുന്നുകണ്ടെന്നിയേ ൬

കാപ്പില്ലാതൊരുചന്തമില്ലചിതരത്തവിക്കത്തിനൊന്നങ്ങിനി-
ത്തിപ്പിച്ചകണമെട്ടുപത്തുപവനുണ്ടായെങ്കിലൊപ്പിച്ചിടാം
അപ്പക്കുട്ടനുവെള്ളിനൂലുപഴുകിപ്പോയൊന്നുപൊന്നാലിനി-
ത്തീർപ്പിച്ചീടണമെന്നുരച്ചവൾമൂടിക്കുന്നുകണ്ടെന്നിയേ ൭

തേച്ചുകാനുംതെളിവോടുടുക്കുവതിനുംസാപ്പാട്ടിനുംവേണ്ടതാ-
ണ്ടൊക്കെത്താഴ്ചവരാതെകണ്ടവളെടുക്കേട്ടേവഴക്കില്ലതിൽ
താക്കോലുംതറവാട്ടുപെട്ടിയുമവൾക്കെന്തിന്നുനല്ലനുപി-
ച്ചുക്കൊയ്ഞങ്ങൾനടന്നിടേണ്ടനിലയാമിത്തോതിൽവൈകാതിനി വൃ

തേങ്ങിൻകാടുമുറിച്ചുവിററൊരിരുപത്തയ്യായിരംരൂപയും
മേല്ലാമങ്ങളുംകൊട്ടത്തോട്ടത്തവകയുംമററുള്ളനേട്ടങ്ങളും
നില്ലാതൊക്കെയുമപ്പൊഴപ്പൊഴുടനേനന്നാണിക്കത്രക്കാഴ്ചയാം-
ല്ലക്കാൻമൂപ്പരച്ചങ്ങളെതടയാൻപോരായെങ്കിലൂൺപൊക്കമാം

ഈവീട്ടിൽപ്പലനാളടിച്ചുതളിയായ്പാർത്തോരുപെണ്ണാണവൾ
ക്കീവണ്ണംനിലമാറിവീട്ടിനുടമക്കാരത്തിയായ്പ്പിന്നുപോയ്
താവുംമാലൊടങ്ങളീമുതൽമുടിഞ്ഞീടുന്നതുംകണ്ടുകൺ-
ണ്ടീവണ്ണംവലയുന്നതോർത്തവളെഞെളിഞ്ഞീടുന്നുകേടെന്നിയേ. ൧൦

വീട്ടിൽക്കുട്ടികളുംതാലികെട്ടുകഴിയാതുണ്ടെത്രയോതെല്ലുമു-
ത്തട്ടിൽക്കാരണവർക്കതിന്റെനിനവില്ലെന്നല്ലതന്മക്കളെ
നാട്ടിൽക്കേട്ടവർവാഴ്ത്തിടുന്നപടിയായ്ക്കെട്ടിച്ചുതാനോന്നിയാം
മട്ടിൽക്കൂട്ടിവരുന്നമൂത്തകഴുതക്കാമൊളിയാമാളവൻ ൧൧

ഓണത്തിന്നൊരുമുണ്ടുനല്ലവതിനുംകാശില്ലപോൽവീട്ടിലെ-
ന്നാണെങ്ങോരതുളുന്നതെന്തുപറയാംമൂപ്പക്കുമൂപ്പില്ലയോ
കാണംവിററുമൊരേടവുംപിഴവരാതോണംകഴിക്കേണമെ-
ന്നാണല്ലോമൊഴിയുള്ളതായതുപഴംചൊല്ലായ് നമുക്കൊക്കെയും ൧൨

പാടത്തിങ്ങിനെമാടുമേച്ചുപകലെങ്ങുംകഴിച്ചന്തിയാ-
യ്പ്പീടെത്തുന്നകിടാങ്ങളെക്കശപിശചൊല്ലീട്ടുതല്ലുന്നതും
കേടെന്താതെചിരിച്ചുതന്റെമകനെക്കൊണ്ടാടിമേവുന്നതും
നാട്ടൊക്കെപ്പറയുന്നതൊന്നതുപറഞ്ഞീടേണ്ടതില്ലേതുമേ. ൧൩

പൊയ്ക്കല്ലാപ്പൂരമേഞ്ഞിടാതെമഴവീണാതംപിടിച്ചീനിലം
വച്ചേച്ചുംപറവാൻനടക്കുവതിനുംകൊള്ളാത്തൊരീമട്ടിലായ്
മച്ചേലുംമിഴിയൊത്തുകാണണവരങ്ങോട്ടിട്ടുമേടക്കമേ-
ലിച്ചുള്ളോരെനിനച്ചിടാതെമരുവീടുന്നുതെളിഞ്ഞങ്ങിനെ ൧൪

ഓരോരോന്യായംപറഞ്ഞിവിടെയുള്ളോരെപ്പഴിച്ചോറവും
ന്നേരാളുന്നവനെന്നുവെച്ചുതെളിയുംപിച്ചാണ്ടിയാംപട്ടരും
ആരോടീയഴലോതിടേണ്ടതവളുംകൂടിട്ടുചെയ്യിച്ചിട്ടു-
ന്നോരോരോകുട്ടുകളോൎത്തകത്തളിരെരിഞ്ഞീടുന്നുമാൽത്തീയ്യിനാൽ ഹര

എട്ടുംരണ്ടുമറിഞ്ഞിടാത്തവങ്കളൻപിച്ചാണ്ടിയെന്നാണിയോ
വട്ടത്തിൽത്തിരിയുന്നകാരണവരോചാവാതിരിക്കുംവരെ
ഒട്ടുംനന്മവരില്ലവീട്ടിനവരെക്കൊല്ലാൻപുറപ്പെട്ടുഞാൻ
പെട്ടാലുംശരിവീട്ടുകാർപൊറുതികെട്ടീടാതിരുന്നീടുമേ ഹന്ത

ത്തുക്കിക്കൊന്നിടുമെന്നെഞാൻകുലയിലേപ്പെട്ടെങ്കിൽഞാൻചാകി
ന്നോക്കില്ലിത്തറവാട്ടുകാരെയിനിവന്നിട്ടുന്നൊരാമൂപ്പരും [ലോ
മൂക്കററംനിലവിട്ടുകള്ളുകുടിയാൽവല്ലാതിളക്കംകല-
ന്നോരോക്കാത്താൽശ്ശരിയായ്‌നടക്കുവതിനായാവില്ലപോലൂഴിയിൽ ഹര

എല്ലാൎക്കുംപൊതുവായിടുന്നമുതലങ്ങാക്കാനുമേകീട്ടുടൻ
വല്ലാതങ്ങുതെളിയുന്നകാരണവരെച്ചിക്കെന്നുനീക്കീട്ടുവാൻ
എല്ലാരുംപറയുന്നുകോടതികളിൽക്കേറേണമെന്നായതി
ന്നില്ലാകാശൊരുപൈസ്സയുംചിലവഴിക്കാനൊന്നുമായിട്ടുമോ ഹവ്യ

തുടരും

പി. ജി. രാമയ്യർ, ബി. എ. ബി. എൽ.

വിക്രമോൎവ്വശീയസാരം

ദേവി, തന്റെ ഭൎത്താവായ രാജാവിന്ന് ആദിത്യഭഗവാനെ കണ്ടു തൊഴുവാൻ പോയിവന്നതിന്റെ ശേഷം എന്തോ ഒരു വിചാരമുണ്ടെന്നും, ഇഷ്ടനായ മാണവകബ്രാഹ്മണനോട് അതിനെ പറയാതിരിക്കയില്ലെന്നും ഊഹിക്കയും, ആ ബ്രാഹ്മണനെക്കൊണ്ടു പറയിച്ചു രാജാവിന്റെ വിചാരകാരണമെല്ലാം അറിവാൻ നിപു

ണികയെന്ന ചേടിയെ അയക്കയും കാൎയ്യമെല്ലാം ഫലിക്കയും ചെയ്കയാൽ ദേവിയുടെ ഊഹശക്തിഗുണവും ആളന്തരവുമറിക എന്ന ഗുണവും തോന്നുന്നു. താൻ എന്തിനെ അറിവാനായിട്ടാകുന്നുവോ ഉത്സാഹിച്ചു പുറപ്പെട്ടത് ആ കാൎയ്യമെല്ലാം തെക്കൻകാററുകൊണ്ടു പറന്നുവന്നു തന്റെ ചിലമ്പിന്മേൽ പററിയ ഭൂൎജ്ജപത്രംകൊണ്ടു ദേവിക്കു വേഗത്തിലെളുപ്പമായി അറിവാൻ ദൈവഗത്യാ സംഗതിയാകയാൽ ദൈവാനുകൂല്യഗുണം സൂചിക്കുന്നു. 'ഈ പത്രമല്ലാ ഞാനിവിടെ അന്വേഷിച്ചത്; വേറെയൊന്നാണെ'ന്നു രാജാവു പറഞ്ഞതിന്ന്, ദേവി, 'തന്റെ അനുരാഗം മറയ്ക്കുവാനുള്ളത്, അല്ലേ?' എന്നു മറുപടി പറഞ്ഞതും മററുംകൊണ്ടു വാക്സാമൎത്ഥ്യം സൂചിക്കുന്നു. 'എന്നാൽ ദാക്ഷിണ്യംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന പശ്ചാത്താപത്തെയാണിനിക്കു പേടി' എന്ന ദേവിയുടെ വാക്കുകൊണ്ടു ദാക്ഷിണ്യം സൂചിക്കുന്നു. ദേവി പോയതിന്റെശേഷം ഭക്ഷണയാത്രാപ്രസംഗം വരെ രാജാവും വിദൂഷകനും തമ്മിൽ ചെയ്ത സല്ലാപംകൊണ്ടു ഭൎത്തൃബഹുമതാത്വഗുണം തോന്നുന്നു. മൂന്നാമങ്കത്തിൽ രാജാവിനെ ദേവി തന്റെ അപ്രിയത്തെ സഹിച്ചുകൊണ്ടും ഭൎത്തൃശരീരസുഖത്തിന്നായി ഉൎവ്വശിക്കു കൊടുത്തുവെന്നു പറകയാൽ ധൈൎയ്യവും ദാക്ഷിണ്യപൂൎത്തിയും ഭൎത്തൃസ്നേഹവും തോന്നുന്നു. രോഹിണിയോടുകൂടിയ ചന്ദ്രൻ ദേവിയോടുകൂടിയ രാജാവിനെപ്പോലെ ശോഭാവിശേഷത്തോടു ചേൎന്നിരിക്കുന്നുവെന്നു നിപുണിക പറകയാൽ സൌന്ദൎയ്യഗുണം സൂചിക്കുന്നു. ദേവീശബ്ദാൎഹയാണിവൾ എന്നുൎവ്വശി പറകയാൽ സാമുദ്രികാശാസ്ത്രപ്രകാരം അംഗോപാംഗങ്ങൾക്കെല്ലാം സാൎവ്വഭൌമപട്ടമഹിഷീശുഭലക്ഷണങ്ങൾ തോന്നുന്നു. 'സുപാണി' എന്ന ശ്ലോകംകൊണ്ടു സൌകുമാൎയ്യം സൂചിക്കുന്നു. വ്രതാനുഷ്ഠാനാദികൊണ്ടു ധൎമ്മശ്രദ്ധാഗുണം തോന്നുന്നു. 'മഹാപ്രഭാവ' എന്നുമുതൽ 'ഭവിക്കും' എന്നുവരെയുള്ള ചിത്രലേഖാവാക്കുകൊണ്ട് ദേവിയുടെ പാതിവ്രത്യവും അതുകൊണ്ടും മററുമുണ്ടായ മഹാപ്രഭാവവും തോന്നുന്നു. 'ആൎയ്യപുത്ര! നിയമം ഞാനിതുവരെ തെററിച്ചിട്ടില്ല' എന്ന ദേവിയുടെ വാക്കുകൊണ്ടു തപശ്ശക്തി തോന്നുന്നു.

ഊഹിപ്പാൻവയ്യ്നു,മാളുംതമവുമറികയും,
ഭാഗ്യവും,ചൊൽമിടുക്കും,
സ്നേഹംഭർത്താവിലേററംപെട്ടകയു,മഴകം,
മാർദ്ദവംപൂണ്ടമെയ്യും,
ദേഹംസാമുദ്രികാലക്ഷണശുഭമയമാ
ണെന്നതാനല്ലറപ്പും,
മാഹാത്മ്യംചേൎന്നദാക്ഷിണ്യവു,മമിതതപ
ശ്ശക്തിയും,വ്യക്തമായി ൭
അത്യന്തധൎമ്മരുചിയും,തികവുള്ളപാതി-
വ്രത്യാഖ്യമുഖ്യഗുണവും,പുനരിഗ്ഗുണത്താൽ
എത്തുംപ്രഭാവഗുണപുഷ്ടിയു,മിങ്ങുദേവി-
ക്കിത്ഥംതെളിഞ്ഞുവിലസുന്നഗുണങ്ങൾഭംഗ്യാ ൮

ദേവിക്കിങ്ങിനെയുള്ള പതിനാലു ഗുണങ്ങളിൽവെച്ചു ദാക്ഷിണ്യഗുണത്തിന്നു ശക്തികൂടുമെന്ന് ഈ കഥകൊണ്ടു സ്പഷ്ടമാണല്ലൊ.

ഇനി നായകൻെറ സഖിയായ വിദൂഷകനുള്ള ഗുണങ്ങളെ ഗണിക്കുന്നു. വിദൂഷകൻെറ പ്രായേണ എല്ലാവിചാരങ്ങളും, വാക്കുകളും, പ്രവൃത്തികളും, ഹാസ്യകരങ്ങളാകയാൽ അതിസ്പഷ്ടമായ നൎമ്മസാമൎത്ഥ്യമെന്ന ഗുണത്തിന്നുള്ള ഉദാഹരണത്തെ പ്രത്യേകമായി കാണിക്കുന്നില്ല. ഒരുത്തനെ ഹിംസിക്കുകയെന്ന വലുതായ ദോഷത്തെ ഈ ദോഷനാശത്തിന്നുതന്നെ വേണ്ടി ഗുണമാക്കിക്കല്പിച്ചു സ്വീകരിച്ചു കലശുററക്കാരെതന്നെ തൂക്കിക്കൊല്ലുന്നതു നാട്ടിലെല്ലാം നടപ്പാകയാൽ ചിലപ്പോൾ ദോഷങ്ങൾ ഗുണങ്ങളായിത്തീരുമെന്നു സ്പഷ്ടമാണല്ലൊ. അതുപോലെ പ്രകൃതത്തിൽ ഇഹലോകസകലപുരുഷാൎത്ഥസാധകമായ രാജസേവാഗുണത്തിൻെറ മുഖ്യമൂലമായ വിദൂഷകൻെറ നൎമ്മസാമൎത്ഥ്യത്തിന്നുള്ള കാരണങ്ങളായ അംഗവൈരൂപ്യാദി ദോഷങ്ങൾ ഗുണങ്ങളായി തീരുന്നു. 'ഭക്ഷണത്തിന്നുള്ള കാശ്ശുകിട്ടിയാൽ നാവൊതുക്കിപ്പിടിപ്പാൻ ഞെരുക്കംതന്നെ' എന്നതുകൊണ്ടു ഭക്ഷണത്തിലത്യാൎത്തി എന്ന ഗുണം സൂചിക്കുന്നു.

ഈ ഗുണം ഇനിയും പലവാക്യങ്ങളിലും വിചാരങ്ങളിലും സ്പഷ്ടമാണ്. 'രാജാവിന്റെ രഹസ്യകാൎയ്യം കിട്ടിയതും വെച്ചുകൊണ്ടു നാവൊതുക്കാൻ ഞെരുക്കം' എന്നതുകൊണ്ടു തൊററസത്താം (ആകാരാദി ഗുപ്തിശക്ത്യഭാവം) എന്ന ഗുണം തോന്നുന്നു. 'എന്നാൽ പുല്ലിന്റെ തലക്കലുള്ള മഞ്ഞിൻതുള്ളിപോലെ ആ വിഡ്ഢന്റെ മനസ്സിലുള്ള രാജരഹസ്യകാൎയ്യം വളരെ നേരം നില്ക്കില്ല' എന്നു നിപുണിക പറഞ്ഞതിന്റെ അൎത്ഥം, ഏററവും ബലംകുറഞ്ഞ പുല്ലിൻതലക്കലുള്ള വെള്ളത്തുള്ളി കാററുകൊണ്ടു തെറിച്ചുപോകയോ ചെറുതാകയാൽ വേഗത്തിൽ വററിപ്പോകയോ ചെയ്യുന്നതുപോലെ ധൈൎയ്യശക്തി കുറഞ്ഞ വിദൂഷകന്റെ മനസ്സിലുള്ള രാജരഹസ്യം അന്യപ്രശ്നാദികൊണ്ടു പുറത്തുപോകയോ തീരെ മറന്നുപോകയോ ചെയ്യുമെന്നാകയാൽ അന്ധാളിത്തമെന്ന ഗുണമധികം തോന്നുന്നു. 'ആ! ഇതാ അയാളൊരു ചിത്രത്തിലെ കുരങ്ങനെപ്പോലെ' എന്ന നിപുണികയുടെ വാക്യംകൊണ്ടു വിദൂഷകനു വാനരച്ഛായയാണെന്നു വരികയാൽ അംഗവൈരൂപ്യഗുണം തോന്നുന്നു. 'അല്ലാ!' എന്നുമുതൽ 'ഉണൎത്തിച്ചോളൂ' എന്നുവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു ആളുംതരവുമറികയില്ലെന്ന ഗുണംതോന്നുന്നു. 'ആ പാവമായ കാശിരാജപുത്രിക്കു വലിയ ഉപദ്രവംതന്നെയായിത്തീൎന്നുവല്ലോ' എന്ന വിചാരത്താൽ സജ്ജനപക്ഷം സ്പഷ്ടം. പിന്നെ വിദൂഷകൻ തനിക്കു പററിയ വിഡ്ഢിത്തത്തെ രാജാവിനെ ധരിപ്പിക്കാതെയും, അസത്യമാവാതെയും രാജാവിന്റെ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം പറകയാൽ നൎമ്മവൈദഗ്ദ്ധ്യവും, സത്യനിഷ്ഠയും തോന്നുന്നു. 'എന്നാലവൾ ദുൎല്ലഭയല്ലെന്നാണ് ഞാനൂഹിക്കുന്നത്' എന്ന വാക്യംകൊണ്ട് ഊഹശക്തി വെളിവാകുന്നു. പക്ഷാന്തരത്തിൽ ഇത്ര അധികം സൌന്ദൎയ്യാദിദൃശ്യഗുണങ്ങളുള്ള ആകൃതി കണ്ടാൽ ഉൎവ്വശിക്കു അനുരാഗമുണ്ടാകാതെയിരിക്കയില്ല. അതുകൊണ്ടുൎവ്വശീസംഗമസുഖം സാധിപ്പാൻ സംഗതിവരും, എന്നിങ്ങിനെ ഈ കാൎയ്യം ഊഹിപ്പാനൊരു വഴി കാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും 'ആവലാതി പറഞ്ഞതുമതി, താമസംകൂടാതെ കാമദേവൻ ഇഷ്ടസിദ്ധിവരുത്തി അങ്ങയ്ക്കു സഹാ

യിയായിത്തന്നെ തീരും' എന്നും, 'എന്നാൽ തത്രഭവതി ഉർവ്വശി ഇ
വിടത്തെ ആവലാധികേട്ടിട്ടു രാഗസൂചകമായ എഴുത്തയച്ചതായി
രിക്കും' എന്നും മററും വിദൂഷകൻ യാതൊരു വഴിയുംകൂടാതെ ഓ
രോ കാൎയ്യം ഊഹിക്കയും കരുട്ടുഭാഗ്യത്താൽ ആ ഊഹം ചിലപ്പോൾ
ഒക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ ഈ ഊഹവും ഒത്തതു വിടുവിഡ്ഢി
യായ ഇയ്യാളുടെ കരുട്ടുഭാഗ്യംകൊണ്ടാണെന്നേ വിചാരിപ്പാൻ ന്യാ
യമുള്ളൂ. അല്ലാതെ ബുദ്ധിശക്തികൊണ്ടാണെന്ന് ഒരിക്കലും വി
ചാരിപ്പാൻ പാടില്ല. 'തത്രഭവതി ഉർവ്വശിയുടെ സൌന്ദൎയ്യംകൊ
ണ്ട് ഞാനും തണ്ടുപോകുമെന്നുണ്ടോ' എന്ന ചോദ്യംകൊണ്ടു വി
ഡ്ഢിത്തവും ആത്മപ്രശംസയും 'അയ്യോ! അയ്യോ! എന്താണിതു?
പാമ്പിന്റെ ഉറപോലെ നേരിട്ടുവരുന്നത്?' എന്ന ചോദ്യംകൊ
ണ്ട് അതിഭീരുത്വവും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. 'അല്ലാ ഇതുർവ്വശിയല്ലേ?' എ
ന്ന വിചാരത്താലല്പത്വം തോന്നുന്നു. 'മഹാരാജാവിന്റെ ഇഷ്ട
നായ ബ്രാഹ്മണനെ വന്ദിക്കാതെ എന്തിരിപ്പാണിത്?' എന്ന ചോ
ദ്യംകൊണ്ട് ആത്മപ്രശംസയിൽ നില്ലജ്ജത്വം—ഈ ഗുണം ഇനി
യും പ്രത്യക്ഷമായി കാണും. 'എന്നാൽ ഭൂർജ്ജ' എന്നുമുതൽ 'തിര
യുന്നു' എന്നുവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു വിഡ്ഢിത്തംകൊണ്ടുള്ള അ
ന്ധാളിത്തം, 'തോഴരെക്കണ്ടുബാധിച്ച പിശാച് ഒഴിഞ്ഞുപോകുന്നി
ല്ല' എന്ന വാക്കുകൊണ്ടു ഭീരുവിന്റെപോലെ പക്ഷംമാററം. ഇ
ങ്ങിനെയും മററും പല ദിക്കുകളിലും പ്രത്യക്ഷമാകുന്ന വിഡ്ഢിത്തം
മുതലായ ബഹുഗുണങ്ങൾകൊണ്ടു, കാൎയ്യാലോചനാദികളാലധിക
സമയവും ബുദ്ധിമുട്ടുന്ന രാജാക്കന്മാരെ വിനോദിപ്പിച്ചു സന്തോഷി
പ്പിപ്പാൻ സാമൎത്ഥ്യമുള്ള ഇത്തരം വിദൂഷകനൎമ്മസചിവന്മാർ നാട
കോപയോഗികളാണെന്നു വിശേഷിച്ചു പറവാനില്ലല്ലൊ.

പൃഥ്വീഭൃത്സേവ്യ,നൎമ്മത്തിനുപടുത,സദാ
ഭോജനാത്യാൎത്തിയന്ധാ-
ളിത്തം,വൈരൂപ്യമുള്ളാകൃതി,ബഹുഗുരുസ-
ത്തം,വിശേഷിച്ചുസത്യം,

ചിത്തേ സൽപക്ഷപാതം,പലതരമുളവാം
    മേനി,നല്ലഞ്ജരാവം,
നിത്യാവിഷ്കൃതമാല്ലന്തരവുമറികയി-
    ല്ലാ...,ഭീരുസ്വഭാവം, ൫൭
നാമട്ടേചൊന്നവിദൂഷകന്ത-
ന്നിമട്ടിലാകുന്നഗുണങ്ങളൊന്നിൽ
ചെമ്മേമഹീനായകസേവനല്ലം
നശ്ശേത്തിൽവയ്പാണധികംപ്രധാനം ൫൮

കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണി തമ്പുരാൻ.

പാക്കനാര

---

59. പാക്കവോരമിവനെന്തുപററിയെ-
ന്നോക്കുമനേഴലിയന്നുകൊണ്ടുടൻ
പാക്കനാരവിടെനിന്നുപോന്നുതാൻ
പാക്കവോരിയവീട്ടിലെത്തിനാൻ

60. ഇന്നെന്തിവന്നുമഴലൊന്നുളവായപോലെ
തോന്നുന്നുനിന്നുടയമട്ടിതുകണ്ടിടുമ്പോൾ
ചൊന്നാലുമെന്നുപറയുന്നപറച്ചിയോടു
ചൊന്നാൻപതുക്കെനെടുവീർപ്പൊടുപാക്കനാരു

61. ഞാനാളെക്കൊല്ലിയെക്കണ്ടിതുമലയതിൽവെ-
    ച്ചുത്തുമാററിത്തമാണെൻ
മാനേലാകുന്നിയാളുമഴവുമവിടെമാൽ
    വാച്ചുഞാൻവെച്ചുപോന്നു
ഊണിന്നോപൊങ്ങിപോട്ടെമഴമലയിലിനി-
    ച്ചെന്നുനോക്കുന്നനേരം
കാണുന്നില്ലെങ്കിൽനാളെച്ചിലപ്പിന്നവകയു-
    ണ്ടാക്കുവാനുംഞെരുക്കം

62. മാററിത്തമേറുന്നൊരുനാളിതിന്നു
കൊററിന്നുകിട്ടാഞ്ഞതുനല്ലതായി
പററില്ലചോററിന്നിനിയാവതൂട്ടം
പോററില്ലെഴുംതൃക്കഴലോത്തിരിയ്ക്കാം

63 എന്നുപറഞ്ഞന്നഴലാൎന്നുകണ്ണു
മൂന്നുള്ളവൻതന്നുടെകാലുരണ്ടും
തന്നുള്ളിലാക്കിത്തെളിവോടുവന്നു
ചേൎന്നുള്ളൊരുള്ളത്തൊടുവാണുവീട്ടിൽ

64. വമ്പേറിടുന്നൊരവനുള്ളപറമ്പുതൊട്ടു
നമ്പൂരിതന്നുടെയൊരില്ലമതുണ്ടതിങ്കൽ
പെണ്ണെന്നതല്ലുണ്ടൊരുവാൾവേളികഴിഞ്ഞിടാത-
ത്തന്വയ്ക്കിടുംമൊഴിയിൽനന്മകളുംവളൎന്നു

65. മററുള്ളവൎക്കുടയമാലുകൾകണ്ടുവെന്നാൽ
തെററന്നകത്തുളിരവൾക്കുതളൎന്നിടുന്നു
കൊറെറന്നുവേണ്ടകഴിവുള്ളതുനൽകുമാമാൽ
മാററുന്നതിന്നുമടിയില്ലതിനായവൾക്കു

66. ചെയ്യുന്നിതെന്നുമവൾനല്ലതുചൊല്ലെഴുംമാൻ
കയ്യെന്നെഴാകഴലതുള്ളിൽനിനച്ചിടുന്നു
മെയ്യിന്നെഴുന്നൊരഴകൊക്കെമുറയ്ക്കുവാഴ്ത്താൻ
വയ്യിന്നുനല്ലതലയായിരമുള്ളവന്നും

67. ഉണ്ടാമേനേരത്തുതുടക്കുംതളിരൊടുസമരടിയ്ക്കുംചൊടിയ്ക്കുംചൊടിയ്ക്കും
കൊണ്ടല്ലേററെക്കൂട്ടക്കുന്നഴകമൊരുമിടുക്കുംമൂടിയ്ക്കുംമൂടിയ്ക്കും
കണ്ടാലുൾക്കാമ്പിടിയ്ക്കുന്നഴലുകിടപിടിയ്ക്കുംപിടിയ്ക്കുംപിടിയ്ക്കും
കൊണ്ടാടേണ്ടുംനടയ്ക്കുംമുടിയഴിയുമിടയ്ക്കുന്നടിയ്ക്കുന്നടിയ്ക്കും

68. വളയുംപൂരികക്കൊടിയും
വളയുംകാപ്പുംകലൎന്നകയ്യിണയും
നിലയുംനന്നരയാലി-
ന്നിലയുംവാഴ്ത്തുന്നവയറിനുള്ളഴകും

69. മുലയുംകാണുമവൎക്ക-
മുലയുംവന്നാവളൎന്നുകാണുമ്പോൾ
മലയുംവാഴ്ത്തുംതോററിട്ടു
മലയുംപൂരികത്തിനുള്ളകളികണ്ടാൽ

70. പൊട്ടുംകരളേവനുമ-
പ്പൊട്ടുംതൊട്ടുള്ളനെററിയതുകണ്ടാൽ
മട്ടുംമട്ടുംമൊഴിയുടെ
മട്ടുംമററുള്ളവൎക്കുകിട്ടിടുമോ

71. നെഞ്ചരിയുംപടിപൊഴിയും
പുഞ്ചിരിയുംപല്ലുമോഷ്ഠിലുള്ളലിയും
തേഞ്ചാരിയുംമൊഴിയാൽകിളി
തഞ്ചിരിയുംനടവതില്ലതെല്ലിളിയും

72. കരിയുംകരളൊടുകാറും
കരിയുംകൂപ്പുന്നകുന്തൽകണ്ടെന്നാൽ
കരയുംവണ്ടുകളരയും
കരയുള്ളൊരാടചേൎന്നകറ്റംകവരും

73. വണ്ണൻവാഴകളുടയും
വിണ്ണാനയ്ക്കുടയതുമ്പിയതിനുടയും
വന്നാണയുംവിരുതുടയും
വണ്ണമെഴുംവണ്ണമുള്ളൊരിരുതുടയും

74. പിടയുംപേടിച്ചന്ന-
പ്പിടയുമവൾക്കുള്ളനല്ലനടയോൎത്താൽ
പിടിയാനകൾനടയുംവില-
പിടിയാതായ്ത്തീൎന്നുപോകുമതുകണ്ടാൽ

75. മുട്ടേമ്പാമിന്നുസമതിൻ
മട്ടേമ്പാദടോക്കിലതിന്നൊരെതിരുണ്ടോ
മൊട്ടമ്പന്തൻചെപ്പതു
മുട്ടേമ്പാഴതിന്നൊടൊട്ടുശരിയാകാം

76. അഴലണയാതഴകണയും
കുഴലണിയാതേയുമകഴുത്തിന്ന
കഴലിണയുംകെട്ടഴിയും
കുഴലണിയുംപൂവ്വുവണ്ടിനെപ്പോലേ

77. ഈവണ്ണമേവന്നൊരുനന്മതിങ്ങും
വാൎവിണ്ണവപ്പെണ്ണവൾപാൎക്കുന്നോരെ
ആവന്നമട്ടങ്ങിനെകണ്ടുടൻമാൽ
കൈവന്നൊരുള്ളോടവനോട്ടുരച്ചു

73. എന്താണിങ്ങിനെപാൎക്കുന്നൊകൊരഴലുണ്ടായിട്ടുവാൻനെല്ലുക-
ത്തെന്തില്ലാത്തതുവീട്ടിലിന്നുപൂകകാണുന്നീലവെയ്യില്ലയോ
എന്തെന്നാകിലുമോതുകെന്നൊടരിനൽകീടാംകുറച്ചാലുമീ-
യേന്തുംമാലിടനേരമുണ്ണുവതിന്നിങ്ങുള്ളോരുചോറുംതരാം

79. എന്നോതുംപെൺകിടാവിന്നുടയകനിവുതൊ-
ട്ടുള്ളോരാനന്മയെല്ലാം
നന്നായിക്കണ്ടുതേട്ടംതെളിവൊടുമുടനേ
പാൎക്കുന്നോരുപറഞ്ഞാൻ

ഇന്നാളെക്കൊല്ലിയെക്കണ്ടെഴുമഴലതിനാ
ലുണ്ണുവാൻവച്ചചോറി-
ഞ്ഞെന്നാലുംതമ്പുരാട്ടിക്കുടയകനിവുക
ണ്ടിട്ടുമാലൊട്ടുവിട്ടു

80. അതുകേട്ടുപറഞ്ഞുപെണ്ണിടാവി-
ന്നതുപോട്ടെത്തരമല്ലചോറതെന്നാൽ
ഇതുകേട്ടിട്ടുകൊട്ടപാൽകുടിക്കാ-
മതിനൊട്ടുംമടികാട്ടിടാതെടോനീ

81. എന്നോതുമായവളിലുള്ളൊരുനന്മകണ്ടി-
ട്ടന്നേരമുൾത്തളിർതെളിഞ്ഞൊരുപാക്കനാരും
ചൊന്നാൻകുടിപ്പനതുനൽകുകതമ്പുരാട്ടി
നന്നാക്കിനാളിതടിയന്നഴലൊക്കെനീക്കി

82. എന്നോതിക്കലമൊന്നെടുത്തുമനതൻപൊളിച്ചുകത്തേച്ചവൻ
നന്നാസ്വച്ചകലേക്കുമാറിയതുകണ്ടേതൻമൊഴിത്തയ്യലാൾ
നിന്നീടാതെതിരിച്ചുകാച്ചിയനറുംപാലൊട്ടെടുത്തക്കലം
തന്നിൽക്കൊണ്ടൊഴിച്ചുനിന്നിതുകരാംഭോജങ്ങൾകൂപ്പിത്തദാ

83. നോക്കിനില്ക്കുമൊരുനല്ലരികുഴലിയാളുമക്കലമെടുത്തുമാ-
റക്കലത്തിലവളാക്കിവെച്ചൊരതുബാക്കിയെന്നിയെമുഴുക്കനെ
പാക്കനാർകവിൾനിറച്ചുമപ്പടിയിറക്കിയിങ്ങിനെമുറയ്ക്കുകം- [മേ
ത്താക്കമപ്പൊഴുതുപാക്കുവോർക്കുപതിവില്ലവിണ്ണവരുകൊതിവാച്ചു

84. പാലൊക്കയിങ്ങിനെകുടിച്ചൊരുപാക്കനാർക്കു
മാലൊക്കെയാറിമടവാർമുടിമുത്തുതങ്ങൾ
മേലേക്കുമേലെവളരുംതെളിവാർന്നുവേണ്ട
പോലക്കരിങ്കുഴലിയോടുപറഞ്ഞുപിന്നെ

കണ്ടൂര നാരായണമേനോൻ, ബി. എ.

(തുടരും)

യവം

'ഓഷധീനാമഹം യവഃ'

'ധാന്യങ്ങളിൽവെച്ചു ഞാൻ യവമാകുന്നു' എന്നിങ്ങിനെ ഭഗവാൻ ഏകാദശത്തിൽ വിഭൂതിഅദ്ധ്യായത്തിൽ ഉദ്ധവൎക്കുപദേശിക്കുന്നു. ഇതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ പൂൎവ്വന്മാർ സകല ധാന്യങ്ങളിലും വെച്ചു പ്രാധാന്യം യവത്തിന്നാണ് കല്പിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു. ഇതിലേക്കു തെളിവുകൾ ഇനിയും ധാരാളമുണ്ട്. വേദത്തിൽ ഈ ധാന്യത്തെ വളരെ പ്രധാനമായി പറയുന്നുണ്ട്. പിന്നെ, ബ്രാഹ്മണരുടെ ഇടയിൽ ശ്രാദ്ധാദികൎമ്മങ്ങൾക്കും, ചില യജ്ഞകൎമ്മങ്ങൾക്കും യവം അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ള ഒരു പദാൎത്ഥമാകുന്നു. അങ്ങിനെയെല്ലാമാണെങ്കിലും മലയാളികൾക്ക് ഈ ധാന്യത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെപ്പററി വളരെ കുറച്ചുമാത്രമേ അറിഞ്ഞുകൂടു. ഇതിന്നു തക്കതായിട്ടുള്ള കാരണവുമുണ്ട്. യവം മലയാളത്തിലും സമീപമുള്ള മിക്ക പരദേശരാജ്യങ്ങളിലും കൃഷി ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഒരു ധാന്യമല്ല. ഈവക പ്രദേശങ്ങളിൽ ഇത് ഒരു ഭക്ഷണപദാൎത്ഥമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതുമില്ല. പിന്നെ, മേൽപറഞ്ഞ ചില ക്രിയകൾക്കാവശ്യമായി അങ്ങാടിയിൽ ചെന്നന്വേഷിക്കുമ്പോൾ പീടികക്കാർ അങ്ങാടിമരുന്നുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ കുറച്ചുമാത്രം വിൽക്കുവാൻ വെച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. അതിൽനിന്നു രണ്ടോനാലോ മണി വാങ്ങിച്ചു ക്രിയയും നടത്തും. അപ്പോൾ പിന്നെ പൊതുജനങ്ങൾക്ക് അതിനെപ്പററി ജ്ഞാനമുണ്ടാവാൻ തരമില്ലല്ലൊ. എന്നാൽ ഈ അറിവില്ലായ്മ മലയാളികളിൽ അടച്ചു വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു പറവാൻ പാടില്ല. എന്തെന്നാൽ, വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിലും യവധാന്യത്തെ വളരെ പ്രധാനമായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ മലയാളവൈദ്യന്മാൎക്ക് ഇതിന്റെ വ്യുല്പത്തി കുറച്ചൊന്നുണ്ടാവാനിടയുണ്ട്. എന്നാലും അതിന്റെ കൃഷിയുടെ സ്വഭാവത്തെപ്പററിയും മററും അവൎക്ക് അറിവുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണു.

അതിനാൽ കൃഷിസംബന്ധമായി മലയാളത്തിലേക്ക് അപൂൎവ്വമായിട്ടുള്ള പദാൎത്ഥങ്ങളിൽ ഈ മാസത്തെ രഞ്ജിനിക്കുള്ള വിഷയം യവം എന്ന ധാന്യമാകട്ടെ.

യവം അല്ലെങ്കിൽ ഇംഗ്ലീഷിൽ ബാർളി എന്നു പറയുന്ന പദാൎത്ഥം ഭൂഗോളത്തിൽ മിക്കപ്രദേശങ്ങളിലും കൃഷിചെയ്യപ്പെടുന്ന ഒരു സാധനമാകുന്നു. അതു മഹാ പുരാതനമായിട്ടുള്ള ഒരു കൃഷിയുമാകുന്നു. യവധാന്യം പ്രഥമദൃഷ്ടിയിൽ ഗോതമ്പിനെപ്പോലെതന്നെയാണെന്നു തോന്നുന്നു. പക്ഷെ ഒരു വിത്ത് കയ്യിലെടുത്തു സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ, കപ്പിക്കുരുവിന്നുള്ളതുപോലെ, ഉടനീളം മഹാചെറുതായിട്ടൊരു തോടു കാണാവുന്നതാണ്. അതു രേഖാമാത്രമേയുള്ളു. കാഴ്ചക്കു യവത്തിനു ഗോതമ്പിൽനിന്ന് ഇങ്ങിനെ ഒരു വ്യത്യാസമാണ് മുഖ്യമായിട്ടുള്ളത്. ഉമിക്കും മററും ഗോതമ്പിന്റെ ഉമിയുടെ ഛായതന്നെയാണ്.

ഇന്ത്യയിൽ (ബൊമ്പായിനഗരത്തിന്നപ്പുറമുള്ള) ഉത്തരദേശങ്ങളിലാണ് യവം ധാരാളമായി കൃഷി ചെയ്യപ്പെടുന്നത്. ബെംഗാൾ സംസ്ഥാനത്ത് ഈ കൃഷി ഇല്ലെന്നുതന്നെ പറയാം. ബൎമ്മയിൽ അപൂൎവ്വമായിട്ടുണ്ട്. മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തു പശ്ചിമമലയിലും നിലഗിരിമലയിലും യവകൃഷി സാമാന്യമുണ്ട് എന്നുതന്നെ പറയണം. ബൊമ്പായിസംസ്ഥാനത്ത് ഗുജരാററ് എന്ന ജില്ലയിലാണ്. എന്നാൽ ഈ കൃഷി ഏററവും പ്രധാനമായിട്ടുള്ളത് കാശി, പ്രയാഗ, ആഗ്ര, രജപുട്ട് രാജ്യം, അയോദ്ധ്യ, എന്നീപ്രദേശങ്ങളിലാകുന്നു. ഇന്ത്യയിലാസകലം നോക്കുന്നതായാൽ ഏഴുപതുലക്ഷം ഏക്കർഭൂമിയിൽ യവം കൃഷിചെയ്യുന്നുണ്ട് .(Dic. of Econ. Products of India)

ഉത്തരദേശങ്ങളിൽ യവം സാധാരണമായി കന്നി, തുലാം എന്നീ മാസങ്ങളിൽ വിതച്ച് മീനം, മേടം ഈ മാസങ്ങളിൽ കൊയ്യുന്നു. യവം, ഗോതമ്പ് മുതിര മുതലായ അന്യധാന്യങ്ങളോടുകൂടിയാണ് ആ ദിക്കുകളിൽ സാധാരണ വിതക്കുന്നത്. കൂട്ടുവിതക്കു നെല്ലും ചിലജാതി പയറുംകൂടി ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. യവം തന്നെ വിതക്കുന്നതിനേക്കാൾ അന്യധാന്യങ്ങൾ കൂട്ടിവിതച്ചാലേ

ണ് അധികം വിളയുക എന്നാണ് അവിടങ്ങളിലുള്ള കൃഷിക്കാരുടെ പക്ഷം.

വിതെക്കുന്നതിന്നുമുമ്പു കണ്ടം നാലോ അഞ്ചോ (ചില പ്രദേശങ്ങളിൽ അതിലധികമൊ) പ്രാവശ്യം ഉഴുതു തയ്യാറാക്കണം. പുഴവെള്ളം തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരുവാൻ തരമുണ്ടെങ്കിൽ ഉത്തമമായി. എങ്കിലും നെൽകൃഷിക്കുവേണ്ടതുപോലെ ഈ കൃഷിക്കു വെള്ളം അത്ര ധാരാളമാവശ്യമില്ല. വിതച്ചതിന്റെശേഷം ഇടമഴ പെയ്യുമെന്നു നിശ്ചയമുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ പിന്നെ വെള്ളം തിരിച്ചിട്ടാവശ്യമില്ല. അതില്ലാത്ത പ്രദേശങ്ങളിൽ ഇടക്കു കുറേശ്ശ വെള്ളം തിരിച്ചു വിടേണ്ടിവരും. വളവും വളരെ ചേൎക്കണമെന്നില്ല. പിന്നെ കൊയ്ത്തുവരെ വിശേഷിച്ചൊന്നും ചെയ്യേണ്ടതില്ല. ഒരു പറ വിത്തുപാടു സ്ഥലത്തു യവം ഏകദേശം അരപ്പറയോളം മാത്രമേ വിതപ്പാൻ പാടുള്ളു. കൊയ്യാറായാൽ നെല്ലു കൊയ്യുന്നതുപോലെതന്നെ വയ്ക്കോലോടുകൂടി കൊയ്യെടുത്തു കററയാക്കി കൃഷിസ്ഥലത്തു കൊണ്ടുവെക്കുന്നു. പിന്നെ രണ്ടുദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ മാത്രമേ മെതി ആരംഭിക്കുന്നുള്ളു. മെതിച്ചു നെല്ലു നല്ലവണ്ണം ഉണക്കിയതിന്റെശേഷം ചാരംകൂട്ടി ചേൎക്കി പത്തായത്തിലിട്ടു സൂക്ഷിക്കുന്നു. യവം ഉറക്കുത്തുവാനെളുപ്പമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഈ ഉപായമെടുക്കുന്നതു്. വയ്ക്കോൽ കന്നുകാലികൾക്കു തീററക്കും ഉപകരിക്കുന്നു.

യവം, കാശി, അയോദ്ധ്യ, പഞ്ചാബ് എന്നീരാജ്യങ്ങളിലെ മിക്കജനങ്ങളുടേയും (പ്രത്യേകിച്ച് ദരിദ്രന്മാരുടെ) ഭക്ഷണസാധനമാകുന്നു. യവം കുത്തി ഉമികളഞ്ഞു തിരുകല്ലിലിട്ടുപൊടിച്ച് ആ പൊടികൊണ്ടു 'ചപ്പട്ടി' എന്നൊരു പലഹാരമുണ്ടാക്കി ഭക്ഷിക്കുന്നു. ഈ പലഹാരമുണ്ടാക്കുന്നതിന്നു യവപ്പൊടിയോടുകൂടി ഗോതമ്പുപൊടിയൊ മുതിരപ്പൊടിയോകൂടി ചിലപ്പോൾ ചേൎക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ, യവപ്പൊടികുറുക്കി ഉപ്പും മുളകും മററുംചേൎത്ത് ഒരുമാതിരി പാകംചെയ്യും കഴിക്കുന്നു.

യവധാന്യം ക്ഷണത്തിൽ ദീപനംവരുന്ന ഒരു സാധനമാക

ന്നു. അതിന്നു മററുള്ള ധാന്യങ്ങളേക്കാൾ വിരേചനശക്തി വിശേഷിച്ചുമുണ്ട്. അതിനാൽ നമ്മുടെ വൈദ്യക്കാരും ഇംഗ്ലീഷു ഡാക്റ്റർമാരും അതിനെ വൈദ്യവിഷയമായി ധാരാളം ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. വയററിൽ വേദനയുള്ള ഉദരരോഗികൾക്കും മററും യവപ്പൊടിയിട്ടു കുറുക്കിവെച്ചു കൊടുക്കാറുണ്ട്. ഷാപ്പുകളിൽ കുപ്പിയിലാക്കി വില്ക്കുവാൻവരുന്ന 'മാൽട്ട് എക്സ്ട്രാക്ട' എന്ന ഇംഗ്ലീഷുമരുന്ന് യവത്തിൽനിന്നെടുക്കുന്ന സത്താകുന്നു. ആ മരുന്ന് ദീപനത്തിന്നും ശോധനയ്ക്കും വളരെ നല്ലതാകയാൽ നമ്മുടെ രാജ്യത്തുള്ള അപ്പോത്തിക്കരിമാർ വളരെ രോഗികൾക്ക് അതു കൊടുത്തുവരുന്നുണ്ട്. പാട്നാരാജ്യത്ത് യവത്തിൻെറ ഇല (ഓല) ചുട്ട ഭസ്മംകൊണ്ടു തങ്ങപ്പുള്ള ഒരുജാതി സർബ്ബത്തുണ്ടാക്കാറുണ്ടത്രെ. പഞ്ചാബ്രാജ്യത്തു തദ്ദേശിയന്മാർ അതിൻെറ തണ്ടുചുട്ട ഭസ്മം അഗ്നിമാന്ദ്യത്തിന്നും കൊടുത്തുവരാറുണ്ടുപോൽ. മലയാളവൈദ്യക്കാരും ഇതിനെ പലവിധത്തിലുമുപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. ദീപനക്ഷയം, ശോധനക്കുറവ് എന്നിങ്ങിനെയുള്ള രോഗങ്ങൾക്കാണ് അത് അധികം പ്രയോഗിക്കുക. അഗസ്ത്യരസായനമുണ്ടാക്കുന്നതിന്നു യവം അത്യാവശ്യമാകുന്നു. പിന്നെയും അനേകം വിധത്തിൽ അതുപയോഗപ്പെടുത്താറുണ്ട്. മലയാളത്തിൽ വൈദ്യന്മാർ കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഈ ലേഖകനോളം യവത്തിൻെറ സ്വഭാവത്തെപ്പററി നിശ്ചയമുണ്ടായിട്ടു വളരെപേർ ഉണ്ടാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഈ എഴുത്തുകാരൻ അർശോരോഗത്താൽ പീഡിതനായിരുന്നകാലത്ത് (ഏകദേശം എട്ടുകൊല്ലം മുമ്പ്) മഹാഗംഭീരനായിരിക്കുന്ന ഒരു വൈദ്യൻെറ ഉപദേശപ്രകാരം ഒരു കൊല്ലത്തോളം യവം ചോറാക്കി ഭക്ഷിക്കുകയുണ്ടായി. അതിനിടക്ക് അതിൻെറ സ്വഭാവം മിക്കതും ധരിപ്പാനുമിടയായി. യവം കുത്തി അരിയാക്കുവാൻ മഹാ പ്രയാസമാകുന്നു. അരി അടുപ്പത്തിട്ടാൽ അതു വേവുന്നതിന്നു സാധാരണ അരിക്കുവേണ്ടതിൽ മൂന്നിരട്ടി സമയവും വേണം. എത്രതന്നെ വെള്ളംവെച്ചിട്ടാണെങ്കിലും ചോറു കുഞ്ഞിതട്ടാതെ വാർത്തെടുപ്പാൻ മഹാ ഞെരുക്കം. യവം അത്ര പശയുള്ള ഒരു ധാന്യമാകുന്നു. ഇതെല്ലാം നേരെയാ

യാലും ചോറാക്കി ഭക്ഷിപ്പാൻ രുചിയും കുറയും. പിന്നെ അതുകൊണ്ടു (പറങ്കിയപ്പം എന്നു പറയപ്പെടുന്ന)‡ ഗോതമ്പുറൊട്ടിപോലെ ഉണ്ടാക്കിനോക്കി. അതും അത്ര നേരെയായില്ല. വേറെ വിധത്തിലും പലഹാരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി നോക്കിയെങ്കിലും അവയും രുചികരമായി തോന്നിയില്ല. അതുകൊണ്ടു പ്രയോഗിപ്പാനുള്ള ശീലം പോരാഞ്ഞിട്ടുതന്നെയായിരിക്കും. എങ്കിലും പലഹാരമായിട്ടല്ലാതെ ചോറാക്കി ഉപയോഗിപ്പാൻ അതു കൊള്ളുകയില്ല എന്ന് അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എല്ലാററിലും വൈഷമ്യം യവത്തെ സൂക്ഷിപ്പാനാകുന്നു. ഈ ലേഖകൻ യവം കാശിയിൽനിന്നാണ് വരുത്തിയത്. ഒരുതവണ പത്തു പറ ഒന്നിച്ചു വരുത്തി. തീവണ്ടിച്ചുങ്കുംകൂടെ ഒരു പറക്കു ഒന്നിച്ചിലവാനം രൂപവീതമേ വിലയായുള്ളു. ഇവിടെ വന്നിട്ടു പത്തുദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോഴക്കും കുത്തു പിടിച്ചു തുടങ്ങി. പിന്നെ കാററും വെയിലും മഞ്ഞും ധാരാളം കൊള്ളുന്ന സ്ഥലത്തിട്ടപ്പോൾ കുറെ ഭേദമുണ്ടായി. നെല്ലുപുഴുങ്ങി ഉണക്കിയപ്പോഴാണ് ഉള്ളതിൽ ഭേദം. യവം ഭക്ഷിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോൾ രോഗത്തിനു വളരെ ശാന്തിവന്നുവെങ്കിലും അകത്തേക്കു കടത്തിവിടുവാനുള്ള ദുഃഖം നിമിത്തം ഒരു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അതു നിൎത്തി പിന്നെ അതിന്റെ ഏകദേശം തുല്യഫലത്തോടുകൂടിയ ഗോതമ്പു ശീലിപ്പാൻ തുടങ്ങി.

യവധാന്യത്തിൽനിന്നു പലവിധ മദ്യങ്ങളും എടുക്കപ്പെടുന്നു. നീലഗിരിയിൽ യവത്തിൽ നിന്നു ബിയർ എന്നൊരു മദ്യവിശേഷമെടുക്കുന്നുണ്ട്. അതിപ്പോൾ മലയാളത്തിൽ പലദിക്കിലും വരുത്തി വിൽക്കുന്നതുമുണ്ട്.

ജാതിനിൎണ്ണയം

ഭാൎഗ്ഗവാന്തികമാസാദ്യ കേരളാവാസമൎത്ഥയൻ
മഹാബ്രാഹ്മണാശ്ശൂദ്രവൈശ്യവാന്ത്യവിപ്രാൎപ്രതിഷ്ഠിതാഃ (36)

നൈതേ ത്യാജ്യാ ഭവന്തോപി നത്യാജ്യാഃ കഥമുച്യതാം
ത്വം വിഷ്ണോരവതാരോ ഹി സ്വയമേവ മഹാമുനിഃ (37)
ത്വയാ പ്രാക്കേരളം സൃഷ്ടമസ്മഭ്യം പ്രതിപാദിതം
നൈവ തദാനീം സമ്പന്നം തസ്മാദസ്മാഭിരുജ്ഝിതം (38)
ഇദാനീം സ്വർഗ്ഗവജ്ജാതം തസ്മാദ്വയമിഹാഗതാഃ
ത്വന്മതം ഹി കരിഷ്യാമോ നൈവ ത്യാജ്യാ വയന്ത്വയാ(39)

അതിന്റെശേഷം അവർ ഭാർഗ്ഗവന്റെ സമീപത്തെ പ്രാപിച്ചിട്ട് 'ഞങ്ങളെ കേരളത്തിങ്കൽ വസിപ്പിച്ചാൽ കൊള്ളാം' എന്നു യാചിച്ചപ്പോൾ ഭാർഗ്ഗവൻ 'അല്ലയോ ബ്രാഹ്മണർ! നിങ്ങളുടെ വാക്കു ഹേതുവായിട്ടുതന്നെയാണ് ഞാൻ അന്യവിപ്രന്മാരെക്കൊണ്ടു വന്നു പ്രതിഷ്ഠിച്ചത്. ഇവരെ ത്യജിക്കുവാൻ പാടില്ല. നിങ്ങളേയും ത്യജിക്കുവാൻ പാടില്ല. എങ്കിൽ ഞാൻ എങ്ങിനെ ചെയ്യേണമെന്നു പറഞ്ഞാലും'. 'അല്ലയോ ഭാർഗ്ഗവൻ! അങ്ങുന്ന് സാക്ഷാൽ മഹാവിഷ്ണുവിന്റെ അവതാരഭൂതനായിരിക്കുന്ന മുനിശ്രേഷ്ഠനാകുന്നു. ഭവാനാൽ പൂർവ്വം കേരളം സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുകയും, ഞങ്ങൾക്കായിക്കൊണ്ടു ദാനംചെയ്യപ്പെടുകയും, ചെയ്തു. തൽസമയം കേരളം ഇതുപോലെ സമൃദ്ധിയെ പ്രാപിച്ചിരുന്നില്ല. അതുഹേതുവായിട്ട് ഞങ്ങളാൽ ത്യജിക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു. ഇപ്പോൾ കേരളം സ്വർഗ്ഗതുല്യമായി. അതുനിമിത്തം ഞങ്ങൾ ഇവിടെ ആഗതന്മാരായിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ അങ്ങയുടെ ഇഷ്ടത്തെ ചെയ്തുകൊള്ളാം. ഭവാൻ ഞങ്ങളെ ഉപേക്ഷിക്കരുത്.'

ഇതി തൈഃ പ്രാർത്ഥിതോ രാമോപ്യദ്ധ്വഭേദിതധർമ്മകാൻ
കുന്നാടേ തൗളവേ പ്രേത്യതാൻ ദ്വാത്രിംശൽഗ്രാമഭേദതഃ (40)
ശൈവവൈഷ്ണവതന്ത്രോക്തധർമ്മാനുഷ്ഠാനതല്പരാൻ
ഹെബ്രാഹ്മണാഖ്യാൻ ക്ഷേത്ര ദേവാച്ചനാദൌ ന്യവേദയൽ (41)

ഇപ്രകാരം അവർ ഭാർഗ്ഗവരാമനോടു യാചിച്ചപ്പോൾ രാമൻ ഉത്തരകേരളത്തിങ്കൽ കുന്നാടദേശത്തും തുളുദേശത്തുംകൂടി ൩൨ ഗ്രാമമാക്കി കല്പിച്ച് പകുതിഭാഗം മലയാളാചാരവും, പകുതിഭാഗം പരദേശാചാരവും ഇങ്ങിനെ ഭിന്നഭിന്നാചാരങ്ങളോടുകൂടിയ

വരായും, ശൈവമതത്തേയും വൈഷ്ണവമതത്തേയും അനുസരിച്ചവരായും, 'ഹെബ്രാഹ്മണൻ' എന്നുള്ള പേരോടുകൂടിയും, ഇരിക്കുന്ന ഇവരെ ക്ഷേത്രത്തിൽ പൂജാദികൎമ്മക്കായിക്കൊണ്ടു കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

ത ഏവ ദക്ഷിണേ പ്രസ്ഥിൻ ദ്വാത്രിംശൽഗ്രാമമണ്ഡിതേ
കേരളേ ക്ഷേത്രപൂജാൎത്ഥം പ്രാപയാമീതാദ്വിജാദിഭിഃ (42)

൩൨ ഗ്രാമമുള്ള ഈ ദക്ഷിണകേരളത്തിലും ക്ഷേത്രപൂജാദികൎമ്മക്കായിക്കൊണ്ട് ഏതദ്ദേശിയരായിരിക്കുന്ന ബ്രാഹ്മണർ അവരെതന്നെകൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്ന് നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഹെബ്രാഹ്മണാൎദ്ധനാമാനോഭിന്നാഭിന്നദ്വികൎമ്മകാഃ
സാങ്കേതികദ്വിജാഃ പ്രോക്താഃ ഷോഢാ തേ ദേശഭേദതഃ (43)

'ഹെ ബ്രാഹ്മണൻ' എന്നുള്ളതിന്റെ അൎദ്ധഭാഗം നാമമുള്ളവരായും* ഭിന്നമായും അഭിന്നമായും ഉള്ള രണ്ട് ആചാരങ്ങളോടുകൂടിയവരായും ഇരിക്കുന്നവർ സാങ്കേതികദ്വിജന്മാരാണെന്നു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവർ ദേശഭേദംഹേതുവായിട്ട് ൬ ഇനക്കാരായി പരിണമിച്ചിരിക്കുന്നു.

ശ്രീവല്ലഭാഖ്യദേശസ്ഥാ ശ്രീഭൂഷണ്യധിവാസിതാഃ
പാരസ്ഥാ അപ്യപാരസ്ഥാഃ കണ്ണാടാസ്തൌളവാശ്ചഷട് (44)

തിരുവല്ലദേശികർ, തൃപ്പൂണിത്തുറദേശികർ, അക്കരദേശികർ, ഇക്കരദേശികർ, കണ്ണാടന്മാർ, തൌളവന്മാർ, ആറ് ഇനക്കാർ ഇപ്രകാരമാകുന്നു.

ശ്രീവല്ലഭാഖ്യദേശസ്ഥാഃ പൂൎവ്വം കോലമഹീഭുജാ
ആനീതാ ഭേദിതാചാരാഃ കോലരാജ്യേ പ്രതിഷ്ഠിതാഃ (45)

ഇതിൽ തിരുവല്ലാദേശികർ, പണ്ടു കോലത്തുനാട്ടുരാജാവിനാൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടവരായും, ഭേദപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ആചാരങ്ങ

* ഹെബ്രാഹ്മണരു എന്ന പദത്തിന്റെ പൂൎവ്വഭാഗത്തിന്റെ അൎദ്ധഭാഗമായ 'എബ്ര' എന്ന രണ്ട അക്ഷരങ്ങൾ അവരുടെ നാമമാക്കി കല്പിച്ച അൎത്ഥം ഉച്ചരിക്കുമ്പോഴുണ്ടായ ലോപം നിമിത്തം ഈ ഇനക്കാൎക്ക് 'എമ്പ്രാൻ' എന്നുള്ള നാമം സിദ്ധിച്ചതായിരിക്കാം.

ളോടുകൂടിയവരായും, കോലാസ്ത്രത്തിങ്കൽ (കോലത്തുനാട്ടുരാജാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ) താമസിച്ചുവരുന്നവരായും, ഭവിക്കുന്നു.

ശ്രീഭൂഷണ്യാഖ്യദേശസ്ഥാ മാടഭൂപാലമൌലിനാ
ആനീതാഃ പൌഷ്ടികാചാരാഃ ശ്രീഭൂഷണ്യധിവാസിതാഃ (46)

തൃപ്പൂണിത്തുറദേശികരും, തൃപ്പൂണിത്തുറ രാജാവിനാൽ കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടവരായും, ആചാരപുഷ്ടിവരുത്തപ്പെട്ടവരായും, തൃപ്പൂണിത്തുറെ രാജാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ അധിവസിപ്പിക്കപ്പെട്ടവരായും ഭവിക്കുന്നു.

പാരസ്ഥാ അപ്യപാരസ്ഥാഃ കുലശേഖരഭൂഭൃതാ
കേരളക്ഷോണിമദ്ധ്യസ്ഥനദ്യാ ഉഭയകൂലതഃ (47)
ഭിന്നാഭിന്നസമാചാരാസ്സസങ്കേതം പ്രതിഷ്ഠിതാഃ
കർണ്ണാടരൈസ്തൌളവാശ്ചൈവ ദേശകാലാനുസാരതഃ (48)
അനാഹൂതാ സ്വയംപ്രാപ്താ യാതായാതാ വസന്തി ച
ഇതി സംക്ഷേപതഃ പ്രോക്തം സങ്കേതദ്വിജലക്ഷണം (49)

മലയാളഭൂമിയുടെ മദ്ധ്യത്തിങ്കലുള്ള നദിയുടെ (ചന്ദ്രഗിരി കഞ്ഞിരോട്ടുപുഴ) രണ്ടു കരകളിലും സങ്കേതത്തോടുകൂടുംവണ്ണം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടവരായിരിക്കുന്നു. അക്കരെദേശികളും, ഇക്കരെദേശികളും, തിരുവനന്തപുരത്തുരാജാവിനാൽ കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടവരായും, ആചാരപുഷ്ടി വരുത്തപ്പെട്ടവരായും, തിരുവനന്തപുരത്തുരാജാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ അധിവസിപ്പിക്കപ്പെട്ടവരായും, ഭവിക്കുന്നു. കർണ്ണാടന്മാരും, തൌളവന്മാരും, ആരും കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരാതെ തന്നത്താൻ വന്നവരാകുന്നു. ഇവർ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും പോയും വന്നും ഇരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇപ്രകാരം എന്നാൽ സാങ്കേതികദ്വിജന്മാരുടെ ലക്ഷണം സംക്ഷേപേണ പറയപ്പെട്ടു.

(തുടരും)

പാഴൂര് വടക്കില്ലത്ത് ജാതവേദൻ നമ്പൂരിപ്പാട്.

ഒരു ബാലകന്റെ

അരങ്ങേറ്റം

കേരളവല്ലകവിതാനടികൾക്കരങ്ങത്ത-
മാടിടുവാൻകവികളെല്ലാരുമൊരുമിച്ചുഭംഗി-
ക്കൂട്ടുന്നരസികരഞ്ജിനിയായരംഗ-
മീടാൎന്നുയൎന്നുവിലസീടണമെന്നുമെന്നും
ചൊല്ലേറിടുംരസികരഞ്ജിനിനിൻഗുണങ്ങൾ
ചൊല്ലുവതീക്ഷിതിയിലുള്ളകവീന്ദ്രവൎഗ്ഗം
ചൊല്ലിപ്പുകഴ്ത്തിടുകകൊണ്ടുനമുക്കതിന്നി-
ല്ലാസവുംപ്രമോദവുമുണ്ടുമനസ്സിലേററം
ദരളുകൊണ്ടിനിമേലിലുള്ളകാലം
ശ്രുതികൊണ്ടീടിനനിൻപ്രകീൎത്തിവാഴ്ത്താൻ
കൊതിപൂണ്ടൊരുഞാനുമിന്നുനിന്നിൽ
പതിയുന്നുണ്ടുകവീന്ദ്രസാരവാണി

അല്ലയോ ബഹുമാനപ്പെട്ട മാന്യപ്രിയ പത്രാധിപരെ! വളരെ യോഗ്യതയുള്ള ഓരോ കവിതാനടികളുടെ പുറപ്പാടിന്റെ ഘോഷങ്ങളെക്കണ്ടു ബാലയായ എന്റെ കവിതാനടിയും ക്ഷമയില്ലാതെ ചാടിപ്പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതിയോഗ്യതയും, പ്രാസംഗിയാകുന്ന സൌന്ദൎയ്യവും ചമൽക്കാരമാകുന്ന രസികത്വവും, അൎത്ഥപുഷ്ടിയാകുന്ന യൌവനവും, സുവൃത്തമാകുന്ന ആടയും, കണ്ണാനന്ദപ്രദമാകുന്ന സൌശീല്യവും ഉള്ള ശബ്ദാലംകൃതകളായ കവിതാനടികളുടെ കൂട്ടത്തിലേക്കാണ് ആദ്യത്തെപ്പുറപ്പാട്. കൂട്ടത്തിൽ കൂടാറായില്ലെ; വാട്ടേ; ക്ഷമിയ്ക്ക; എന്നും മററും പറഞ്ഞുനോക്കീട്ടു കൂട്ടാക്കാൻ ഭാവംകാണുന്നില്ല. 'തെളിച്ചവഴിയ്ക്കു നടന്നില്ലെങ്കിൽ നടന്നവഴിയ്ക്കു തെളിയ്ക്കുക' എന്നുണ്ടല്ലോ. അതിനാൽ ഇവൾ ബാലയായതുകൊണ്ട് ഒരു സമയം കുറയില്ലാതെ വല്ലതും പ്രവൃത്തിച്ചാലും, അവരൊരിക്കലും ...കളുടെ അധീനത്തിലിരിക്കുന്നവ

രാഗംകൊണ്ട് തമ്മിൽത്തല്ലാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടുമല്ലോ. വിശേഷിച്ച് കവിതക്കാരൻെറ വേഷംകെട്ടിക്കൊണ്ടു വെളിയിൽപ്പുറപ്പെട്ടാൽ എന്തോ എന്തോ എന്നുള്ള പരിഭ്രമംകൊണ്ട് അണിയറയിലിരുന്നു ബുദ്ധിമുട്ടിക്കാലംകഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ കെട്ടിയവേഷത്തിൻെറഗുണദോഷം വിവരിവാനുള്ളതിട്ടുകം നാടകത്തെപ്പരിഭ്രമത്തിനു ശത്രുവായിപ്പരിണമിക്കയാൽ, വരുന്നതുവരട്ടേ എന്നുംവെച്ച് കവിജനവദനവിനിസ്സൃതങ്ങളായിരിക്കുന്ന കവിതാനടികളുടെ രംഗസ്ഥലമായ രസികരഞ്ജിനീവനിതാരത്നത്തിൻെറ സദേശത്തിൽ തിരനീക്കി പ്രവേശിപ്പാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയ ഒരു സാഹസപക്ഷിയുടെ തിരപ്പുറപ്പാടിൻെറ ഘോഷമാണിത്. നിങ്ങളുടെ സമയം വളരെ വിലപിടിച്ചതാണെങ്കിലും കാൽക്ഷണമെങ്കിലും ഈ ഘോഷത്തിൽ ശ്രദ്ധവെച്ച് ആ രസികരഞ്ജിനീരംഗത്തിൻെറ ഒരു ഭാഗത്ത് ഈ നടിയേക്കൂടി കററംതീർത്തു വേണ്ടതുപോലെ രംഗപ്രവേശനംചെയ്യിച്ച് അയപ്പാൻ അപേക്ഷ. രഞ്ജിനിയുടെ ലേഖകന്മാരിൽ ഒരുവനായിട്ട് എന്നേക്കൂടി വിചാരിച്ച് രഞ്ജിനിയുടെ ഒരുപ്രതി ഇനിക്കും അയച്ചുതരുന്നതു വളരെ സന്തോഷമാണ്. ഈ ലേഖനം രഞ്ജിനിക്കു സ്വീകാരയോഗ്യമല്ലാത്തപക്ഷം മടക്കി അയച്ചുതരുവാൻ അരയണയുടെ ഒരു സ്റ്റാമ്പും ഇതോടുകൂടി അയച്ചിരിക്കുന്നു.'

ഇങ്ങിനെ ഒരു ലേഖകൻെറ അരങ്ങേററം ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ ലേഖനത്തിനു രഞ്ജിനിയിൽ സ്ഥലം അനുവദിച്ചത്, ഗദ്യപദ്യങ്ങളുടെ ഭംഗി കണ്ടിട്ടല്ലെന്നു വായനക്കാൎക്കറിയാമല്ലോ. രണ്ടുവാക്കുകൊണ്ടു പറഞ്ഞുതീൎക്കാവുന്ന കാൎയ്യം ഒരുസ്വാദ്യതയുംകൂടാതെ ഇത്രയൊക്കെ വളച്ചുകെട്ടി വലിച്ചുനീട്ടി എഴുതിക്കൂട്ടുന്ന ബാലകവികളുടെ ഭവിഷ്യത്തോൎത്തിട്ടുള്ള വ്യസനംകൊണ്ടുമാത്രമാണ്. എന്നാൽ ഇതിലെ സംസ്കൃതപദപ്രയോഗകോലാഹലങ്കണ്ടു 'വാചകത്തിനു നല്ല ഗൌരവമുണ്ട്' എന്നുവെച്ചു രസിക്കുന്ന ചില വക്കാരുണ്ടെങ്കിൽ അവരെങ്കിലും രസിച്ചുകൊള്ളട്ടേ.

ഈ ലേഖനം അയച്ചുതന്ന ലേഖകൻെറ പേർ ഞങ്ങളിപ്പോൾ പുറത്താക്കുന്നില്ല.

ര. ര. പ.

അമൎഷം

അമൎത്താനൊന്നുമെ ചെയ്യാല്ലുമമൎന്നീടാതെവൈരിയെ
അമൎത്താൻതുനിയുംഭാവമമൎഷമിതിനിശ്ചയം 1

കത്തികൊള്ളുന്നപന്തത്തിന്നുടയതലകീ
ഴാമ്പടികൊള്ളിടിച്ചും-
ലത്തൃഗ്രജപാലമാലാവലിയതുപൊഴുതും
കാണിയുംതാണിടാതെ
ചിത്താമൎഷാസഹിഷ്ണോത്തൊരുവിധമുടനെ
ത്തന്നെതന്നെപ്പിടിക്കും
ഹസ്തത്തെച്ചുട്ടെരിപ്പാനതിബലമൊടു
മേൽപ്പോട്ടുപൊങ്ങുന്നുവല്ലൊ 2

പാരമെന്തിച്ചകത്തുന്നൊരുമഹന്നമഹാ
കൊള്ളിന.നായില്ലകൂ-
ന്നോരാപാരിച്ചശക്ത്യാപരിചിന്നൊടെരിയു
ന്നില്ലയൊന്നല്ലവണ്ണം
പാരംനീളാപെരുത്തുള്ളുടൽകിമപിചുരു
ട്ടികിടക്കുന്നസൎപ്പം
സൈപരക്കേടെങ്ങുചേൎത്താൽകൊടിയപടമെടു
ക്കൊത്തപാക്കുന്നതാണൊ? 3

കീഴ്ക്കൂട്ടാക്കേണമിപ്പോളിതിനെന്നിയതമെ
ന്നുള്ളിലോക്കുന്നമട്ടിൽ
കെല്പോടെപന്തടിക്കുന്നിതുപലജനവും
പന്തിടക്കൊങ്കമാരിൽ
ക്ഷിപ്രംതാടിക്കുതട്ടീടണമിവരുടെയെ-
ന്നോത്തുചാട്ടംപ്രകാരം
മേൽപ്പോട്ടെക്കൊരഞ്ഞുപൊങ്ങുന്നിതുപുതുമയെഴും
കന്ദുകംകാൺകമൎഷം 4

ഫേരട്ടിച്ചാല്യാമൂലക്കുംശ്ലവിതജനികരം
ക്കൂടിമെല്ലെന്നമര്‍ത്താന്‍
പാദത്താലേ ചവിട്ടീടിന പൊടിയുമുടന്‍
പൊങ്ങിമൂര്‍ദ്ധാവിലേറും
സാദംവിട്ടോരമര്‍ഷംഗ്ഗുണമിഹഭുവനെ
പാരംസ്സ്വവൃക്ഷാദികള്‍ക്കും
വാദംവിട്ടുണ്ട് ശുദ്ധംശവസമമിതുതെ
ല്ലൊന്നുമില്ലാത്തമര്‍ത്ത്യന്‍ 5

ഘോരാതപംപൂണ്ടവിഘ്നാദികള്‍വരികിലൊതു
ങ്ങീടുവൊര്‍ക്കറമെന്ന്യ
ശ്രുതംശൌരിയേകണ്ഠംപട്ടുതഗംഭധനെ
ഞെട്ടില്ലയല്‍കൃഷ്ണവേഗം
നേരൊത്തീടാതിവണ്ണംഗ്ഗുണമണയുകിലും
സാമര്‍ത്ഥ്യംസാദ്ധ്യമുണ്ടോ
സാതപംപൂണ്ടമര്‍ഷംഗ്ഗുണഗണശിഖിതന്‍
കാറ്റുപോലുററമിത്രം 6

ചിത്തംമട്ടാതെവിഘ്നംബഹുവിധമുള്ളവാ
യ്പ്പന്നതൊക്കെയെടെന്നി
ട്ടുത്ത്യന്തംചോദ്യതന്നില്‍പലതരമറിവിന്‍
പാടവംപാരമത്ത്യാ
ഹാസ്യാപാരംവിറച്ചിട്ടൊരുവനെഴുതുവാന്‍
വേഗമില്ലാഞ്ഞൊട്ടുകം
വ്യര്‍ത്ഥംതോററാന്‍പരീക്ഷകളിലഗ്ഗുണഫല
പ്രാപ്തിവേഗത്തിനല്ലും 7

കോട്ടുതുവ്വിശപരന്‍തന്‍ഗ്ഗുരുവടവുപിടിച്ച
കൂടാടാന്‍മിട്ടുകന്‍
കോട്ടംവിട്ടോരുനമ്പൂതിരിയൊരുകുറിതാ-
ന്നായുധംകയ്യിലേന്തി

കാട്ടിൽക്കൂടി ഗമിക്കുന്നൊരുവനൊരുപുലിയായ്
നേർപ്പെട്ടെന്നതാനപ്പാർത്താൻ
ഞെട്ടിപ്പെട്ടെന്നു വീണാൻ ഭയമിതു വരുമോ
ശ്രാന്താഘോരമാണ്. ൪

കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണി തമ്പുരാൻ.

ശരീരം

ഇദം ശരീരം കൗന്തേയ ക്ഷേത്രമിത്യഭിധീയതേ
ഏതദ്യോ വേത്തി തം പ്രാഹുഃ ക്ഷേത്രജ്ഞ ഇതി തദ്വിദഃ
(ഭ. ഗീ. അ. ൧൩. ശ്ലോ. ൧)

അല്ലയോ അർജ്ജുന! ഈ ശരീരം ക്ഷേത്രമെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഇതിനെ ആർ അറിയുന്നുവോ അവനെ ക്ഷേത്രജ്ഞനെന്ന് അവയെ (ക്ഷേത്രക്ഷേത്രജ്ഞന്മാരെ) അറിഞ്ഞവർ പറയുന്നു. ക്ഷേത്ര ശബ്ദത്തിനു വിളഭൂമി എന്നർത്ഥമുണ്ട്. അതിനാൽ, സകല കർമ്മങ്ങളുടേയും ഫലങ്ങളായിരിക്കുന്ന സുഖദുഃഖാദികളുടെ ഉല്പത്തിസ്ഥാനമാകയാൽ ഈ ശരീരം ക്ഷേത്രമെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ, സംസാരാത്മകമായിരിക്കുന്ന അനർത്ഥത്തിൽനിന്നു ശമാദിയുക്തനായ പുരുഷനെ രക്ഷിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഈ ശരീരം ക്ഷേത്രമെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. മേൽകാണിച്ച ക്ഷേത്രപദത്തിന്റെ നിഷ്കർഷാർത്ഥംകൊണ്ടു സകല പുരുഷാർത്ഥസിദ്ധിക്കും മുഖ്യാവലംബം ഈ ശരീരമാകുന്നുവെന്നു സിദ്ധമാകുന്നുണ്ട്. അപ്രകാരമുള്ള ക്ഷേത്രത്തെ ആപാദചൂഡം ആർ തന്റെ ജ്ഞാനത്തിനു വിഷയമാക്കുന്നുവോ അവനാകുന്നു ക്ഷേത്രജ്ഞൻ. ബുദ്ധിമുതൽ സ്ഥൂലദേഹംവരെയുള്ള സകല ദൃശ്യപദാർത്ഥങ്ങളിൽനിന്നു ഭിന്നമാണ് താൻ എന്നറിയുന്ന ആത്മാ എന്നർത്ഥം. ബ്രഹ്മാമുതൽ തൃണംവരെയുള്ള സകലശരീരങ്ങളിലും പ്രത്യഗാത്മാവായി ക്ഷേത്രജ്ഞരൂപേണ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ആത്മാ ഏകനാകുന്നു. അറിവില്ലായ്മ ഹേതുവായിട്ടു ഘടാകാശംപോലെ ദേഹംപ്രതി ആത്മാ വേറെ വേറെയായി തോ

ന്നപ്പെട്ടുന്നുവെങ്കിലും പരമാൎത്ഥത്തിൽ ആത്മാ ഒന്നുതന്നെയാകുന്നു. അദ്ദേഹം പരിപൂൎണ്ണനാകുന്നു; ആകാശം പോലെ ആകാരരഹിതനാകുന്നു. അദ്ദേഹം നിൎവ്വികാരൻ, നിരഞ്ജനൻ, കൂടസ്ഥൻ, ചിദ്രൂപൻ. ക്ഷേത്രജ്ഞരൂപേണയിരിക്കുന്ന ഈ ആത്മാ നിൎവ്വിശേഷമായിരിക്കുന്ന പരബ്രഹ്മംതന്നെയാകുന്നു. ഇതിന്നു പ്രമാണമായിട്ട് ഈ ആത്മാ ബ്രഹ്മമാകുന്നു; ഞാൻ ബ്രഹ്മമാകുന്നു; അതുതന്നെയാണ് നീ; എന്നിങ്ങിനെ അനേകം ശ്രുതിവാക്യങ്ങളുമുണ്ട്. ഇപ്രകാരമിരിക്കുന്ന നിൎവ്വിശേഷബ്രഹ്മംതന്നെയാണ് അനന്തകോടി ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളുമടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഈ പ്രപഞ്ചമാസകലത്തിന്നും അന്തൎയ്യാമിയായി ക്ഷേത്രജ്ഞനായിരിക്കുന്നത്. നിൎഗ്ഗുണബ്രഹ്മത്തിന്റെ ഇപ്രകാരമുള്ള ക്ഷേത്രജ്ഞരൂപാവസ്ഥാനമാകുന്നു — ഉപാധിയോടുകൂടിയവൻ എന്നപോലെയുള്ള ഈ അവസ്ഥയാകുന്നു — ഈശ്വരൻ എന്നു പറയപ്പെടുന്ന തത്വം. അപ്പോൾ, എവിടെവിടെ ചൈതന്യം കാണപ്പെടുന്നുവോ അവിടെയെല്ലാം ഈശ്വരസ്ഫൂൎത്തിയുണ്ടെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു. ഈശ്വരൻ മൃഗരൂപേണ പ്രകാശിക്കുന്നു; പക്ഷിരൂപേണ പ്രകാശിക്കുന്നു; വൃക്ഷരൂപേണ പ്രകാശിക്കുന്നു; ഫലരൂപേണ പ്രകാശിക്കുന്നു; പുഷ്പരൂപേണ പ്രകാശിക്കുന്നു. ഭയങ്കരമായ ഇടി, മിന്നൽ, കൊടുങ്കാററ്, സമുദ്രത്തിൽ കോളിളക്കം, ഭൂകമ്പം എന്നിവയിലും ആ ഏകശക്തിതന്നെയാണ് തദ്രൂപമായിപ്രകാശിച്ചുകാണുന്നത്. പുല്ലുകളുടെ ഇടയിൽ നാം അതിഭംഗിയുള്ള ഒരു പുഷ്പത്തെ കാണുമ്പോൾ അതിനെ ചവിട്ടാതെ വളരെ സൂക്ഷിച്ചുമാറുന്നു; ഈശ്വരന്റെ പുഷ്പരൂപേണയുള്ള സ്ഫൂൎത്തിയെ കണ്ടിട്ടു നമുക്ക് സന്തോഷവും ആനന്ദവുമുണ്ടാകുന്നു. അപ്രകാരംതന്നെ തരുലതാദികളിലും പക്ഷിമൃഗാദികളിലും മററുമുള്ള ഈശ്വരസ്ഫൂൎത്തിയെകണ്ടിട്ടു നാം വളരെ സന്തോഷത്തോടും വാത്സല്യത്തോടുംകൂടി വയെ പോററിവളൎത്തുകയും സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങിനെ പ്രകൃതിയിൽ നമുക്കുചുററും വിവിധങ്ങളായി പ്രകാശിക്കുന്ന ഈശ്വരതപത്തെ കണ്ടിട്ട് നാം ആശ്ചൎയ്യപ്പെടുന്നു; ഭയപ്പെടുന്നു; പൂജിക്കുന്നു; നമസ്കരിക്കുന്നു; സ്നേഹിക്കുന്നു; വാത്സല്യിക്കുന്നു.

എന്നാൽ മനുഷ്യരൂപേണയാണ് ഈശ്വരൻ ഉള്ളതിൽ അധികം പ്രകാശിക്കുന്നത്. ഒരു ക്ഷേത്രത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ട ദേവൻ എന്നപോലെ ഈശ്വരൻ നമ്മളിൽ പ്രത്യഗാത്മാവായി, സാക്ഷിയായി, ക്ഷേത്രജ്ഞനായി സദാപ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. അനുസന്ധാനംകൊണ്ടു ഈശ്വരഭാവത്തെ പ്രാപിപ്പാൻ മനുഷ്യനല്ലാതെ വേറെ ഒരു പ്രാണിക്കും കഴിയുന്നതല്ല. ഈശ്വരശ്ശക്തി മനുഷ്യനിൽ എല്ലാററിലുമധികമുണ്ട് എന്നതിന്നു ഇതുതന്നെ ഒരു കാരണമാകുന്നു. അങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന മനുഷ്യശരീരത്തോടുകൂടിയ നാം നമ്മെ സംബന്ധിച്ച് എന്താണ് പ്രവൃത്തിക്കുന്നതെന്നു നോക്കുക. ജഗദാത്മാവായിരിക്കുന്ന സാക്ഷാൽ പരമേശ്വരൻ ക്ഷേത്രജ്ഞരൂപേണ അധിവസിക്കുന്നതും, നമ്മുടെ സകല പുരുഷാർത്ഥസിദ്ധിക്കുമാശ്രയമായിരിക്കുന്നതുമായ ഈ ക്ഷേത്രത്തെ, ഈ ശരീരത്തെ, നാം ലവലേശം ഗണ്യമാക്കി വിചാരിക്കുന്നില്ല. വിഷയികളായിട്ടുള്ളവർ അതിയായ വിഷയസേവകൊണ്ട് ഈ ദേഹത്തെ ക്രമേണ നശിപ്പിക്കുന്നു; വേറെചില മതഭ്രാന്തന്മാരും മൂഢവിശ്വാസികളുമായവർ ഈശ്വരപ്രീതിക്കായിക്കൊണ്ട് എന്നനുധാളിച്ച് വ്രതാദികളെക്കൊണ്ട് ദേഹത്തെ അതിയായി ക്ലേശിപ്പിച്ച് ശോഷിപ്പിക്കുന്നു. 'ജന്തൂനാംനരജന്മദുർല്ലഭം' എന്നിങ്ങിനെ ആചാര്യസ്വാമികൾ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നപ്രകാരം ഇത്രയും ദുർല്ലഭമായിട്ടു സിദ്ധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും, മേൽപറഞ്ഞപ്രകാരം മഹാപരിശുദ്ധമായതുമായ ഈ ദേഹത്തെ നാം സാത്വികമായും മിതമായുമുള്ള ആഹാരങ്ങളെക്കൊണ്ടു പോററിരക്ഷിച്ചു സൂക്ഷിക്കേണ്ടതല്ലയോ? നമ്മളിൽ ഈശ്വരൻ അധിവസിക്കുന്നുവെന്നു നാമറിയുമ്പോൾ ഈ ദേഹത്തെ, അതിയായ വിഷയസേവകളെക്കൊണ്ടു ഓജസ്സിനെ ക്ഷയിപ്പിക്കാതെ അത്യാദരവോടും ബഹുമാനത്തോടുംകൂടി ആരോഗ്യാവസ്ഥയിൽവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമല്ലയൊ?

കെ. എം.

അപ്പുണ്ണി മൂപ്പിൽനായര.

'മകളേ! നമ്മളുടെ നിർഭാഗ്യത്തിന്റെ ശക്തി എന്നല്ലാതെ എന്തുപറയാം. നൊമ്മടെ തറവാട്ടിൽ അധികം ആളുകളൊന്നും മുമ്പും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അന്നും ആ മഹാപാപികൾക്കു നമ്മോടു ബദ്ധവൈരമായിരുന്നു. പക്ഷേ അവരോടൊരൊട്ടും ഒന്നും പററിയില്ല. അത്രയ്ക്കു കേമന്മാരായിരുന്നു നമ്മുടെ വലിയമ്മാമന്മാരെല്ലാം. ആ മഹാപാപികളുടെ കൈകൊണ്ടു മരിച്ച നിന്റെ ഈ അമ്മാമനും അവരിൽനിന്ന് ഒട്ടും കുറഞ്ഞതാളല്ലായിരുന്നു. ഞാൻ നിന്നെ പ്രസവിക്കുന്ന ദിവസം വലിയ ഒരു യുദ്ധമുണ്ടായി. അവർ നൊമ്മടെ വക ഒരു കളം കയ്യേറി. എനിക്കു പ്രസവവേദന കലശലായിരുന്നു, അപ്പോഴാണ് വിവരം അറിഞ്ഞത്. ഉടപ്പിറന്നവളുടെ ഈ സ്ഥിതിയിൽ എങ്ങിനെയാണ് ഇവിടെനിന്നുപോക എന്നു പറഞ്ഞ് കുറച്ചു താമസിച്ചുവെങ്കിലും, ഒടുവിൽ ഇവിടെ രണ്ടു ഭടന്മാരെ കാവലുനിർത്തി ബാക്കിയുള്ളവരോടുകൂടിപോയി. അന്ന് അവററിനെ ഒക്കെ തോല്പിച്ചു കാലുപിടിപ്പിച്ചു. ഇങ്ങിനെ പലകുറിയും കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോളും ഇങ്ങിനെവന്നു. നൊമ്മടെ തലയിലെഴുത്തിന്റെ വൈഭവംതന്നെ. അവരെ വളരെ പ്രാവശ്യം തോല്പിച്ച അദ്ദേഹത്തെ അവർ കുലചെയ്തു. എന്നാൽ പൂച്ചൻപഴംപോലെയിരിക്കുന്ന. ആ കുട്ടിയെക്കൂടി കൊന്നത് എന്തിനുവേണ്ടിയാണ്. അവൻ ഈ ദുഷ്ടന്മാക്കു യാതൊരുപദ്രവവും ചെയ്തിട്ടില്ലല്ലോ. നോക്കിനിന്നു ആണായ ഒരു കുട്ടിയുടെ മുഖംപോലും നൊമ്മടെ എന്നുവെച്ചു കാണാനില്ലല്ലോ. അയ്യോ! എന്റെ കുട്ടി, നിയ്യെന്തിനു കരയുന്നു. ഈശ്വരൻ വെച്ചതുപോലെ എല്ലാം വരും. കഷ്ടമേ! നമ്മൾക്കിങ്ങിനെ പറങ്കിമാങ്ങ മാത്രം തിന്നു കിടക്കാറായല്ലോ. ഈശ്വരാ! ഇങ്ങിനെ ഇനിയും എത്രകാലം കഴിക്കേണ്ടിവരും. നിന്റെ ഉടപ്പിറന്നവൻ ഇപ്പോളുണ്ടെങ്കിൽ അവനു പതിനാറു വയസ്സായേനേ. ഒന്നി

ന്നു •

നും ഗതിയില്ലെങ്കിലും അവൻെറ മുഖം കണ്ടുകൊണ്ടു കിടക്കാമായിരുന്നല്ലോ. ഭാഗ്യമില്ലെങ്കിൽ ഒന്നിനും തരമാവില്ല. അല്ലെങ്കിൽ നിനക്കിപ്പോൾ പതിനാറുവയസ്സായില്ലേ നല്ല ഒരു സംബന്ധക്കാരൻ വന്നുചേൎന്നെങ്കിൽ നമ്മളിങ്ങിനെ കഷ്ടപ്പെടേണമോ? അതൊക്കെ എന്തിനു പറയുന്നു. അന്നു വ്യസനം സഹിക്കവയ്യാതെ അങ്ങിനെയൊക്കെ തലയിട്ടു തച്ചുനോക്കീട്ടും പ്രാണൻപോയില്ലല്ലോ. ഈശ്വരാ! ആരുമില്ലാത്ത ഈ പെണ്ണുങ്ങളെ ഇങ്ങിനെയിട്ടു കഷ്ടപ്പെടുത്തുന്ന ആ മഹാപാപികൾക്ക് അതിൻെറ ഫലമനുഭവിപ്പിയ്ക്കണേ'

ഇപ്രകാരം ഓരോന്നു വിലപിച്ചുകൊണ്ടു തൻെറ മകളൊന്നിച്ചുകിടക്കുന്ന 'കല്ലേക്കാട്ടു' കല്യാണിനേശ്യാര്, എത്രയോ വലിയ പദവിയിൽ കഴിഞ്ഞ ആ കാലത്തെയും, ഒരുനേരം കഞ്ഞിയ്ക്കുകൂടി വകയില്ലാത്ത ഈ കാലത്തെയുംകൂടി വിചാരിച്ചപ്പോൾ ദുഃഖം സഹിയ്ക്കവയ്യാതെ കുറെനേരം വല്ലാതെ കരഞ്ഞുപോയി.

നാട്ടുരാജാക്കന്മാരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യശക്തികൾ അസ്തമിതമായും, ബ്രിട്ടീഷ് രാജ്യഭരണം അവ്യവസ്ഥിതമായും, ഇരിക്കുന്ന കാലത്തു 'കയ്യൂക്കുള്ളവൻ കാൎയ്യക്കാരൻ' എന്ന മട്ടിലായിത്തീൎന്നു. തങ്ങൾക്ക് അഹിതമായി എന്തെങ്കിലും പറകയോ, പ്രവൃത്തിക്കയോ, ചെയ്താൽ ആയാളെ കലചെയ്യാൻകൂടി ആൎക്കും മടിയില്ലാതായി; അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ ചോദിപ്പാനാരുമില്ലാതെയുമായി. മിക്ക ജനങ്ങളും ആയുധാഭ്യാസപരിശീലനതല്പരന്മാരും യുദ്ധവൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ളവരുമായിത്തീൎന്നു.

ആ കാലത്തു കല്ലേക്കാട്ട് എന്നും, കാമഞ്ചേരി എന്നും, പ്രസിദ്ധമായ രണ്ടു നാടുവാഴിത്തറവാടുകളുണ്ടായിരുന്നു. സ്വത്തുകൊണ്ടും, സ്ഥാനമാനങ്ങൾകൊണ്ടും, കല്ലേക്കാട്ടുകാൎക്കായിരുന്നു അധികപ്രാബല്യം. എന്നാൽ, ആളുകളുടെ സംഖ്യ അധികം മറുവക്കായിരുന്നു. ആയുധാഭ്യാസംകൊണ്ടു വിശ്വവിശ്രുതനായ കല്ലേക്കാട്ടു കുഞ്ഞുണ്ണിമൂപ്പിൽ നായര് ഒരുദിവസം തൻെറ മരുമകനൊന്നിച്ച് എവിടെയ്ക്കോ പോയിരുന്നു; മടങ്ങുമ്പോൾ രാത്രിയായി. പണ്ടുമുതല്ക്കേ വൈരികളായ കാമഞ്ചേരി വീട്ടുകാരിൽ കയ്യൂക്ക

കൊണ്ടു പ്രധാനിയായ കണാരൻ നമ്പ്യാർ പത്തുപന്ത്രണ്ടു ഭടന്മാരോടുകൂടി വഴിയിൽവെച്ച് അദ്ദേഹത്തെ തടുത്തു. ഭയം എന്നുള്ള രണ്ടക്ഷരത്തിന്നു ജനിച്ചതുമുതൽ ഇതേവരെ തൻെറ മനസ്സിൽ സ്ഥലം കൊടുക്കാത്ത മൂപ്പിൽനായർ യാതൊരു കൂസലും കൂടാതെ ഉടനെ തരവാളൂരിപ്പിടിച്ചു. താൻ നിസ്സഹായനാണെന്നും മററുമോർക്കാതെ അദ്ദേഹം ഭാഗിനേയനെ പിന്നിൽ നിർത്തി ധൈര്യത്തോടുകൂടി നമ്പ്യാരോടും ഭടന്മാരോടും ഒരുപോലെ നിന്നു പൊരുതി; വിക്രമരാശിയായ നായർ ഭടന്മാരിൽ രണ്ടുമൂന്നു പേരെ വെട്ടിവീഴ്ത്തുകയും ചെയ്തു. കുറെനേരം അല്പംപോലും പരാജയം തട്ടാതെ നിന്നു യുദ്ധം ചെയ്തുവെങ്കിലും ഒടുവിൽ ശത്രുക്കളുടെ കടുതായ ചതിപ്രയോഗത്താൽ നമ്മുടെ നായരവർകൾ പ്രാണവേദനയോടുകൂടി നിലത്തു പതിച്ചു. ഇതുകണ്ടു പരിഭ്രമത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഭാഗിനേയനായ ആ ബാലൻ എങ്ങോട്ടെന്നില്ലാതെ അവിടെ നിന്ന് ഓടി. പിന്നാലെ മൂന്നുനാലു ഭടന്മാരും പാഞ്ഞു. ഒടുവിൽ ആ കുട്ടിയെ കിട്ടിയോ, കൊന്നോ, എന്നൊന്നും ആക്കും അറിവാൻ ഇടയായില്ല. എന്തെന്നാൽ, കുട്ടിയെ പിന്തുടൎന്ന ഭടന്മാർ മടങ്ങിവന്നില്ല. എന്നാൽ, കരുമല്ലന്മാരായ മൂന്നോ നാലോ ഭടന്മാർ ഒരു കുട്ടിയെ നിഗ്രഹിക്കേണമെന്നുള്ള അത്യുൽകണ്ഠയോടുകൂടി പിന്നാലെ ഓടിയാൽ അവരുടെ ആഗ്രഹം നിറവേറിട്ടുണ്ടാകമെന്നല്ലേ വിചാരിക്കേണ്ടത്. അതുകൊണ്ടു ബാലൻ ഇവരാൽ വധിക്കപ്പെട്ടു എന്നുതന്നെ ഇപ്പോഴും വിചാരിക്കുക. ഭടന്മാർ മടങ്ങിവരാത്തതിൻേറയും മററും വാസ്തവം എങ്ങിനെയാണെന്നു വഴിയേ അറിയാവുന്നതാണ്.

ഈ സംഭവം നടന്നിട്ട് ഇപ്പോഴും കൊല്ലം നാലു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; എങ്കിലും തറവാട്ടിൻെറ മാനത്തെയും മററും രക്ഷിച്ചുപോരുന്ന ഉടപ്പിറന്നവൻേറയും ഭാവിശ്രേയസ്സിന്നുകാരണമായ പുത്രൻേറയും മരണം, ഇപ്പോളനുഭവിച്ചുപോരുന്ന ദാരിദ്ര്യം, തന്നിമിത്തമുണ്ടാകുന്ന അപമാനം, ഇവയെല്ലാംകൂടി വിചാരിച്ചപ്പോഴും കല്യാണി നേത്യാര് ഇന്നും കരഞ്ഞുപോയി എന്നേയുള്ളു. ഇപ്രകാരം ഒരു

വ്യസനം സംഭവിക്കുന്നതായാൽ അതു സാധാരണമാകും മരണപൎയ്യന്തം മനോവേദനയെ ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും എന്നുള്ളതു പറയേണമോ?.

കണാരൻനമ്പ്യാരും ശേഷിച്ചഭടന്മാരുംകൂടി കുഞ്ഞുണ്ണിമൂപ്പിൽനായരേയും മരുമകനേയുംകൊന്ന വിവരം നാടെല്ലാം പരസ്യമാക്കി. ഈ നമ്പ്യാർ പടയിൽ പരിചയവും കൈമിടുക്കും ധാരാളം ഉള്ള ആളാണെങ്കിലും, ഡാംഭികത്വം, ക്രൌൎയ്യം, ചാപല്യം, എന്നിവയുടെ ഒരു സങ്കേതസ്ഥലവുമാണ്. നമ്പ്യാരുടെ കാരണവന്മാരും, അനന്തിരവന്മാരും അഭ്യാസികൾതന്നെയാണെങ്കിലും അവൎക്കും കണാരൻനമ്പ്യാർ എന്നുകേട്ടാൽ ബഹുപേടിയാണ്. ഇതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശക്തി, തറവാട്ടിലും നാട്ടിലും ഒരുപോലെ നടക്കുന്നു. ക്രൂരനായ ആ നമ്പ്യാർ കല്ലേക്കാട്ടുകാരുടെ സ്വത്തുക്കളും അവകാശങ്ങളും പിടിച്ചടക്കി. അതോടുകൂടി അവരുടെ വക ഭടന്മാരെയെല്ലാം കീഴടക്കുകയും ചെയ്തു. അതുമുതൽ ജനങ്ങളെല്ലാം കണാരൻ നമ്പ്യാരെപ്പറ്റി 'പ്രസിദ്ധനായ കല്ലേക്കാട്ട കുഞ്ഞുണ്ണിമൂപ്പിൽനായരെ യുദ്ധത്തിൽ നിഗ്രഹിച്ച വീരപുരുഷൻ' എന്നു പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. ഇങ്ങിനെ ജനങ്ങളെല്ലാം ശ്ലാഘിക്കുന്നതു കേട്ട നമ്മുടെ നമ്പ്യാർ പന്തിയല്ലാതെ ഒന്നു തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഇപ്രകാരം ജനങ്ങളുടെ അഭിനന്ദനത്തിനു വിഷയമായ കണാരൻ നമ്പ്യാരിൽ, ഒരു വലിയ തറവാടായ 'മാവിൻ തോട്ടത്തിൽ' മാധവിക്കുട്ടി എന്ന യുവതീരത്നത്തിന്ന് അനുരാഗം ദിനംപ്രതി വൎദ്ധിച്ചുവരുന്നു. 'സ്ത്രീകളായാൽ ഭൎത്തൃസുഖമാണ് വേണ്ടത്. അതില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ഇരുന്നിട്ടു ഫലമില്ല. ആരെങ്കിലും ഒരുവൻ ഭൎത്താവായാൽ മതിയോ? എന്നിട്ടെന്താണ് ഫലം. അവനവന്റെ മനസ്സിനു പിടിച്ച ആളായിരിക്കണം. അതുകൊണ്ട് എന്റെ ഭൎത്താവ് അദ്ദേഹംതന്നെയാണ്. എന്തുപൌരുഷമാണ് അദ്ദേഹത്തിലിരിക്കുന്നത്. വരുന്നവരും പോകുന്നവരും എല്ലാം അദ്ദേഹത്തെ സ്തുതിക്കുതന്നെ ചെയ്യുന്നുള്ളൂ. ആകൃതിയിലും വളരെ വിശേഷമുണ്ടെന്നാണ് കേൾവി. ആരാലും ജയിക്കപ്പെടുവാൻ ക

ഴിയാത്ത ആ പ്രസിദ്ധനായ കുഞ്ഞുണ്ണിമൂപ്പിൽനായരെ നിഗ്രഹിച്ച അദ്ദേഹം എത്ര ശൂരനാണ്. അങ്ങിനെയിരിക്കേണ്ടേ പുരുഷന്മാർ. ഇങ്ങിനെയൊക്കെയുള്ള ഇദ്ദേഹത്തിന് എന്നേക്കാളും ഗുണമേറിയ വേറെയൊരു സ്ത്രീയിലാണ് അനുരാഗം എന്നുവെച്ചാൽ എന്റെ ഈ ഉറപ്പ് എന്തിനുകൊള്ളാം. അദ്ദേഹത്തിന് ഇവിടെ സംബന്ധം തുടങ്ങിയാൽ കൊള്ളാമെന്നൊരു മോഹമുണ്ടെന്നുകൂടി യാതൊരു വിധത്തിലും ഞാനറിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇവിടെ അമ്മയോടോ മറ്റോ ആലോചിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും വിചാരിക്കവയ്യ. ഉണ്ടെങ്കിൽ എങ്ങിനെയെങ്കിലും ഞാനറിയേണ്ടതായിരുന്നു. ആയവസ്ഥക്ക് ഇപ്പോൾ ഒന്നും തീർച്ചപ്പെടുത്തുകവയ്യ. ഈശ്വരൻ എന്റെ മനോരാജ്യംപോലെ സാധിപ്പിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ എനിക്കു വേറെ ഭർത്താവില്ല നിശ്ചയം' എന്നൊക്കെയായിരിക്കുന്നു മാധവിക്കുട്ടിയമ്മയുടെ വിചാരം.

എന്നാൽ, • ആ സ്ത്രീക്കു തന്റെ ആഗ്രഹം വിഫലമായെങ്കിലോ എന്നിങ്ങിനെ വിചാരിച്ച് അധികം ദിവസം മനസ്സിനെ പുണ്ണാക്കേണ്ടിവന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ, വളരെ താമസിയാതെ നമ്പ്യാരുടെ സംബന്ധത്തിനുള്ള ആലോചന അവിടെ എത്തി. തന്റെ ബന്ധുക്കളിൽ ഒരാൾ ഈ കാര്യം ആലോചിപ്പാൻ പോയതിനുശേഷം നമ്പ്യാർ വെറുതെ ഇരുന്നില്ല. ഇങ്ങിനെ ഓരോ മനോരാജ്യം തുടങ്ങി. 'പോയ ആൾ എങ്ങിനെ വരുമോ ആവോ. കാര്യം നേടാതെ വന്നാൽ ഞാൻ ഭാഗ്യഹീനൻതന്നെ. ആ സ്ത്രീയുടെ സൗന്ദര്യത്തിനും പ്രകൃതിക്കും അത്ഭുതപ്പെടത്തക്ക ഗുണമുണ്ടെന്നാണെല്ലാം ഓരോരുത്തർ പറയുന്നത്. ഇങ്ങിനെയുള്ള ആ തരുണീരത്നത്തിന്റെ ,സൗന്ദര്യവിലാസചേഷ്ടിതങ്ങളെ സദാപി കണ്ടാനന്ദിപ്പതിനുള്ള ഭാഗ്യം അന്യപുരുഷനായി വന്നാൽ എന്റെ ഈ ജന്മത്തിന് എന്തൊരു കൃതാർത്ഥതയാണുള്ളത്. ആ സുന്ദരി എന്നെ കേട്ടറിവുണ്ടെങ്കിലാവട്ടെ ഇല്ലെങ്കിലാവട്ടെ മറ്റൊരാളിൽ അനുരക്തയായിട്ടുണ്ടെങ്കിലോ. ഞാനെന്തിനിത്ര പരിഭ്രമിക്കുന്നു. പോയ ആൾ വന്നാൽ വിവരമെല്ലാമറിയാമല്ലോ. ഒരു

വേള, എൻെറ ഈ ആലോചനയിൽ ആ തറവാട്ടുകാർ അനുവദി ച്ചില്ലെന്നിരിക്കട്ടെ, ആ സ്ത്രീക്കുതന്നെ ഇഷ്ടമില്ലെന്നുവരട്ടെ, അഥവാ ഭർത്തൃസ്ഥാനത്തേയ്ക്കു മറെറാരു പുരുഷൻ വന്നുകൊള്ളട്ടെ, എന്നാലെന്താണ്. ആ സ്ത്രീയെ ഞാൻ കയ്യിലാക്കാതെ വിടുമോ. എന്നോടെതിരു നേരിട്ടുനില്പാൻ ഇന്നു ഭൂമിയിലാരുണ്ടെന്ന് ഒന്നുകാണട്ടെ' ഇപ്രകാരം ആദിയിൽ മന്ദമായും, ഒടുവിൽ ഗംഭീരമായും ഓരോന്നു വിചാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

കണാരൻ നമ്പ്യാരാൽ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ആൾ ആദിയിൽ അവിടെയുള്ള പുരുഷന്മാരുടെ അടുത്താണ് ആലോചന നടത്തിയത്. അവക്കാക്കും യാതൊരു വിരോധമില്ലെന്നും, അകത്തുപോയി ആലോചിക്കണമെന്നും, പറകയാൽ, തൻെറ തലയിലുണ്ടായിരുന്ന വലിയ ഒരു ഭാരത്തിൽ പകുതിയും പോയിഎന്നു വിചാരിച്ച് കുറെ ഒന്നാശ്വസിച്ചതിന്നു ശേഷമാണ് ആയാളുടെ അകത്തേയ്ക്കുള്ള പുറപ്പാടുണ്ടായത്. എന്നാൽ അകത്തു എത്തിയ്മുതൽ ആ ദൂതൻ മാധവികുട്ടിയമ്മയെ കാണ്മാൻ അത്യുൽകണ്ഠയോടുകൂടി നാലുപാടും നോക്കിത്തുടങ്ങി. ഈ നിലയിൽ ആയാൾക്ക് അധികകഷ്ടപ്പാടുകൂടാതെ സാധിച്ചു. എന്തെന്നാൽ, മാധവികുട്ടിയമ്മയുടെ പെററമ്മയായ ഇട്ടുകുട്ടിയമ്മ ആയാളെ തൻെറ മകളുടെ അറയിലേക്കുതന്നെയാണ് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയത്. താരുണ്യത്തിൻെറ തള്ളിച്ചയാൽ പ്രത്യംഗം പരിപൂൎണ്ണമായ മിന്നിക്കളിക്കുന്ന ഓരോ വിലാസങ്ങളും, പൂൎണ്ണചന്ദ്രനെ കൂടി നാണിപ്പിക്കുന്ന ആ അഴകേറുന്ന വദനവും, കാർമേഘങ്ങളുടെ ഗവ്വത്തെ തിരസ്കരിക്കുന്നതിൽ സമൎത്ഥമായ ആ വനിതാരത്നത്തിൻെറ ചികുരഭാരവും കൂടി കണ്ടപ്പോൾ ആ മനുഷ്യൻ യാതൊന്നും പറയുന്നതിനും പ്രവൃത്തിക്കുന്നതിനും ശക്തനല്ലാതെ അല്പനേരം ഇടിവെട്ടിയ മരംപോലെ, ആ സുന്ദരിയിൽതന്നെ കണ്ണുകളുറപ്പിച്ചു നിന്നുപോയി. കണ്ടക്കപ്പെരുമാളായ നമ്പ്യാരുടെ അപ്രകാരമുള്ള ബലത്തേയും വിക്രമത്തേയും വിചാരിക്കാതെ മാധവികുട്ടിയമ്മയെ താൻതന്നെ കയ്യിലാക്കിനടന്നാലോ എന്ന് ആ മനുഷ്യൻെറ മനസ്സിൽ പലപ്രാവശ്യവും

തോന്നുകയുണ്ടായി. ഒടുവിൽ അയാളും ഇത്തൂക്കുട്ടിയമ്മയാൽ സൽക്കരിക്കപ്പെട്ടു പുല്ലുപായിൽ ഇരുന്നു. തന്റെ വാഗ്ധാടിയാൽ മാധവിക്കുട്ടിയമ്മയേയും മററും ഒന്നു പകിട്ടേണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ആയാൾ കാലിന്മേൽക്കാലും കയററിയിരുന്നു ഫലിതങ്ങളെകൊണ്ടു പൊടിപ്പും തൊങ്ങലും വെച്ചു സംസാരിപ്പാൻ തുടങ്ങി. വിവാഹദൂതനായ ആയാൾക്ക് ആദിയിൽ മാധവിക്കുട്ടിയമ്മയുടെ ചാരിത്രത്തെ അറിവാനാണ് കൌതുകമുണ്ടായത്. അതിനുവേണ്ടി 'മകൾക്കിപ്പോൾ എത്ര വയസ്സായി' എന്ന് ഇത്തൂക്കുട്ടിയമ്മയോടായി ചോദിച്ചു.

ഇത്തൂക്കുട്ടിയമ്മ— വയസ്സിപ്പോൾ പതിനെട്ടായി.

ദൂതൻ— ഓ ഹോ. എന്നാൽ സംബന്ധം തുടങ്ങിക്കുവാൻ വൈകി. പെൺകുട്ടികൾക്കു സംബന്ധം തുടങ്ങിക്കുവാൻ ഇത്ര അധികം കാലം താമസിക്കരുത്. അവർ വല്ല തുമ്പില്ലാത്തരത്തിലും ചെന്നുചാടുവാൻ എളുപ്പമുണ്ട് എന്നുപറഞ്ഞ് മാധവിക്കുട്ടിയമ്മയുടെ മുഖത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി പുഞ്ചിരിയാൽ ധവളിതമായ ഒരു കടാക്ഷത്തെ വിട്ടു. അതിനുശേഷം, 'ഇതേവരെ ആരും സംബന്ധമാലോചിച്ചിട്ടില്ലേ' എന്നു ചോദിച്ചു.

മാധവിക്കുട്ടിയമ്മ ലജ്ജയുടെ ആവിർഭാവം ഹേതുവാൽ ആ സ്ഥലം വിട്ടുപോയി.

ഇത്തൂക്കുട്ടിയമ്മ— ഒന്നുരണ്ടു പേരെല്ലാം ചോദിച്ചു. പക്ഷെ, അവൾക്കു പിടിക്കാഞ്ഞിട്ടോ എന്തോ, വേണ്ടെന്നുപറകയാൽ തുടങ്ങിക്കുവാൻ തരമായില്ല.

മാധവിക്കുട്ടിയമ്മയുടെ അസാന്നിദ്ധ്യം ആയാൾക്കു രസക്ഷയത്തിനു ഹേതുവായെങ്കിലും, ആ തലക്കുപിടിച്ച ലഹരിയൊന്നിറങ്ങി താൻ വന്നകാര്യം പറവാൻ തുടങ്ങി.

ദൂതൻ— എന്നാൽ ഞാൻ ഇപ്പോൾ ഒരു സംബന്ധം ആലോചിപ്പാനാണ് വന്നിരിക്കുന്നത്. അതും പിടിക്കാതെ വരുമോ! എന്നാൽ ഞാൻ തോററു.

ഇത്തുക്കുട്ടിയമ്മ— എല്ലാം അങ്ങിനെ വേണമെന്നില്ലല്ലോ! ആളെ കേൾക്കട്ടെ.

ദൂതൻ— നിങ്ങളെല്ലാവരും അറിവാൻ ഇടയുണ്ട്. നാട്ടെല്ലാം പ്രസിദ്ധനായ കാമഞ്ചേരി കണാരൻനമ്പ്യാർ, അറിയില്ലേ?

ഇത്തുക്കുട്ടിയമ്മ— ധാരാളം കേട്ടറിയും. വളരെ കേമനാണ് അല്ലേ? അദ്ദേഹത്തെ പിടിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഈ ഭൂമിയിലാരേയും ഇനിപിടിപ്പാൻ തരമില്ല.

ദൂതൻ— യോഗ്യതയുടെ കാൎയ്യമൊന്നും പറയേണ്ടതില്ല. ഞാൻ നടന്നേടിക്കിലെങ്ങും ഇത്ര കേമനായ ഒരാളെ കണ്ടിട്ടില്ല. ആട്ടെ, പിടിക്കുമോ എന്നൊന്നറിയേണ്ടേ? ഇങ്ങോട്ടൊന്നുവിളിച്ചു ചോദിക്കുവിൻ.

'മാധവിക്കുട്ടി മാധവിക്കുട്ടി' എന്ന് അവിടെ ഇരുന്നു മൂന്നാലുപ്രാവശ്യം വിളിച്ചുവെങ്കിലും ആ സ്ത്രീ വരാഞ്ഞതിനാൽ 'അവൾ ഒരു നാണങ്കുണുങ്ങിയാണ്. വിളിച്ചാൽ വരുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഞാൻ പോയി ചോദിച്ചുവരാം' എന്നു പറഞ്ഞ് ഇത്തുക്കുട്ടിയമ്മ അവിടെനിന്നുപോയി. കുറച്ചുകഴിഞ്ഞു വന്നിട്ട് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു.

ഇത്തുക്കുട്ടിയമ്മ— അവൾക്ക് വളരെ സമ്മതമാണ്. അവൾ ഇദ്ദേഹത്തെമാത്രം കാത്തിട്ടാണിരിക്കുന്നതുതന്നെ, അതുകൊണ്ടിനിദിവസം നിശ്ചയിച്ചാൽമതി.

ദൂതൻ— എല്ലാം ഇവിടെനിന്നുതന്നെ നിശ്ചയിച്ചാൽമതി. അവിടെ ഇന്നെങ്കിലിന്നു ഹാജരാണ്.

ഇത്തുക്കുട്ടിയമ്മ— ഓ. കാരണവന്മാരോടും മററും ആലോചിച്ചോ.

ദൂതൻ— അതെല്ലാം കഴിഞ്ഞിട്ടാണ് ഇങ്ങോട്ടുപോന്നത്. അവൎക്കെല്ലാം വളരെ സന്തോഷമാണ്. എത്രയോ കേമനായ ഒരാൾ ഒരു തറവാട്ടിൽ സംബന്ധം ആലോചിക്കുമ്പോൾ ആരാണ് സമ്മതിക്കാതിരിക്കുക.

ഇത്തുക്കുട്ടിയമ്മ—എന്നാലിനി കളിയും ഊണും കഴിയട്ടെ; ദിവസം നിശ്ചയിക്കുക പോകുവാൻ കാലത്തുമതിയല്ലോ.

ഇന്ദുക്കുട്ടിയമ്മയുടെ ഇപ്രകാരമുള്ള സൽക്കാരവാചകത്തെ കേട്ട് ആ മനുഷ്യൻ ഒരു കൃതാൎത്ഥതയോടുകൂടി കുളിയ്ക്കുവാൻപോയി. തന്റെ മകൾക്കു എത്രയും ധനാഢ്യനും, വളരെ പ്രസിദ്ധനും, നാട്ടിൽ പ്രമാണിയും ആയ ഒരു യോഗ്യപുരുഷനെ കൊണ്ടുവന്നു കൊടുത്ത ദേഹത്തെ എങ്ങിനെയെല്ലാം സ്നേഹിക്കയും, ബഹുമാനിക്കയും, സൽക്കരിക്കയും ചെയ്യേണമോ, ഇന്ദുക്കുട്ടിയമ്മ അപ്രകാരമെല്ലാം ചെയ്തു എന്ന് ഇവിടെ പറയേണ്ടതില്ലല്ലൊ.

മാധവിക്കുട്ടിയമ്മയുടെ ഇപ്പോഴത്തെ സന്തോഷാതിരേകത്തെ എങ്ങിനെയാണ് വൎണ്ണിയ്ക്കുക. 'ഞാൻ മുമ്പുതന്നെ എത്രയും ശ്രദ്ധയോടുകൂടി വിചാരിച്ചുപോന്നിരുന്ന ഒരു ദേഹത്തെതന്നെ അനായാസേന തന്നെസംബന്ധിച്ചുള്ളവരെല്ലാം ഒരുപോലെ സമ്മതത്തോടും സന്തോഷത്തോടുംകൂടി കിട്ടിയിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് ഞാൻ എത്ര ഭാഗ്യവതിയാണ്. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു ഭാഗ്യം ആൎക്കെങ്കിലും കിട്ടുവുന്നതാണോ? ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഈ ആലോചന മോഹിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രമാണോ എന്നുകൂടി സംശയം തോന്നുന്നുണ്ട്. ഈശ്വരൻ അനുകൂലനായാൽ വരാൻ വയ്യാത്ത എന്തൊരുകാൎയ്യമെങ്കിലുമുണ്ടോ. എന്നാൽ, ഒരു വേനൽക്ക് ഒരു വൎഷം എന്നു പറയുമ്പോലെ, അത്യന്ത സന്തോഷഹേതുകമായ ഈ കാൎയ്യം എന്തോ ഒരാപത്തിനുള്ള മാൎഗ്ഗമാണെന്നു തോന്നും.' ഇപ്രകാരമെല്ലാം വിചാരിച്ചാണ് മാധവിക്കുട്ടിയമ്മ ഇരിക്കുന്നത്. കണാരൻനമ്പ്യാരുടെ ദൂതനായ ആ മനുഷ്യൻ അവിടെയുള്ള പുരുഷന്മാരോടെയും മററും യോഗ്യപ്രകാരം സംബന്ധത്തിന് അധികം അകലെയല്ലാത്ത ഒരു ദിവസം നിശ്ചയിച്ച് അന്നുതന്നെ മടങ്ങിപ്പോയി.

ഈ വൎത്തമാനമറിഞ്ഞതിനുശേഷം നമ്പ്യാൎക്ക് ഈ വിധത്തിൽ തന്നെ കുറച്ചുദിവസംകൂടി കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടത് എങ്ങിനെയാണെന്നു നിശ്ചയമില്ലാതായി. ആ കാമുകൻ കണ്ടവരോടെല്ലാം സരസമായി സംഭാഷണം ചെയ്യുന്നു. കല്ലേക്കാട്ടുവീട്ടിലുള്ള ആ സ്ത്രീകളും ചാലും വേണ്ടതില്ല, ഇപ്പോഴും ചെന്ന് നമ്പ്യാരവർകളോടു സംബന്ധകാൎയ്യത്തെപ്പററി രസമായിപറയുന്നതായാൽ പൂൎവ്വവൈരത്തെ

മറന്ന് അവരെ സ്നേഹത്തോടുകൂടി കൊണ്ടാടാതിരിക്കയില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിന്ന് അത്രയും ആൎദ്രതവന്നിട്ടുണ്ട്. കണാരൻ നമ്പ്യാൎക്കു സൎവ്വദാ വലിയ ഒരുത്സവമായിതീൎന്നിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ദിനംപ്രതി നാല്, മൂന്ന്, രണ്ട്, എന്നിങ്ങിനെ ചോട്ടി ച്ചേച്ചു എണ്ണി തന്റെ സംബന്ധദിവസത്തെ അടുപ്പിക്കുന്നു. ഇടക്കിടക്കു താൻവിട്ടിരുന്ന ദൂതനെകണ്ട്, മാവിൻ തോട്ടത്തിൽ തറവാട്ടുകാൎയ്യത്തിന്റെ സ്ഥിതി എങ്ങിനെയാണെന്നും, തന്റെ ഭാൎയ്യയാകാൻ പോകുന്ന മാധവിക്കുട്ടിയമ്മയുടെ സൌന്ദൎയ്യത്തിന്ന് എത്രകണ്ടു വിശേഷമുണ്ടെന്നും, അവിടെചെന്ന് ആദിയിൽ ഈ കാൎയ്യം എങ്ങിനെയാണ് പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയതെന്നും, ആ തരുണീരത്നം എന്തൊക്കെ പറഞ്ഞുവെന്നും, മററുള്ളവരുടെ വാക്കുകൾതന്നെ എത്രകണ്ടു; പ്രശംസിച്ചിട്ടായിരുന്നുഎന്നും, മററും ചോദിച്ചു നേരം കളകയും സാധാരണയായിരിക്കുന്നു. കണാരൻനമ്പ്യാൎക്കു പ്രഭാതമായാൽ സന്ധ്യയാകാനും സന്ധ്യയായാൽ പ്രഭാതമാകാനും ബഹു തിടുക്കമായിരിക്കുന്നു. എന്തെങ്കിലും ഇപ്രകാരമുള്ള പലേ തൊഴിലുകളെകൊണ്ടും തന്റെ സംബന്ധാനിശ്ചയിച്ചുവെച്ച ആ പുണ്യദിവസം പ്രഭാതമായി. കണാരൻനമ്പ്യാരുടെ വിവാഹദിവസമായ ഇന്ന് ഈ സമയത്തു കിടന്നുറങ്ങുന്നതു യുക്തമല്ല എഴുന്നേല്പിൻ എഴുന്നേല്പിൻ' എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭടന്മാരോടുംമററും പറയുകയോ എന്നു തോന്നുമാറ് പക്ഷികൾ ശബ്ദിച്ചുതുടങ്ങി. ഇന്നു പകൽസമയത്തെ കോലാഹലങ്ങളൊന്നും കണ്ടുരസിപ്പാൻ തരമില്ലെല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ച് വ്യസനിച്ചോ എന്നു തോന്നുമാറ് നക്ഷത്രങ്ങളെല്ലാം മന്ദപ്രഭങ്ങളായി. തന്റെ അംശത്തിലുള്ള കളങ്കം മൂലം നമ്പ്യാരുടെ വിവാഹയാത്രയിൽ കാന്തി മങ്ങിപ്പോയാൽ താൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കോപത്തിന്ന് ഇരയാകുമെന്നു ഭയപ്പെട്ട് അതിനെ കഴുകിക്കളവാനോ എന്നുതോന്നുമാറ് ചന്ദ്രൻ പശ്ചിമസമുദ്രത്തിൽ ചെന്നുചാടി. കണാരൻനമ്പ്യാരുടെ ഇന്നേത്തെ പരിഭ്രമം കാണ്മാനുള്ള ഉത്സാഹംകൊണ്ടോ എന്നു തോന്നുംവണ്ണം ആദിത്യൻ കിഴക്കുവന്ന് ഉദിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സമയത്ത് നമ്മു

ടെ നമ്പ്യാർ വെളപ്പെട്ടെഴുന്നേററ. അദ്ദേഹത്തിൻെറ അന്നത്തെ നില എന്താണെന്നൊന്നും പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. താംബൂലാദിദ്രവ്യത്തെ കൊണ്ടുവരുവാനായി ചിലരെ ഏല്പിച്ചയച്ചു. ചായം കയററിയ പുതിയ മേനാവുതന്നെ ശട്ടംകെട്ടുവാൻ വേറെചിലരോട കല്പിച്ചു. ദീപട്ടിമുതലായവ തെയ്യാറാക്കവാൻ മററചിലരെ നിയോഗിച്ചു. 'വഴി ഇവിടെനിന്ന പതിനാറുനാഴികയുണ്ട്. നേരത്തേ അവിടെ എത്തണം; അതിന്ന തക്കവണ്ണം പുറപ്പെടണം; എല്ലാവരും എല്ലാം ശരിയാക്കി നേരത്തെ ഒരുങ്ങിക്കൊള്ളുവിൻ' എന്ന് സകലരോടും ആജ്ഞാപിക്കയുംചെയ്തു. നേരം ഉച്ചതിരിഞ്ഞു; വെയിലിൻെറചൂടു കറെ കൂറഞ്ഞു. കണാരൻനമ്പ്യാർ 'ക്ഷൌരംകഴിച്ചു തൈലാഭ്യംഗവുംചെയ്തു മൈരേയമായുള്ള മദ്യവുംസേവിച്ച' മേനാവിൽ കയറി പരിവാരങ്ങളോടുകൂടി വിവാഹത്തിന്ന യാത്രയാവുകയും ചെയ്തു.

മാവിൻതോട്ടത്തിലെ കഥ വായനക്കാൎക്ക് ഊഹിക്കാവുന്നതാണല്ലോ. അവിടെ ചിലരെല്ലാംകൂടി പൊടിപൂരമായ സദ്യയ്ക്കു ശ്രമിക്കുന്നു. മററ ചിലർ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തിട്ടുള്ളവരെ യഥായോഗ്യം സൽകരിച്ചിരുന്നു. വേറേചിലർ കണാരൻനമ്പ്യാരുടെ ശൌൎയ്യാദിഗുണങ്ങളെവെച്ചു വാഴ്ത്തുന്നു. പിന്നെ, ചില മുത്തശ്ശിമാർ മാധവിക്കുട്ടിയമ്മയെ ആഭരണങ്ങളണിയിക്കുന്നു. അതിന്നുശേഷം മാധവിക്കുട്ടിയമ്മ മുമ്പിലും സമവയസ്യകളായ ചിലതരുണികൾ പുറകിലുമായി ക്ഷേത്രത്തിൽ തൊഴുവാൻ പോകുന്നതിന്നുവേണ്ടി താഴത്തേക്കു പുറപ്പെട്ടു. രണ്ടാമത്തെ കോണിപ്പടിയിൽ ചവുട്ടി. ഹാ! കഷ്ടം! ഇനിയത്തെ കഥ എങ്ങിനെ പറയുന്നു. സന്തോഷാതിരേകം ഹേതുവായിട്ടു മനസ്സിന്നും ശരീരത്തിന്നും ഉണ്ടായ ചലനം നിമിത്തമോ, ആ കോണിപ്പടിയ്ക്കുണ്ടായിരുന്ന ഇളക്കം നിമിത്തമോ, ഈ സംബന്ധംമൂലമുള്ള സന്തോഷം അനുഭവിക്കേണ്ടുന്നവരുടെ ദൌൎഭാഗ്യത്താലോ, ഭവിതവ്യതയുടെ അനിവാൎയ്യതയാലോ, എന്തോ മാധവിക്കുട്ടിയമ്മ അവിടെനിന്ന താഴത്തേക്കുവീണു. ഉട

നൊ പിന്നാലെയുണ്ടായിരുന്നവരെല്ലാംകൂടി 'അയ്യോ' എന്നു നിലവിളിച്ചു താഴത്തിറങ്ങി. ഇതുകേട്ട് അവിടെയുണ്ടായിരുന്നവരെല്ലാംകൂടി ഓടിവന്നു. ഇത്തുക്കുട്ടിയമ്മയും ഉച്ചസ്വരത്തിൽ നിലവിളിച്ചുകൊണ്ട് അവിടെ എത്തി. ചിലരെല്ലാംകൂടി സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയതിൽ ആ സ്ത്രീക്കു ബോധമില്ലെന്നറിഞ്ഞു. എന്തായാലും അവിടെനിന്ന് എടുത്തു ധാരാളം വായുസഞ്ചാരമുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തുകൊണ്ടുപോയി കിടത്തി. പിന്നെ അവിടെ ഉണ്ടായ കോലാഹലം യാതൊരാളുടേയും വാക്കുകൾക്കു വിഷയമല്ലായിരുന്നു. ഇത്തുക്കുട്ടിയമ്മ പുത്രിയുടെ അരികിൽതന്നെ വീണ് ഓരോന്നു പുലമ്പിക്കരയുവാൻ തുടങ്ങി. 'അയ്യോ! എന്റെ കുട്ടിക്കു സംബന്ധവും ഒന്നും വേണ്ടിയിരുന്നില്ലല്ലോ. കണ്ണുമിഴിച്ചു കുറച്ചുകഞ്ഞി കുടിച്ച് 'അമ്മേ!' എന്നൊന്നു വിളിക്കുന്നതു കേട്ടാൽ മതിയായിരുന്നല്ലോ. അമ്പോ!, ഈശ്വരാ! എന്റെ കുട്ടിയുടെ ശരീരത്തിനെല്ലാം കുഴച്ചിൽ ബാധിച്ചിരിക്കുന്നുവെല്ലോ. ദൈവത്തിനു ഞങ്ങളുടെപേരിൽ ഇത്ര കരുണയില്ലാതായോ!. അവൾക്കിതു മനസ്സിനു വളരെ പിടിച്ച ഒരു സംബന്ധമായിരുന്നല്ലോ. ഇവരു രണ്ടുപേരുംകൂടി ചേർന്ന് ഒരു ദിവസമെങ്കിലും കണ്ടാനന്ദിപ്പാൻ സംഗതിയായില്ലല്ലോ. അപ്പോഴേക്കും ഇങ്ങിനെയല്ലേ വന്നത്. ഇന്ന് അമ്പലത്തിൽ വിളക്കും, മാലയും, പായസവും മററും വഴിപാടുകഴിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. എന്നിട്ടും ഇങ്ങിനെ വരുവാനെന്താണ് കാരണം. എന്റെ കുട്ടിയുടെ മോഹാലസ്യം തീർന്നാൽ നാളെത്തന്നെ അമ്പലത്തിൽ ഒരു ചിറവിളക്കു കഴിക്കാം. ഭഗവതി! രക്ഷിക്കണേ. അരനാഴികക്കുള്ളിൽ എന്റെ കുട്ടിക്കു ബോധമുണ്ടാക്കി തരണേ. ഞാനെന്റെ മകളുടെ ഇപ്രകാരമുള്ള മുഖം കണ്ടുകൊണ്ടെങ്ങിനെ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു. വൈദ്യന്മാരെ! നിങ്ങളെല്ലാവരുംകൂടി എന്റെ കുട്ടിയുടെ ബോധക്കേടു വേഗത്തിൽ മാററിത്തരണേ.' ഇങ്ങിനെയെല്ലാം പറഞ്ഞു മാറത്തടിച്ചു നിലവിളിക്കുന്ന ഇത്തുക്കുട്ടിയമ്മയെ വാത്സല്യത്തോടുകൂടി പിടിച്ചുംകൊണ്ട് ചില മുത്തശ്ശിമാർ, ധാരയായൊഴുകുന്ന അശ്രുക്കളോടുകൂടി, വീണുകിടക്കുന്ന ആ യുവതിയുടെ അടുത്തുചെ

ന്ന് ഓരോരോ അംഗങ്ങളെ തൊട്ടുതലോടി ഗൽഗദാക്ഷരങ്ങളായി 'മാധവികുട്ടി മാധവികുട്ടി' എന്നിങ്ങിനെ വിളിച്ചു. എന്നാൽ ആ സുന്ദരിയുടെ അംഗങ്ങൾക്ക് ഒരു ചലനമോ കണ്ണുകൾക്കു മിഴിവോ ഉണ്ടായില്ല. 'ഈ ദാകം കാണ്മാൻ ഇന്ന് ഈയാളുകളെ കൂടി ഇവിടെ വലിച്ചുകൊണ്ടുവന്നിട്ടുവല്ലോ ഈശ്വരൻ' എന്നൊക്കെപറഞ്ഞ് അവരുംകൂടെ ലഹളകൂട്ടി. മററുള്ളവർ ഇനി എന്താണ് വേണ്ടത് എന്നു നിശ്ചയമില്ലാതെ പരിഭ്രമിച്ചുവശരായി.

ഈ ലഹളയിലാണ് നമ്മുടെ കണാരൻനമ്പ്യാരുടേയും പരിവാരങ്ങളുടേയും ആഗമനമുണ്ടായത്. ഈ സ്ഥിതിയിൽ നമ്പ്യാരുടെ അവസ്ഥ എന്തായിരിക്കും എന്നു വായനക്കാർ ഊഹിക്കുകയല്ലാതെ, പറഞ്ഞറിയിപ്പാൻ എന്നാലസാദ്ധ്യമാണ്. അദ്ദേഹം അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടതുമുതൽ പ്രിയതമാസമ്മേളനസൌഖ്യമാകുന്ന ഒന്നിൽതന്നെ മനസ്സിനെ സ്ഥിരമായി ഉറപ്പിച്ചു പരമാനന്ദത്തിൽ ലയിച്ച് ചുററുമുള്ള വസ്തുക്കളെ അറിയാതായിരിക്കുന്നു. ഈ നിലയിൽതന്നെ ഇവിടെ എത്തി, അപ്രകാരം ദൃഢപ്രേമത്തിനു പാത്രീഭവിച്ചിട്ടുള്ള ആ തന്വംഗിയുടെ ചരമഗതിക്കടുത്തതായ ആയവസ്ഥയെ കണ്ടപ്പോൾ നമ്പ്യാരുടെ പ്രാണനാഡികൾ കിടന്നിളകിത്തുടങ്ങിയതിൽ എന്താണത്ഭുതമുള്ളത്.

പരമയോഗ്യനായ നമ്മുടെ നമ്പ്യാൎക്കു നേരിട്ട അസഹനീയമായ ഈ വ്യസനം എന്തായിരിക്കും. മുജ്ജന്മാൎജ്ജിതമായ മഹാപാപമായിരിക്കുമോ, അതോ, മന്ദസ്ഥിതിയിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്ന കല്ലുക്കാട്ട് കുഞ്ഞുണ്ണിമൂപ്പിൽ നായരേയും, മരുമകനേയും, കൊല ചെയ്തു അവിടെയുള്ള സ്ത്രീകളെ ദാരിദ്ര്യവ്യസനങ്ങൾക്ക് അടിമപ്പെടുത്തിയതിനാൽ സൎവ്വസാക്ഷിയായ ദൈവം തന്റെ ശക്തിയെ കാണിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കൊടുത്ത ഒരു ശിക്ഷയായിരിക്കുമോ. അഥവാ, 'പ്രായേണ സാമഗ്ര്യവിധൌ ഗുണാനാം പരാങ്മുഖീ വിശ്വസൃജഃ പ്രവൃത്തിഃ' എന്ന ആപ്തവാക്യത്തിന്റെ മഹിമയായിരിക്കും. എന്തായാലും അദ്ദേഹം വലിയ ഇച്ഛാഭംഗത്തിൽ പെട്ടുവെന്നു പറയണമെന്നില്ലല്ലോ.

മാധവികുട്ടിയമ്മയ്ക്കു കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ബോധംവീണു. അപ്പോൾ, മുമ്പത്തെ കിടപ്പായിരുന്നു ഇതിലും ഭേദമായിരുന്നത് എന്ന് ജനങ്ങൾക്കു തോന്നിപ്പോയി. അതികഠിനമായ വേദനയാൽ ആ സ്ത്രീയുടെ ദേഹത്തിലെങ്ങും തൊട്ടുകൂട. വെള്ളം കുടിക്കുമ്പോൾകൂടി നെഞ്ഞിലുള്ള വേദന സഹിച്ചുവയ്യ. അവയവങ്ങൾക്കൊന്നിനും ഒട്ടും ശക്തിയില്ലാതായിരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള ഉപദ്രവങ്ങളെ സഹിക്കുവാൻ ശക്തിയില്ലായ്കയാൽ സൌന്ദൎയ്യസാരസംപൂൎണ്ണമായ ആ വധൂരത്നത്തിന്റെ മുഖം അശ്രുക്കളാൽ വ്യാപ്തമായിരിക്കുന്നു.

മേൽവിവരിച്ച വിധമുള്ള ഉപദ്രവങ്ങളെ കണ്ടുകയാൽ വൈദ്യന്മാൎക്കുതന്നെ മടപ്പുണ്ടായെങ്കിലും കണാരൻനമ്പ്യാരുടെ ചിലവിന്മേൽതന്നെ ചികിത്സ തുടങ്ങി. ഇട്ടുക്കുട്ടിയമ്മ തന്റെ അറിവിൽ പെട്ടേടത്തോളം ഉള്ള അമ്പലങ്ങളിലെല്ലാം നേൎന്ന വഴിവാടിനാൽ ഉണ്ടായ ഈശ്വരന്മാരുടെ പ്രസാദവും, വൈദ്യന്മാൎക്കു നമ്പ്യാരിലുള്ള ഭയഭക്തിബഹുമാനങ്ങളാൽ ചികിത്സയിൽ ഒട്ടും വീഴ്ചവരാത്ത നിഷ്കൎഷയും, അവരുടെ ചികിത്സാവിഷയത്തിലുള്ള സാമൎത്ഥ്യവുംകൂടി ഒത്തുവന്നതിനാൽ മേൽപറഞ്ഞ ഉപദ്രവങ്ങൾ രണ്ടു മൂന്നു മാസംകൊണ്ടു ക്രമേണ ഭേദപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ഒരു കുര (ചുമ) ഇട [illegible] നിന്നതിനാൽ അത് ഒടുവിൽ ക്ഷതകാസമെന്നു വൈദ്യന്മാർ തീൎച്ചയാക്കുകയും അതിനുവേണ്ട ചികിത്സകൾ ശീലിക്കയും ചെയ്തുവരുന്നു.

(തുടരും)

കുററിപ്പുറത്ത് കിട്ടുണ്ണിനായർ.

പലവക

മിസ്റ്റർ സി. എം. മാധവകുറുപ്പ്.

കൊട്ടും പാവിട്ടും ധൂപദീപാദികളും ആരാധനനിവേദ്യങ്ങളും കൂടാതെ മായാരൂപിയെ പ്രത്യക്ഷമാക്കി അഭീഷ്ടം സാധിക്കുവാനുള്ള മാൎഗ്ഗങ്ങളെയാണ് വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉപദേശിക്കുന്നത്. ഡിടകറ്റീവ് എന്ന കഥാപുസ്തകത്തിലെ സാരോപദേശവും ഇതുതന്നെയാണ്. ഉപദേശംവാങ്ങി ശക്തിപൂജകൊണ്ടു ലക്ഷ്മീദേവിയെ സ്വാധീനമാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നവനും, കസ്തൂരികേട്ടു കണ്ടവനെ പിടിച്ചിടിച്ചു കളവു തെളിയിക്കാൻ പുറപ്പെടുന്നവനും, തമ്മിൽ വലിയ അന്തരമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. കട്ടവനും കെട്ടവനും ഇക്കാലത്തു പൂജ്യന്മാരാണ്. എന്നാൽ ചിലരുടെ സന്ധിബന്ധങ്ങൾ വേർപെടുത്തി എന്നും, കെട്ടിപ്പുകച്ചുവെന്നും, മലിനദ്രവ്യങ്ങളെ നിവേദിപ്പിച്ചുവെന്നും, പലരും പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടും ചിലൎക്കു ദൃഷ്ടാന്തവും ഉണ്ടായിരിക്കാം. ഈ സാഹസകൃത്യങ്ങൾ അനുഭവിച്ചവൻ അവസാനം നിരപരാധിയാണെന്നു വന്നാലത്തെ കഥ വിചാരിക്കപോലും വയ്യ. അതുകൊണ്ടു ദേഹശക്തിയെക്കാളധികം മനശ്ശക്തിയെയാണ് കളവുകാണ്മതിന്നും ഉപയോഗിക്കേണ്ടത് എന്നുള്ള പരിഷ്കൃത രാജ്യതന്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ സിദ്ധാന്തത്തെ കഥാരൂപേണ പൊതുജനങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് എം. കേശവകുറുപ്പ് അവർകളുടെ 'മാധവകുറുപ്പ്' എന്ന പ്രകൃത പുസ്തകം.

പുസ്തകം കൌതുകമുള്ളതാണ്. കഥക്ക് ഒരുവിധം ചമൽക്കാരവും ഉണ്ട്. ഇതിൽ കളവുചെയ്ത പുള്ളിക്ക് അധികം സാമൎത്ഥ്യമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു കുറുപ്പിന്നു കട്ടവനെ കണ്ടുപിടിക്കുക മാത്രമേ വേണ്ടിവന്നിട്ടുള്ളു. എന്നാൽ കളവു മുതലിന്റെ വൈഷമ്യം കുറച്ചു മാത്രമല്ല. ഹാറവു മാററമുള്ള സ്വൎണ്ണംകൊണ്ടാണ് പതക്കത്തിന്റെ കൂട്. നോവലുകളിൽ അതിശയോക്തി പ്രയോഗിക്കുന്നത് ചമൽക്കാരത്തിന്നു കുറവാണെന്ന് ഗ്രന്ഥകൎത്താവു ധരിച്ചിട്ടില്ലായിരിക്കാം. ൧൦,൦൦൦ ഉറുപ്പികയുടെ ഒററ നോട്ടു ബാങ്കുകാരൻ പ

ണായകൊരൻെറ വശം കൊടുത്ത വൎത്തമാനം ഗവൎമ്മെണ്ട് അറിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. അറിഞ്ഞാൽ കള്ളനോട്ട് ഉണ്ടാക്കിയ കുററത്തിന്നു ചാൎജ്ജ് നിശ്ചയം. അസംഭവ്യാവസ്ഥകളെ കഴിയുന്നതും ചുരുക്കേണ്ടതാണ്. മരുമകൾ ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയെ പററിയുള്ള അമ്മാമൻെറ വൎണ്ണന അപ്രകൃതവും ലോകരീതിക്കു ചേരാത്തതുമാണ്. ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയുടെ ആകൃതിയും പ്രകൃതിയും തരക്കേടില്ലെന്നാണ് ഈ കഥയുടെ ആദ്യവസാനംകൊണ്ട് അനുമാനിക്കേണ്ടത്. എന്നാൽ 'ഞാൻ' ഈ സ്ത്രീയെ വീട്ടിൽവെച്ചു കണ്ടപ്പോൾ 'അവളുടെ മുഖം സാമാന്യത്തിലധികം വെളുത്തിരുന്നു. അവളുടെ അധരവും അച്ഛണ്ണമായിരുന്നു' എന്നു വൎണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ വിത്രപത്തിന്നുള്ള കാരണം ഞാൻ എന്നാളുടെ കണ്ണിൻെറ സൂക്ഷ്മക്കുറവോ ആ സ്ത്രീക്കു പെട്ടന്നവെ പിടിപെട്ട പാണ്ഡുരോഗമൊ ആയിരിക്കാം. അല്ലാതെ അധരത്തിന്നു ധാവള്യം സൌന്ദൎയ്യമായി ആരും വിചാരിക്കാറില്ല. മദ്യദോഷങ്ങളെകൊണ്ടും, ചുണ്ടു കറക്കുവാനല്ലാതെ വെളുക്കുവാനിടയില്ല. ഇങ്ങിനെ ചില സ്ഖലിതങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല ചില അപൂൎവ്വപദപ്രയോഗങ്ങളും കാണ്മാനുണ്ട്. 'സൂക്ഷ്മദൃഷ്ടികണ്ണാടി,' 'ദുഃഖാസ്പൃഷ്ടനായി സുഖിക്കുക,' 'കൂട്ടപങ്കുകാരൻ' ഈ വക പ്രയോഗങ്ങൾക്കാണ് മഹാന്മാർ പുനരുക്തിദോഷം കല്പിക്കുന്നത്. ഇതിന്നും പുറമെ 'കിണ്ടിയിടുക' 'ഏറിട്ടുനോക്കുക'. ഈ പദങ്ങളുടെ അൎത്ഥം ഗ്രഹിക്കുവാനായി ഞങ്ങളെ നിഘണ്ടുവും കൂടി സഹായിക്കുന്നില്ല. ഈ കഥയുടെ പാത്രങ്ങളെല്ലാം സംസ്കൃതത്തിൽ ധാരാളം പരിചയിച്ചവരാണെന്ന് അവരുടെ സംസാരംകൊണ്ട് അനുമാനിക്കാം. അച്ഛൻ മകനോടും മരുമകൾ അമ്മാമനോടും സാധാരണ വീട്ടിൽ വെച്ചു സംസാരിക്കുമ്പോഴും സംസ്കൃതവാക്യങ്ങൾ ഇടക്കു പുറപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഇത് അത്ര ആവശ്യമുള്ളതായി ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ല. സ്വാരസ്യത്തിന്നു കുറവാണെന്നും പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ചില ന്യൂനതകൾ പ്രകൃതപുസ്തകത്തിൽ ഉണ്ടെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതു താമസിയാതെ ഇതിൻെറ അവശേഷവുംകൂടി കാണ്മാനാഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഞങ്ങൾക്ക് ഇതിലും രസത്തോടുകൂടി അതു വായിക്കുവാൻ സംഗതിയാകേണമെന്നുള്ള മോഹം കൊണ്ടാണെന്നു പ്രത്യേകം പറയുന്നു.

P. SUBBAROY'S

World-renowned and most efficacious Ayurvedic medicines.

മരുന്നു സേവിച്ചതിൽ മുമ്പ്.

പി. സുബ്ബറായിയുടെ ലോകപ്രസിദ്ധങ്ങളും ഏററവും ഫലവത്തുക്കളും ആയ ആയുൎവ്വേദഔഷധാലയം.

൧. ലോകപ്രസിദ്ധമദ്യധാതുപുഷ്ടികാരി

ധാതുനഷ്ടം, ബലഹീനത്വം, ലക്ഷണമില്ലായ്മ, വിശപ്പില്ലായ്മ, നേത്രം, കൈ, കാൽ മുതലായവയുടെ നീററൽ, നീർക്കൊഴിവ്, മധുമേഹം, കല്ലടപ്പ് (മൂത്രഘാതം) മുതലായ പലവിധ വസ്തിരോഗങ്ങളെ ക്ഷണേന പരിഹരിച്ചു രക്ഷപ്പെടുത്തും.

ഡപ്പി ഒന്നുക്കു വില ഉറുപ ൨. തപാൽ ചിലവു വകയ്ക്കു അണ ൬ വേറെ.

൨. പ്രമേഹനിവാരണി.

സിരാമേഹം, ഇടുപ്പുവലി, മൂത്രമധികമായും തടഞ്ഞും പോകുക, വെള്ളം, പുകച്ചൽ, ദേഹദാഹം മുതലായ വ്യാധികളിൽനിന്നു സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെ നിവൎത്തിപ്പിക്കും. ഋതുകാലത്തിൽ രക്തം അധികമായി സ്രവിക്കുന്നതിനെയും ശമിപ്പിക്കും. കുപ്പി ൧-ക്കു വില ഉറുപ ൧. മൂന്നു കുപ്പികൾവരെയുള്ള ബുക്കിങ്ങ് തപാൽ ചിലവു അണ ൫.

൩. സൎവ്വവേദനാസംഹാരി.

ഈ തൈലം അല്പം പിരട്ടിയാൽ കൈ കാൽ മുതലായ അംഗങ്ങളിൽ കടച്ചിനോവുക, വീക്കം, മുടക്കുവാതം, നെഞ്ചുനോവു, തലവേദന, ഒരു ഭാഗത്തുണ്ടാകുന്ന ശൂല, ഇടുപ്പുവേദന, പാൎശ്വവായു, മേഹവായു, കീഴ്വായു മുതലായ പല വ്യാധികൾ ഭേദപ്പെടും. കുപ്പി ഒന്നുക്കു വില ഉറുപ ൧. തപാൽ ചിലവു അണ ൫.

൪. മണ്ഡലകുഷ്ഠസംഹാരി.

മണ്ഡലകുഷ്ഠം, പുഴുക്കടി, ചൊറിതണം, നവുഞ്ഞാണി എന്നീ പേരുകളുള്ള രോഗത്തിനു സിദ്ധൌഷധം. ത്വഗ്രോഗങ്ങൾ പലതും മാറും. മേൽ മേഹകുഷ്ഠം മുതലായവയെ നശിപ്പിക്കും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൪-അണ. തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പിവരെ ൫ അണ വേറെ.

പി. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കെ ആർക്കാട്ട് ജില്ല.

൬. ലക്ഷ്മീകര കസ്തൂരിഗുളികകൾ

താംബൂലം ഉപയോഗിക്കുന്നവർ എപ്പോഴും സൂക്ഷിച്ചു ഉപയോഗിക്കേണ്ട വിലയേറിയ സാധനം. ദന്തരോഗം, വായ്നാറ്റം, അജീൎണ്ണം, പിത്തവായു ഇവയെ ശമിപ്പിക്കും.

തനിച്ചോ താംബൂലത്തോടുകൂടിയോ ഉപയോഗിക്കാം. ആഹാരത്തോടുകൂടി രണ്ടു ഗുളികകൾ ഉപയോഗിച്ചാൽ എല്ലാ ഗുരുദ്രവ്യങ്ങളും ജീൎണ്ണിപ്പിക്കും. പ്രസവകാലത്തു താംബൂലത്തോടുകൂടി ഉപയോഗിച്ചാൽ സന്നി അടുക്കയില്ല. അപായകരമായ യാതൊരു ലഹരിസാധനങ്ങളും ഇതിൽ ചേൎത്തിട്ടില്ല. കാശ്മീരത്തുനിന്നു വരുത്തിയ കസ്തൂരി പച്ചക്കൎപ്പൂരം മുതലായ അനേകം വിലയേറിയ സാധനങ്ങൾ ഇതിൽ ചേരുന്നുണ്ട്. ചുമ, കാസശ്വാസം, ജ്വരം മുതലായ രോഗങ്ങൾ വയസ്സിന്റെ ഏറ്റക്കുറച്ചിൽപോലെ ഒന്നുമുതൽ ൪ വരെ ഗുളികകൾ വെറ്റിലച്ചാറിൽ കൊടുത്താൽ മതി. ൧൦൦ ഗുളികകൾ ഉള്ള കുപ്പി ൧-ക്കു വില ണ ൪. ൧ മുതൽ ൧൨ വരെ കുപ്പികൾ അടങ്ങിയ പെട്ടി ൧-ക്കു തപാൽകൂലി ൩ ണ.

൭. ദന്തചൂൎണ്ണം.

സുഗന്ധമായുള്ളതു. എല്ലാമാതിരി ദന്തരോഗങ്ങളേയും തീൎക്കും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൩- ണ. തപാൽ ചിലവു ൨ കുപ്പിവരെ ൩ ണ വേറെ.

൮. ജ്വരസംഹാരി.

കുളിൎപ്പനി, ഒറ്റപ്പനി, വാതപ്പനി, പിത്തജ്വരം, കഫജ്വരം, അസ്ഥിജ്വരം മുതലായവക്കു നന്നു. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൧ ക. തപാൽ ചിലവു ൩ ണ വേറെ.

൯. ലോകപ്രസിദ്ധമായ സുഗന്ധകന്തളതൈലം.

ഈ തൈലം പുരട്ടിയാൽ തലമുടി മിനുസമായും ഇടതൂൎന്നു പുഷ്ടിയും തിങ്ങി ക്കറുപ്പായും വളരും. കണ്ണിനു കുളൎമ്മയുണ്ടാക്കും. സകല കൺനോവുകളും തലവേദനകളും തീരും. ചെമ്പിച്ച രോമം കറുക്കും. രോമം പൊഴിയാതിരിക്കും. കണ്ണിനു നല്ല തെളിച്ചമുണ്ടാക്കും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൯ ണ. തപാൽ ചിലവു ൩ ണ വേറെ.

൰. രോമസംഹാരി.

രോമം എവിടെ വേണ്ടാതാകുന്നുവൊ അവിടെ ഈ മരുന്നു പുരട്ടിയാൽ യാതൊരു വേദനയുമുണ്ടാകാതെ രോമത്തെ മാറ്റും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൪ ണ തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ ൩ ണ വേറെ.

പി. സുബ്ബരായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കെ ആൎക്കാട്ട ജില്ല.

൨൦. അഗ്നിമാന്ദ്യസംഹാരി.

ദഹനമില്ലായ്മ, പുളിച്ചു തികട്ടുക, നെഞ്ചു കരിക്കുക, മലബന്ധം, വയറുനോവു, വായനാറ്റം, അജീൎണ്ണം, വയറുവീൎത്തുകയറുക, നിദ്രാഭംഗം മുതലായ പിത്തോപദ്രവങ്ങളെ നീക്കി സുഖപ്പെടുത്തും. ഡപ്പി ഒന്നുക്കു അണ ൮. തപാൽകൂലി അണ ൫ വേറെ.

൨൧. കൎണ്ണബിന്ദു.

ചീക്കോളു, ചെവികുത്തു, ചെവിയടപ്പു, ഇരച്ചിൽ മുതലായ കൎണ്ണരോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. [illegible]. വില കുപ്പി ഒന്നുക്കു ൮ അണ. തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ ൫ അണ വേറെ.

൨൨. സുഖഭേദിഗുളികകൾ.

ഭേദി ശരിപ്പെടുത്തും. അജീൎണ്ണം, പിത്തോപദ്രവങ്ങൾ, വായു, മലം പിടിത്തം, അഗ്നിമാന്ദ്യം, വാതം മുതലായ പല രോഗങ്ങളെയും ശമിപ്പിക്കും. വില ഡപ്പി ഒന്നിനു ൮ അണ. തപാൽ ചിലവു ൧ മുതൽ ൪ വരെ ഡപ്പികൾക്കു ൫ അണ. വേറെ.

൨൩. നേത്രബിന്ദു.

കൺനോവു, കൺകുത്തു, ചുവപ്പു, നീരൊലിപ്പു, മിന്നൽ, മാലക്കണ്ണു, പീളകെട്ടു, [illegible], പൂവു, ചെങ്കല്ലു, ചൊറിച്ചിൽ, ഇമ, പുറികം ഇവയുടെ വലിവു പുകച്ചിൽ ഉണ്ടാകുന്നവയുള്ള രോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൮ അണ. തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ ൫ അണ വേറെ.

൨൪. സ്ഖലിതരക്ഷിണി.

ബലഹീനതയാലും അത്യുഷ്ണത്താലും മറ്റും ഉണ്ടാകുന്ന ഇന്ദ്രിയസ്ഖലിതത്തെ നീക്കും. വില ഡപ്പി ഒന്നിനു ൮ അണ. തപാൽ ചിലവു ൫ വരെ ഡപ്പികൾക്കു ൫ അണ വേറെ.

൨൫. മൃഗകസ്തൂരി.

കാശ്മീരിൽനിന്നു വരുത്തിയുള്ള ഒന്നാന്തരം കസ്തൂരി എപ്പോഴും ആപ്പീസിൽ ഉണ്ടു. ഉറുപ്പികത്തൂക്കത്തിനു ൪ ക വില. ഒരു ഉറുപ്പികമുതൽക്കുള്ള എത്ര സംഖ്യക്കും ചില്ലറയായിട്ടും കൊടുക്കപ്പെടും. തപാൽച്ചിലവു പുറമെ, എഴുത്തുകുത്തുകൾ എല്ലാം ഇംഗ്ലീഷിലൊ തമിഴിലൊ ആയിരിക്കണം.

പി. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കെ ആൎക്കാട്ട് ജില്ല.

൧൬. തേൾവിഷത്തിന്നു സിദ്ധൌഷധം.

തേൾകടിച്ച സ്ഥലത്തു രണ്ടുതുള്ളി ഒഴിച്ചാൽ പൊടുന്നനെ ആശ്വാസം കാണും. ഒരു കുടുംബത്തിലെങ്കിലും ഈ മരുന്നു ഒരു കുപ്പി കരുതി വെക്കാതെ ഇരിക്കരുത. വില കുപ്പി ൧-ക്ക ൧ ക ൪ ണ. ൧൨ കുപ്പിയിൽ കുറയാതെ ഒന്നിച്ചു വാങ്ങുന്നവൎക്ക ഡസൻ ൧ ക്ക ൨ ക. ൮ ണ. ഉള്ള വിലയിൽ കുറച്ചു മാത്രമെ വില ചുമത്തുന്നുള്ളു. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൫ ണ പുറമെ. ഇൻഡ്യയിലും ബൎമ്മയിലും ൧൨ കുപ്പിവരെ വി. പി. കമ്മീഷൻ ൫ ണ. സിലോണിൽ ടി ൬ ണ.

൧൭. വ്രണവിരോപണ തൈലം.

ഈ കഴയ്യു പിത്തപ്പുണ്ണു മുതലായ എല്ലാവിധ വ്രണങ്ങൾക്കും കൈകണ്ട ഔഷധമാകുന്നു. ഇതു സകല കൃമികളേയും നശിപ്പിച്ചു എല്ലാ വ്രണങ്ങളേയും വിശുദ്ധീകരിച്ചു വളരെ വേഗത്തിൽ ഉണക്കുന്നതാകുന്നു. വില ൮ ണ. മൂന്നു കുപ്പിവരെ വി. പി. കമ്മീഷൻ ൫ ണ മാത്രം.

൧൮. കണ്ഠശുദ്ധിഗുളിക.

ഇതു കണ്ഠം തെളിഞ്ഞു ശാരീരം നന്നാവുന്നതിന്നു അതി വിശേഷമായ ഔഷധമാകുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചു സംഗീതക്കാൎക്കും, പ്രസംഗക്കാൎക്കും, പാതിരിമാൎക്കും, ശ്ലോകവായനക്കാൎക്കു അത്യായാസം ചെയ്യേണ്ടവരായ മറ്റെല്ലാവൎക്കും വളരെ ഉപയോഗമുള്ളതാകുന്നു. വില ൮ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ കുപ്പിവരെ ൩ ണ.

൧൯. സ്നാനചൂൎണ്ണം.

ഇത് പൊടി തേച്ചുകുളിക്കുന്നതിന്നു വിലകയറിയ സോപ്പിനേക്കാൾ വളരെ വിശേഷം. ഇതു ദേഹത്തിലെ അഴുക്കും ദുൎഗ്ഗന്ധവും കളഞ്ഞു, മൃദുത്വവും പ്രകാശവും സുഗന്ധവും ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇതിന്നും പുറമെ ദേഹത്തിന്നു ശൈത്യവും സുഖവും എപ്പോഴും തോന്നിക്കും. ഇതു ഇന്ത്യയിലുള്ള എല്ലാവൎക്കും വേണ്ടതാകുന്നു. വില ൮ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ ണ.

൨൦. സഞ്ജീവഗുളിക.

കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകുന്ന പനി, ജലദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം, അൎശസ്സു, ഉറക്കമില്ലായ്മ, ഇവയും അന്ത്രവായു മുതലായി എല്ലാ ഉദരരോഗങ്ങൾക്കും ഈ ഗുളിക വളരെ ഉപയോഗമുള്ള ഔഷധമാകുന്നു. ഇതു മദ്ധ്യവയസ്സന്മാൎക്കും ഒരു പോലെ ഉപകരിക്കാവുന്നതാകുന്നു. വില ൧൦ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ കുപ്പിവരെ ൫ ണ.

പി. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കെ ആൎക്കാട്ട് ജില്ല.

൫൨. ഒന്നാംതരം ഗോരോചന ഗുളിക.

എല്ലാവിധ പനികൾക്കും അതു സംബന്ധമായി പ്ലീഹ, കരൾ ഇവകളിൽ ഉണ്ടാവുന്ന ഉപരോഗങ്ങൾക്കും മലബന്ധം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം, അർശസ്സ്, ഉറക്കമില്ലായ്മ, ആന്ത്രവായു മുതലായ എല്ലാ ഉദരരോഗങ്ങൾക്കും അതി വിശേഷമായ ഔഷധമാകുന്നു. വില ൯ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ കുപ്പിവരെ ൧ ണ.

൫൩. ത്വഗ്രോഗപരിഹാരി.

ഈ ഔഷധം കരപ്പൻ, ചുണങ്ങ, ചൊറി, ചിരങ്ങ്, പോളൻ, ചൂട, പുഴുക്കടി, തരണം, മരുവരു മുതലായ കടിയും ചൊറിയും ഉള്ള എല്ലാ ത്വഗ്രോഗങ്ങൾക്കും ഏറ്റവും നല്ല ഔഷധമാകുന്നു. ഇതു ദേഹത്തിന്റെ പുറമെ മാത്രം ഉപയോഗിച്ചാൽ മതി. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൧ ണ.

മേത്തരം ഗോരോചനം തോല ൧-ക്ക വില ൯ ക. മേത്തരം കുങ്കുമകേസരം തോല ൧-ക്ക വില ൧ ക. മേത്തരം പച്ചക്കർപ്പൂരം. തോല ൧-ക്ക വില ൨ ക. മേത്തരം റോസാ അത്തർ, മല്ലിപ്പൂ അത്തർ, വെട്ടിവേർ, താഴമ്പൂ, മരിക്കൊളുന്തു, ജാതിമല്ലി, സുഹാഗ, ഹിന, മജ്മുവ, അത്തർ മുതലായതുകൾ എപ്പോഴും തയ്യാറുണ്ട്. ഇവ ഒരു തോല തൂക്കത്തിനു ക. ൧-൮ തപാൽകൂലിപുറമെ.

				ക.	ണ.	സ.
ഒന്നാംതരം ഗോരോചനം തൂപാളുക്കം			൧-ക്ക	൯	൦	൦
ടി	മത്തെയം	ടി	൧-ക്ക	൧	൦	൦
ടി	പച്ചക്കർപ്പൂരം	ടി	൧-ക്ക	൧	൦	൦

മേൽവിലാസം തമിഴിലോ ഇംഗ്ലീഷിലോ നിശ്ചയമായി എഴുതണം.

പി. സുബ്ബരായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആർക്കാട്ട് ജില്ല.

വ്യവഹാരചിന്താമണി

എല്ലാ ഇംഗ്ലീഷ മാസവും ൧൦-ാം നു- പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന
ഒരു വിശേഷനിയമമാസിക.

പത്രാധിപർ

ചെങ്കളത്ത കരുണാകരമേനോൻ, ബി. എ.

മലബാർ, കൊച്ചി, തിരുവിതാംകൂറ ഒരുപോലെ പ്രചാരം.

വരിസംഖ്യ-എപ്പോഴും മുമ്പ.

ഒരു കൊല്ലത്തേക്ക	൪-൦-൦	വി. പി. ഒരു കൊല്ലത്തേക്കു	൪-൮-൦
ആറു മാസത്തേക്ക	൨-൦-൦	ആറുമാസത്തേക്ക	൨-൮-൦

വിധികൾ

- മദിരാശി
- കൽക്കത്താ
- അലഹബാദ
- ബൊംബായ
- കൊച്ചി
- തിരുവിതാംകൂർ

മറ്റു വിശേഷങ്ങൾ

- ഹൈക്കോർട്ട ലേഖനം
- ഒന്നാന്തരം ഷിട്ടോട്ടു
- മേത്തരം അച്ചടി
- ന്യായശാസ്ത്രാദ്ധ്യായപഠനം
- യോഗ്യന്മാരായ ലേഖകന്മാർ
- വിശേഷപത്രാധിപക്കുറിപ്പുകൾ

പത്രാധിപാഭിപ്രായങ്ങൾ.

കേരളസഞ്ചാരി. നിയമകാര്യത്തിൽ ഉപകാരപ്രദൻ.

മ. മനോരമ. മേനോന്റെ പുതിയ സ്വന്തപരിശ്രമംപോലെ വേറെ ഒരു പത്രത്തിനും കിട്ടിയില്ല.

മനോരമ, സകല വക്കീൽമാരും വാങ്ങേണ്ടതാണ.

കേരളപത്രിക. കക്ഷികൾക്ക അത്യുപകാരം.

കൊച്ചിവിധികളുടെ പോരായ്മ തീർപ്പാൻ 'ചിന്താമണി' ഏകമാർഗ്ഗം.

കൊച്ചിവിധികൾ ൧-ാം നമ്പ്ര മുതൽക്കും, തിരുവിതാംകൂർ വിധികൾ ൪-ാം നമ്പ്ര മുതൽക്കും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ചിന്താമണി കണ്ടിട്ടില്ലെങ്കിൽ കാണേണ്ടതിനായി ഒരു ബ്രിട്ടീഷ പോസ്റ്റകാർഡു അയച്ചാൽ മടക്കത്തപാലിൽ സൌജന്യമായി നിങ്ങൾക്ക ഒരു പ്രതി അയച്ചുതരാം. ലോകവ്യവഹാരത്തിലുണ്ടാവാൻ ക്രമമായി 'ചിന്താമണി' പാരായണം ചെയ്യുന്നത ഒഴിച്ച അന്യമാർഗ്ഗം ഇല്ല.

എന്ന വ്യവഹാരചിന്താമണി മാനേജർ,

വള്ളുവനാട, മലബാർ.

കവനോദയം

വൈദ്യം, ജ്യോതിഷം, കിളിപ്പാട്ട, തുള്ളൽ, നോവൽ, നാടകം മുതലായി വിശേഷപ്പെട്ട അനേകം കൃതികഠം ഇതിൽ ചേൎക്കുന്നതാണ്. കൊല്ലത്തിൽ ൧൨ പ്രാവശ്യം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ഈ പുസ്തകമാലയിൽ മാസം കുറി ൩൨ ഭാഗങ്ങളിൽകൂടി ഈ കൃതികളിൽ കുറയാതെ ഉണ്ടായിരിക്കും. കൊല്ലത്തിൽ ൪ ഉറുപ്പിക വരി അടച്ചാൽ മതി, തപാൽകൂലി പുറമെ വേണ്ട. വിദ്യാൎത്ഥികഠക്കാണെങ്കിൽ മുൻകൂറ ഒന്നര ഉറുപ്പിക തന്നാൽ മതിയെന്ന ഒരു പുതിയ നിശ്ചയം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ പുസ്തകമാലയിൽ ഉഠപ്പെട്ടതും അല്ലാത്തതുമായ അനേകം പുസ്തകങ്ങഠം ഇവിടെ വില്പാനുണ്ട്. ചിലതിന്റെ വിവരം താഴെ ചേൎക്കുന്നു.

ജ്യോത്സ്നികാവിഷവൈദ്യം ഈ പുസ്തകം കൈവശം ഉണ്ടായിരുന്നാൽ പാമ്പു കടിച്ചു ഉടനെ വൈദ്യന്റെ അടുക്കെ ഓടേണ്ടിവരികയില്ല. വില ൧൨ ണ.

സപ്തസ്വരമാലിക മലയാളത്തിലുള്ള വൃത്തങ്ങളുടെ എല്ലാ സമ്പ്രദായങ്ങളും അറിവാൻ ഈ പുസ്തകം മാത്രമെയുള്ളൂ. വില ൮ ണ.

ജാനകീപരിണയം. കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി ഉണ്ടാക്കിയ ഒരു രസികനാടകമാണിത. മണ്ണാടിയാരുടേതല്ല. വായിപ്പാൻ ബഹുരസമുണ്ട്. വില ൧ ക. മാത്രം

*നാട്യലക്ഷണദീപിക ഈ പുസ്തകം കൈവശമുണ്ടെങ്കിൽ കഥകളിയെ ഉപേക്ഷിച്ചുവെന്ന പറവാനിടവരികയില്ല. വില ൪ ണ.

*കലാശതകം ഇപ്പോൾതന്നെ വായിച്ചുനോക്കുവിൻ വില ൨ ണ.

*പക്ഷീപരവകനാടകം ചിരിക്കാതെ ഇതു വായിപ്പാൻ പ്രയാസം. വില ൩ ണ.

ഇവകഠക്ക തപാൽകൂലി പുറമെ. *ഈ അടയാളം വെച്ചവ ഒഴികെ ശേഷമെല്ലാം അച്ചടി അതിമനോഹരം. കടലാസ്സ എല്ലാം ഒരുപോലെ ബഹുവിശേഷം. തങ്ങൾ കാണുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളും വി. പി. ആയി അയച്ചുകൊടുക്കും.

കെ. കുഞ്ഞൻനമ്പ്യാര്,
കവനോദയം മാനേജര്,
നാദാപുരം.

നോട്ടീസ

മേത്തരം സാമാനങ്ങൾ ! **വില വളരെ സഹായം !!**

കൊച്ചി വലിയ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ ഡബ്ൾഹിഡർബോർ പടം വലിയ സൈസ്സു വില ക. ൧. ആവശ്യമുള്ളവർ ഉടനെ എഴുതി അയക്കണം.

ബൊംബായി മുതലായ വ്യാപാരസ്ഥലങ്ങളിലുള്ള പ്രധാന ഷാപ്പുകളിൽനിന്നു നേരിട്ടു വരുത്തുന്നതും താഴെ വിവരം പറയുന്നതും വേറെയും അനേകം സാമാനങ്ങൾ തൊകപ്പടിയായും ചില്ലറയായും വളരെ സഹായവിലയ്ക്കു വില്ക്കുന്നതാണ.

പലതരത്തിലുള്ള പ്ലാനൽ ശീലകൾ, ട്വീഡുകൾ, ചെക്കളുണികൾ, വളരെ മംഗിയുള്ള ചീട്ടികൾ, പട്ടുകൾ, ജ്യാക്കറ്റുകൾ, തൊപ്പികൾ, സഞ്ജുകൾ, മല്ല്, ജഗന്നാഥൻ മുതലായ ഉണിച്ചുരക്കുകൾ, എനാമൽപാത്രങ്ങൾ, പല തരത്തിലുള്ള ഗ്ലാസ്സുകൾ, നാഴികമണികൾ, വാച്ചുകൾ, വിളക്കുകൾ, കണ്ണാടികൾ, കത്തികൾ, ഉളോപ്പുകൾ, രവിവർമ്മപ്പടങ്ങൾ, കൊടകൾ, ഇരിമ്പുപെട്ടികൾ, ഇരിമ്പു അലമാരികൾ, ഇരിമ്പു അടുപ്പുകൾ, അനേകവിധം സോപ്പുകൾ, ബ്രാണ്ടി, വിസ്കി, മുതലായ ലഹരി സാധനങ്ങൾ, മുത്തുച്ചിപ്പികൊണ്ടുള്ള അനേകവിധ പാത്രങ്ങൾ, ഇവകളും മെലിൻസ്സ്ഡ, കൊക്കൊ, കാപ്പിപ്പൊടി, ടി, ബിസ്കോത്ത മുതലായ വേറെയും അനേകവിധ സാമാനങ്ങളും വളരെ സഹായവിലയ്ക്കു വില്ക്കുന്നു.

ആവശ്യപ്പെടുന്നവക്കു സാമാനങ്ങൾ വി. പി. ആയി അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്.

എ. ടി. എസ്സ്. മേനോൻ,
ജനറൽ മർച്ചണ്ട്,
ചിറ്റൂര്.